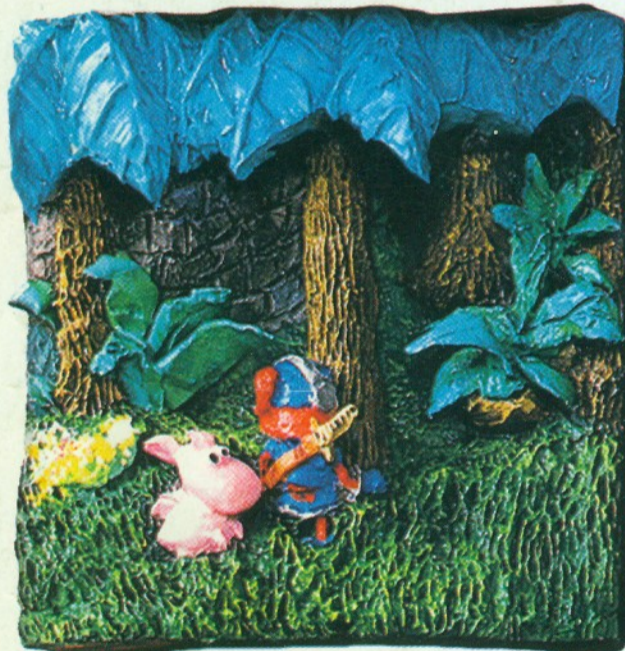
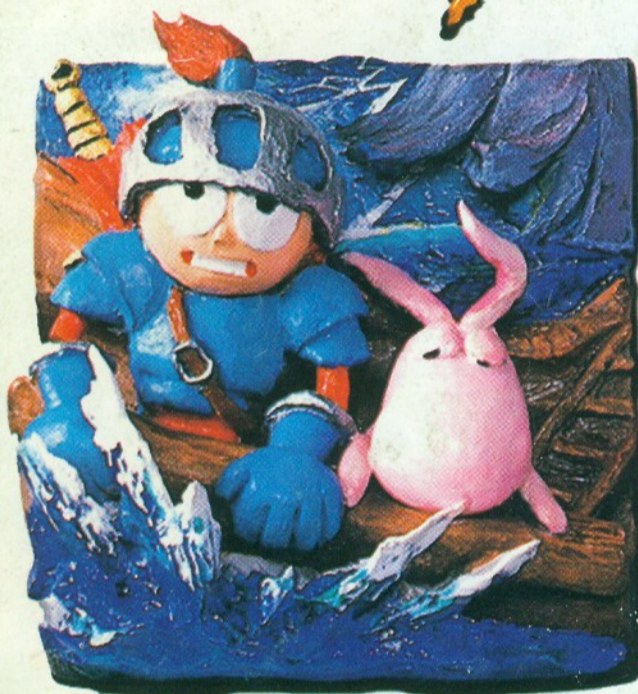

KONZO

576 FT

GUARDIAN'S CRUSADE

Egy igazán barátságos RPG,
kicsiknek és nagyoknak!

TARTALOM

Guardian's Crusade

Mario Party

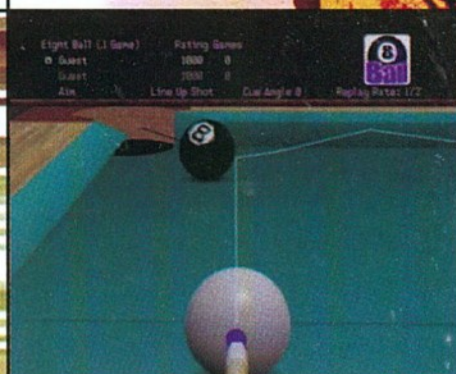

Ridge Racer Type 4

Asterix

Hírek.....	2
Street Skater (PSX)	4
Big Air (PSX)	5
Victory Boxing 2 (PSX)	6
WCW/nWo Thunder (PSX)	7
Viva Football (PSX)	8
UEFA Champions League (PSX)	9
Rugrats (PSX)	10
Live Wire! (PSX)	11
Wild Arms (PSX)	12
Blaze & Blade (PSX)	13
Ridge Racer Type 4(PSX)	14
Guardian's Crusade (PSX)	16
Asterix (PSX)	18
Need For Speed 4:Road Challenge (PSX)	20
Mario Party (N64)	22
Virtual Pool 64 (N64)	24
Extreme-G 2 (N64)	25
Buck Bumble (N64)	26
Fifa '99 (N64)	27
Csevegő.....	28

Virtual Pool

Need For Speed 4

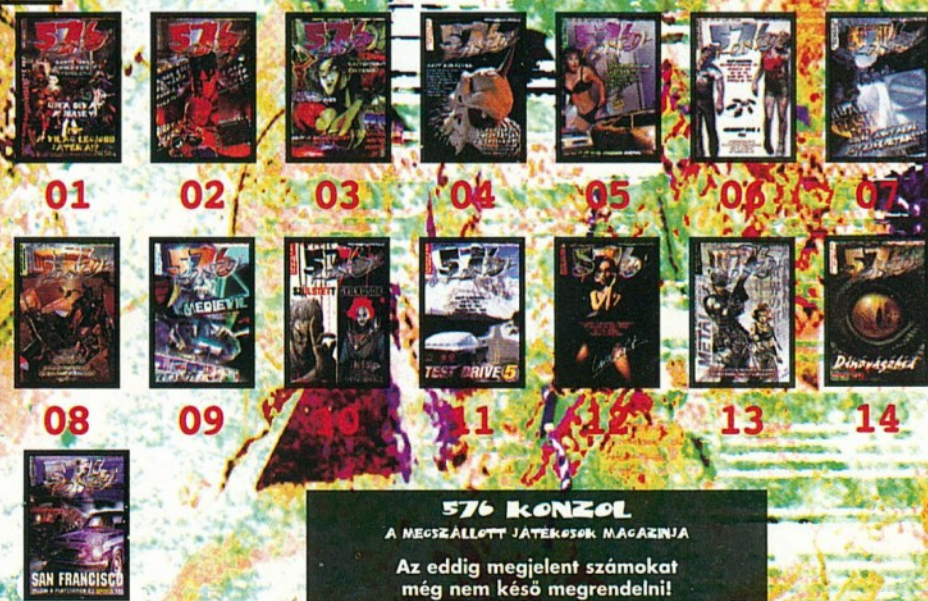
Buck Bumble

kiadványban megjelent szöveges illusztrációs anyagok bármilyen módon való újra felhasználása csak a kiadó engedélyével lehetséges. ISSN 1417-9296
 Főszerkesztő: Balogh Zsolt
 Szerkesztő: Martin
 Felelős: Molnár Dénes
 Készítők: Kovács Ildi
 Művészeti elkészítés: Marosi Renáta
 Illusztrációk: Recent Kft.
 Nyomtatás: Comgame Kft., 1389 Budapest, Gy. utca 17.
 Tel.: 1389 Budapest, 132.
 E-mail: 576kb@irisz.hu
 Alap: Guardian's Crusade

aktuális 16

Ölég ramatyuul indult ez az április. Bejöttem elsején, egy cetlit találtam az asztalomon, rajta egy névvel és egy telefonszámmal. Mondják a kollégáim, hogy egy srác keresett, mert van neki egy eladó Max Rebo Band-je (ez a Star Wars figurás zenekar). Hívom az embert (remegő kézzel, két litert leizzadtam), elmondom ki vagyok, de a srác nem tud semmiről, totál hülyének néz. Ekkor hallottam meg az elfojtott röhögést a hátam mögül...a szemetek, jól bevitték az erdőbe.
 Gyakorlatilag ez az áprilisi szám igencsak izmosra sikeredett. RPG csata, autóverseny csata, foci csata – most aztán tényleg mindenki megtalálja a számítását. Átkoztam egy pöttyet a Nintendót, mert az a fránya hat oldal alig akart összeállni, de aztán a Mario Party az utolsó pillanatban megmentette az N64 becsületét.
 Mielőtt nekikezdenél a böngészésnek kedves olvasó, egy kérés: ha lehet, ne bombázzatok minket ilyen intenzíven a PAL verzióban még nem létező szuperjátékok (Silent Hill, Parasite Eve, FF8) leírásáért könyörögve. Amikor majd pontosan tudjuk a megjelenési dátumot, úgyis lenyomjuk a leírást, csak türelem!

Martin

576 KONZOL
 A MEGSZÁLLOTT JÁTÉKOSOK MAGAZINJA
 Az eddig megjelent számokat még nem késő megrendelni!
 Comgame "576" Kft 1389 Budapest, Postafiók 132.

Ha megrendeled az 576 Konzol valamelyik korábbi számát, akkor a postaköltséget mi fizetjük! Na ez így már elég kedvező, nem?

GRAN TURISMO 2 (PLAYSTATION)

Polyphony/Sony

Egyes mérési eredmények szerint a Gran Turismo első része 75%-ban használta ki a PlayStation adottságait. Ezek szerint a második részben benne lesz a hiányzó +25%! A program végre európai autókat is tartalmazni fog, még hozzá 400 darabot!!! Így legnagyobb gyártók, mint a BMW, Ferrari, Opel, Alfa Romeo, Fiat, Volkswagen és Porsche képviselhetik magukat. Több mint 20 pálya ahol versenyezhetünk, Pocket Station, Dual Shock támogatással egyetemben. Japánban nyáron, nálunk szerintem jövőre.

THE PHANTOM MENACE (PLAYSTATION)

LucasArts

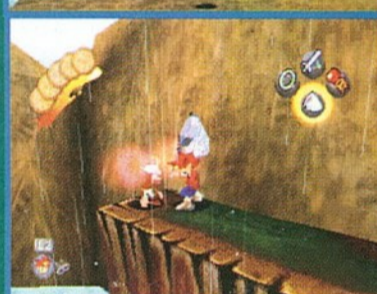
Anakin Skywalker. Darth Maul. Qui-Gon Jinn. Queen Amidala. Higgyetek el nekem, nem ez lesz az utolsó alkalom, hogy ezeket a neveket halljátok. Hiszen e nevek a legújabb Csillagok Háborúja filmben is fontos szereppel bírnak. A hazánkban szeptember 16-án bemutatásra kerülő 2 órás film történésein alapszik a Lucasarts 3D-s akció/kalandjátéka. A 12 pályás játék állítólag 20 és 40 óra közötti játékidőt igényel – köszönhető ez a történetet csak kiegészítő mini küldetéseknek. A főszereplő természetesen egy Jedi lovag, aki akár a lézerekardjával is kaszabolhatja a droidokat. Amerikában május 19-én jelenik meg a játék, egy napon a film ősbemutatójával, nálunk nyár végén várható.

APE ESCAPE (PLAYSTATION)

Sony

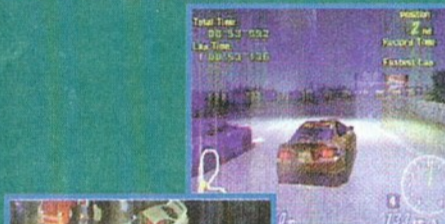
Ape, a Sony új játékhőse, immáron 2 éve várja, hogy megmérettessen. Ez a 3D-s platformer ugyanis már évek óta fejlesztés alatt van, s azzal próbál kirukkolni, hogy csak és kizárólag az analóg karra épít. Sőt egyszerre mind a kettőre! A főszerepben egy fiatal srác, Spike, aki mint állatkerti dolgozó tengeti mindennapjait. Am egy napon megszökik egy fiatal majom, s ezzel kezdetét veszi a 25 pályás örület. Teljes mozgásszabadság, mint a Spyroban, de állítólag még szebb lesz. Összel számíthatunk az európai megjelenésre.

RACING LAGOON (PLAYSTATION)

Squaresoft

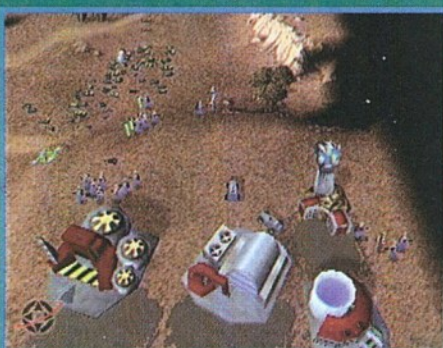
A Squaresoft, akik többek között a Final Fantasy sorozattal írták be nevüket a történelem nagy játékkönyvébe, most ismét egy RPG-n dolgoznak, de nem is akármilyen! A programról még szinte semmi nem szivárgott ki, azon kívül, hogy a beszélgetős részek mellett az autóversenyzés lesz a főbb hangsúly. Egy program, amely nemcsak hangulatilag, hanem kidolgozásában is felveszi a versenyt a Ridge Racer Type 4-el. Hát ilyet még nem láttunk, szóval izgatottan várjuk!!! Sajnos csak jövőre.

COMMAND & CONQUER 3D (N64)

Looking Glass/Nintendo

1995 PC-s legnagyobb durránása a C&C volt. Egy stratégiai játék, amely teljesen átreformálta az akkori normákat és minden valamirevaló stratégia polcán ott állt a játék. Most végre leporolják ezt a játékot, és mint az első valamirevaló stratégiát kiadják N64-re is. A programban a jövőben járunk, ahol a világ nagyhatalmai egy GDI nevű szervezetbe tömörülnek, hogy fenntartsák a békét és megvédjék az emberiséget. Mint például a gaz NOD-októl, akik meglehetősen emlékeztetnek a szovjet haderőkre. Azzal a különbséggel, hogy egy Tiberium nevű ásványi anyagért folyik a harc. A grafika egy kicsit megváltozott, és így 3D lett.

RESIDENT EVIL CODE: VERONICA (DREAMCAST)

Capcom

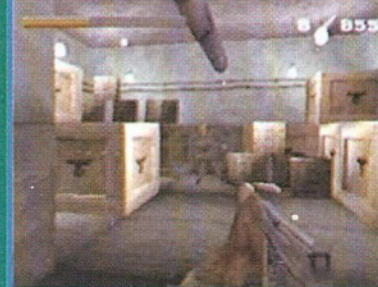
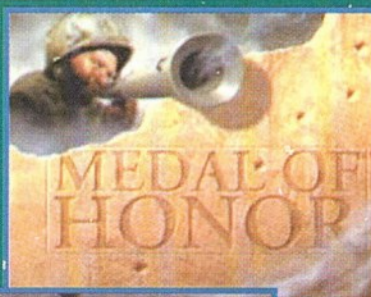
A történet a Resident Evil 2 után három hónap múltával kezdődik. A főhős Claire Redfield, aki ezúttal Európába repül, hogy bátyja, Chris után nyomozzon. A tesó helyett csak ködös utalásokat talál és a nyomok egy bizonyos trópusi szigetre vezetnek őt. Itt a már ismerős arccal hozza össze, hogy megint a frászt hozzák rá, és megint menekülnie kelljen. Ez lesz az első olyan rész, amelyben a teljesen "poligonizált" háttérre végre "felélednek", vagyis nincsenek rögzített kameraállások, csak a változatos játékművelet. A Dreamcast speciális hardvere lehetővé teszi a programozók számára, hogy eddig soha nem látott finomgrafikával ábrázolják az arcokat, valamint a fény/árnyék effektet. December környékén kiderül, mit sikerült alkotniuk.

MEDAL OF HONOR (PLAYSTATION)

Dreamworks/EA

Saját perspektívát használó lövöldözős játékok ugyan már vannak PSX-re, de ezek színvonala sajnos sok esetben meg sem közelíti az elfogadhatót. Talán a Quake 2 lesz az első minőségi stuff. De, hogy még egy vetélytársat bemutatassunk, azt az Electronic Arts alatt működő Dreamworks Interactive tette lehetővé. Egy olyan II. Világháborús anyag fejlesztése folyik már lassan két éve, ami a cenzorok nagy ellensége lesz, mert vért az lesz benne rendesen. A híres-nevezetes 44-es D-Day eseményeinél kezdődik az egész. Mint egy C-47-es pilóta cirkál az égen, amikor találat ér. A Németeknek landolva célold már csak a túlélés lehet. Harminc lélegzetelállítóan hosszú pálya, 15 korhű fegyver, 20 különböző ellenség és egy új mód: a kommunikáció várja a bátor játékosokat. A ráhangolódáshoz pedig valódi filmek peregnek az akciók között, valamint lesz kétféleképpen osztott képernyős csata is. Talán télen.

POCKET STATION

Mit szólnál ahhoz, ha lenne egy memóriakártyád, amit kivéve a gépből egy láncban a nyakadban hordozhatnál, s ha bekapcsolnád, mint egy kis kvarcjáték működne tovább??? A Sony-nak is eszébe jutott ez az ötlet, s talán már a nyáron kapható lesz ez az ördögi kis szerkezet. Nálunk. Mert Japánban már van.

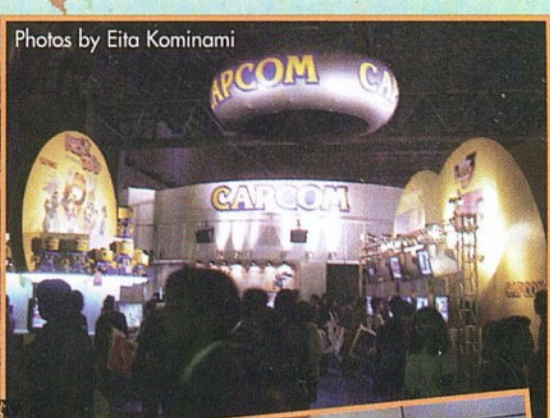
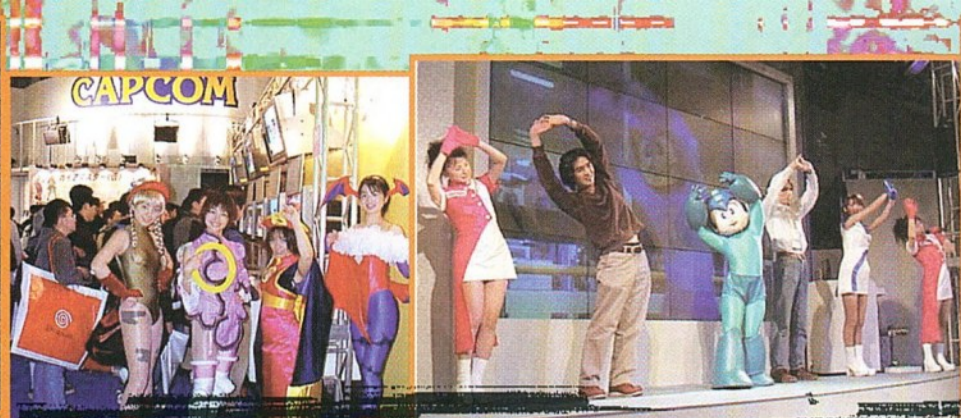
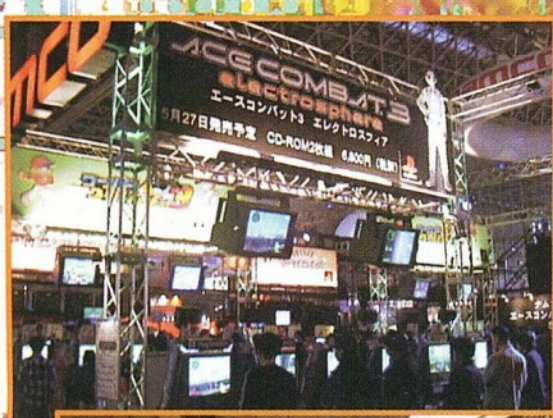

JÁTÉK!!!

Márciusi nyereményjátékunk kiértékelése következik. Ezúton szeretnénk megköszöni kedves budapesti nyerteseket, hogy nyereményeikért szíveskedjenek befáradni a XIII. ker. Pozsonyi u. 14 szám alatt található 576 KByte Shopba. Vidéki nyerteseknek postán-adtuk fel nyereményeiket. Ezúton is gratulálunk a szerencséseknek!

Medieval játékot nyertek:
Papp Elemér - Kuriyán
Pálincás Balázs - Budapest
Versitz Gergely - Budapest
Dósa Viktor - Bócs
Jakab Gábor - Budapest
Szalai Adrienn - Budapest
Turcsán Tamás - Budapest

Superbikes videokazettát nyert:
Gáspár Emil - Budapest

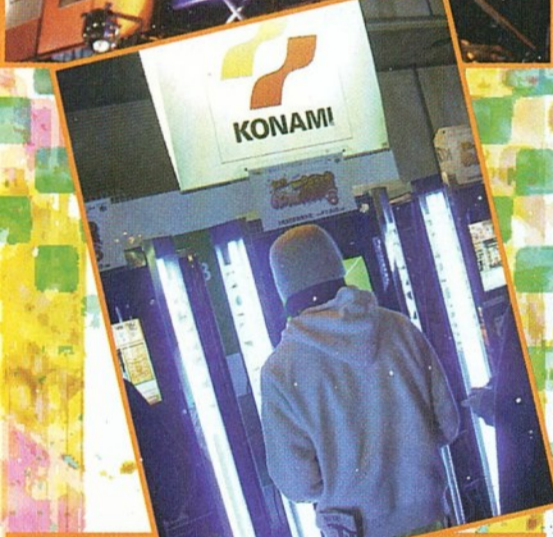
Japán – a felkelő nap országa. Ennél okosabb most hirtelen nem jutott eszembe, de ezt most néztek el nekem. Annyira fontos dologról van szó ugyanis, hogy az embernek még a lélegzete is eláll. Szóval március másodikán volt egy parti (cirka 1500 résztvevővel), ahol hivatalosan is bejelentették, hogy a Sony dolgozik egy új technológián alapuló masinán, mely egyelőre a "következő generációs PlayStation" néven fut. A bemutató annyira monumentális volt, hogy Nobuyuki Idei is megosztotta jelenlétével, akiről tudni kell, hogy mint a Sony legnagyobb feje (a Sony Corp. elnöke) nem igen szokott megjelenni ilyen nyilvános összejöveteleken. Miután mindenki elmondta a maga kis beszédjét, megkezdődött egy bemutató arról, mit is tud a PSX2. A Gran Turismo olyan szépen futott, mint még semmi más – tökéletes fényeffektusok, élethű hangok... A grafika lényegében olyan, mint a PSX verzió introjában – de ez maga a játék! Aztán, hogy az emberi arcról megformálásából is kapjunk egy kis ízelítőt, a Ridge Racer kislány libbent be a térbe és tett egy kört a kifutón, mintha valami divatbemutató lett volna (mindezt valós-ideős megjelenítéssel). Az állak csak akkor koppantak, amikor a haja és fülbevalója is meglibbent. Mint a való életben!!! Aztán volt még Final Fantasy 8 is, amiből a táncolás jelenetet hozták el (szintén real-time). Itt most egy zsúfolt báltermet kell elképzelni, amiben egy hölgy és egy úr táncol, és a srác rálép partnere lábára! No, meg azok az arckifejezések, amiket levágtak, azt hittem eldobom magam... Ezután jött a Tekken 3 egyik feturbózott harc jelenete, ahol 30 néző álta körül két verekedő hősünket és mindenki tökéletesen ki volt dolgozva! Még egy pár demonstráció került bemutatásra, hogy aztán mindenki nyugodtan térhessen haza, ahol aztán elgondolkozhasson: mit is látott aznap. **Hová is fejlődött az a technológia, amelyből ma már 50 millió talált gazdára?** Lehetséges-e, hogy valami olyan erős legyen, hogy félni kelljen tőle? Egy gép, amely technikailag túl erős? Lehetséges-e ilyen egyáltalán? Sok-sok kérdés, melyek válaszaira még egy ideig várunk kell. Mert ez a technológia csak fejlesztési stádiumban jár. Japánban is csak leghamarabb az év végén lesz kapható, s akkor nem beszélünk az európai piacról, ami legalább 1 év pluszt jelent. **De, hogy megéri várni, az biztos.** És ezt nem csak én mondom, hanem az a rengeteg híres személyiség is, akik jelen voltak a találkozón. Köztük például Tomoyuki Takechi, a Square elnöke, aki így fogalmazott: "Jelen pillanatban csak 5 olyan fejlesztő cég van a piacon, akik teljes mértékben ki tudják használni a PlayStation 2 adottságait".

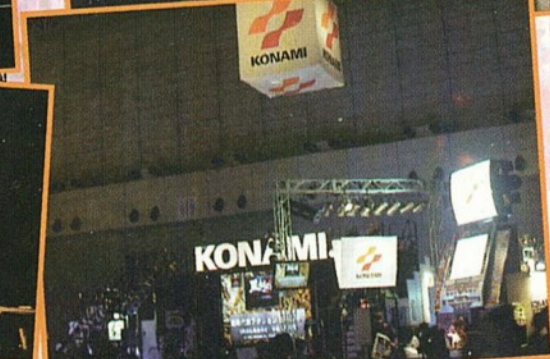
TOKYO GAME SHOW '99

Persze nem csak ez történt márciusban Japánban, hanem a világ debütáló show-ja, ahol mindent először mutatnak be: a Tokyo Game Show (a TGS-en jelen volt japán barátunk, Eita Kominami, aki késedelem nélkül tájékoztatott minket a történésekről). Sajnos a kiállításnak ezúttal sikerült alulmúlnia magát, érvényesült a híres japán itkolózás. Egy két új játékon kívül lényegi friss információ nem is szivárgott ki. A cégek közül is csak a legnagyobbak állítottak ki, mint a Squaresoft, a Namco, a Capcom, vagy a Sega. Azt sajnos azonban **már most leszögezhetjük, hogy a DREAMCAST HALÓDÍK** (ezt szintén Eita jelezte nekünk, és mint "helybélinek", hiszünk is neki)! Ezt én sajnálom a legjobban, hisz maga a gép még nem is lett volna az okozat okozója, de az a gyászos programkínálat, ami cirka fél éve van rá, az egyszerűen rettenet. Kijött mondjuk 4 erős cím, meg 6 olyan, ami az elmegy kategóriába sorolható, de azóta semmi. Érdeklődve a Segánál egy listával lettünk gazdagabbak, melyről az derül ki, hogy a havonkénti 1 játék ütemet tartják is. Egyszerűen gyalázat. Szóval mindenki vár a PSX2-re. Sőt, néhány legendás – eredetileg Dreamcast – fejlesztést is leállítottak a PSX 2 miatt.

A kiállítás sztárjai egyébiránt tipikus Japán játékok voltak. Így például a Capcom részéről a Street Fighter Zero 3, a verekedős játék ezredik reinkarnációja. A Konami sajnálatos módon nem sok újtással ált elő, hiszen erősen rámozdultak a táncolás témára. Japánban ugyanis új örület hódít. Boldog-boldogtalan olyan játékokkal játszik szívesen, amiben táncolni kell. Ezt vagy húsz cég vette komolyan, mert körülbelül ennyien kezdtek el hasonló játékok készítésébe (a Bust-a-Groove nyomán). Ami lényegi újdonság volt, az a Hybrid Heaven című Resident Evil klón N64-re, vagy ugyanez PSX-re, csak már Silent Hill néven. A Rasetsu Sword is egy érdekes program lesz. Azt ígérk, hogy a Bushido Blade-et keverik a Resident Evil-lel. Majd elváltik. A Namco újdonságait már előző híreinkben előttük, így csak pár szóban írnék. Az Ace Combat 3 egy szép repülés anyag lesz, míg a Dragon Valor egy vérbeli RPG. A Soul Calibur pedig egy Dreamcast-es bunyós stuff. A Squaresoft, a "nagy kedvenc" ismét sokrétű kínálattal állt a játék-árukték elé. A Chocobo Racing egy Mario Kart szerű versenyjáték, a Legend of Mana pedig a Final Fantasy sorozat befejeztével egy újabb RPG lesz, de grafikáját tekintve inkább rajzfilm stílusú. A Racing Lagoon nevű csodajátékról pedig szemközt olvashatsz érdekességeket. Szóval ilyen volt a tavaszi japán játékiállítás, több-kevesebb sikerrel. A számítógépes társadalom szemé azonban már is Amerikára szegeződik, ahol májusban egy világméretű kiállítás kezdődik, ahol bennfentesek tudni vélik, végre lekerül a lepel elég sok fejlesztésről, így talán elárulhatjuk végre azt is: mit fejlesztenek a magyar programozók?!

Sarkadi-Nagy Balázs. Tony Hawk. Steve Cabalero. Bob Burnquist. Ezeket a neveket, és a "hozzájuk tartozó" srácokat bizonyos körökben istenként tisztelik. De mi, egyszerű halandók, akik a gördeszkások világát csak kívülről ismerjük, eddig nem sok lehetőséget kaptunk, hogy egyáltalán megismerkedhessünk velük. Azért, mert gördeszkás játék készítését ezidáig még senki sem vállalta be (oh, bocss, volt C64-re egy 720°).

Mode (két játékos) és Config (opciók) – nem estem hasra. A gombkiosztás enyhén szólva sem bonyolult, tehát a gyakorlást átélve egyből a sűrűjébe ugrottam. No, hát itt jött az első "gondolatébresztő" esemény. Ugyanis arra nem gondoltam, hogy magát a deszka hajtását hogyan fogják meg-

pülés közben megmarkolod a deszkát). Abszolút esetben valami csodaszép kombináció. Csúsztatni igen egyszerű, csak el kell vergődni egy korlátig, aztán ráugrani. Siklasz, mint a 6:20-as csabai gyorsvonat. Elérsz a pálya végére, a program kiszámolja a pontjaidat, aztán vagy továbbmegy, vagy nem. Jön a bonusz pálya, ami lehet pool ("teknő"), félcső, vagy magasugrás. A bibi az, hogy nem látszik előre, mely tereptárgyakon-tereptárgyakból lehet pontokat kicsikarni. Véletlenül jöttem rá pölö, hogy a padkákon is lehet csúsztatni, ebből következik, hogy biztos van még egy tucat lehetőség – de nem én leszek az,

rién szégyen, hogy 1999-ben egy visszajátzásban nem mi választhatjuk meg a kameranézetet. Az mondjuk nagyon tetszett, hogy ha valamilyen jó dolgot hozol össze, a gép kiírja annak nevét, és a hozzá tartozó irány+gombkombinációt. Legalább valami. Summa-summarum a Street Skater egy jópofa kezdő próbálkozás. Mivel eddig ilyen még nem volt, ezért érdekes, lehet vele ugrálni, mi egymás, de semmi több. Gyatra az irányítás, analóg kontroller NINCS, maga a trükköző rész viszont baró, mert totál könnyű (nyomkods, "oszt lesz ami lesz"). Gyanítom, hogy a Tony Hawk-os progi valamivel jobb lesz.

STREET SKATER

ITT MÉG BÁRMI LEHETETT VOLNA...

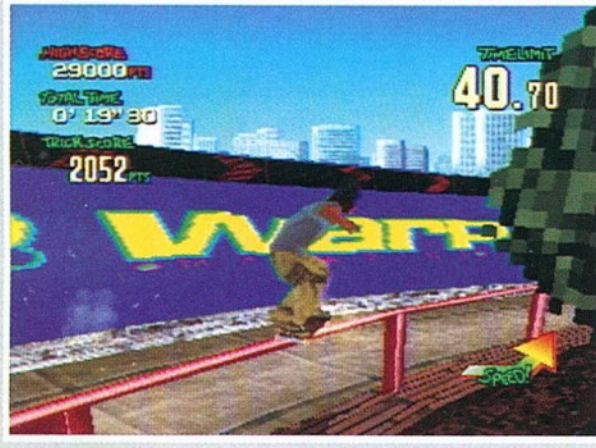
Amikor megérkezett az EA-tól a Street Skater, totál lázba jöttem. Izgat a téma, Sarkadi "Balut" – aki mellesleg hazánk egyik jeles Star Wars figuragyűjtője, "műanyagos" kollegám – nagyra becsülöm, de sajnos jómagamnak a deszkázáshoz soha nem volt tehetségem. Pedig kb. 8-9 évvel ezelőtt vadul vásároltam Bécsben a Powell pólókat, G&S hátizsákokat, de mégsem lett a dologból semmi. Ja, szóval belöktem a CD-t a gépbe, és eldöntöttem, hogy erről a csodáról én fogok leírást csinálni. Az meg csak fokozta a kedvemet, hogy az Interneten láttam néhány képet egy MÉG ÚJABB deszkás progi-ról, a Tony Hawk Skateboarding-ról. A játék gyenge grafikájú, de deszkás szemmel pofás introval kezd. Néhány ugrás, trükk, mi egymás. Aztán jön a főmenü. Street Tour (maga a játék), Free Skate (gyakorlás), VS

oldani. Nyomogatni egy gombot? Esetleg egy irányít? Nem. Itt a board magától megy, nekünk csak irányítani kell. Némi fékezés, meg csapás. Végül is nem tudok jobbat, tehát ezzel nincs gond. A gond azzal van, hogy a deszkás sebessége attól függ, hogy kit választunk. Négy tulajdonságban különbözik ugyanis a kezdetben választható négy karakter, és az egyik csajon kívül mindegyik el van maradva valamilyen. Ez baromság – miért nem attól függ a teljesítmény, hogy mekkora sikerrel hajtjuk végre a trükköket? Miért kell vagy egy gyors, vagy egy jól ugró ember közül szelektálnunk? Lényegében nem ettől függ ugyanis a pálya végi eredmény, úgyis az a lényeg, hogy mi miként teljesítünk. Tehát emberünk szépen gurul a pályán. Sokáig semmi sem történik, némi kanyargás. Egyszer csak jön egy rámpa, azon lenyomsz egy trükköt (elugrasz, aztán összevissza nyomkodod a gombokat). Vagy lesz egy szaltó, ollie (a deszka telpattintása), esetleg grab (re-

aki ezeket megkeresi. Mert amennyire tetszett az első pálya, annyira lehangolt a második. Rögtön egy olyan "S" kanyarral kezdesz, amibe épeszű deszkás nem megy bele. Van a világon több billió egyenes útszakasz, amin a deszkások trükközhetnek, miért választanának egy ilyen tré pályát? Biztos sokat vághat ebből a témából a fejlesztőbrigád... A menetek után – akár bonusz, akár rendes pálya – visszajátzás jön. Ez elég klassz, mert játék közben úgy sincs időt elemezni egy-egy trükköt. A baj csak az, hogy van 3-4 kameraállás, ebből az egyik az, amit a játékban is láthatsz. Tényleg, de király...biztos nem volt már energia egy újabb kódolására – egyszer-

akterrel. Akiknek semmi gondjuk sincs ebben az életben, csak az, hogy milyen mások által kreált stílushoz csatlakozzanak, és eszükbe sem jut, hogy vannak a világon olyan srácok, akinek egy játékért 10 rongyot leszurkolni nem kis feladat. Oké, egy kicsit kiborultam...de nem húzom le annyira az SS-t. A grafika nem kiemelkedő, elmegy. A hangulat...hát...nem rossz, ha nem vársz sokat tőle (baró a visszajátzás, néha). A zene viszont KIRÁLY! Ha valamiért, azért érdemes megszerezni a játékot! Olyan bandák dübörögnek ugyanis, mint a Less Than Jake, Plastilina Mosh, Weston, H2O, All, Straight Faced, The Pietasters, I Against I és a Gas Huffer.

Vision Street "Martin" Wear

STREET SKATER

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA

12 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
DUAL SHOCK

✓ TETSZIK, MERT
DESZKÁZÁSRÓL SZÓL
× GYEREKEK, EGY KISZIT TÖBB
ENERGIA KELLETT VOLNA BELE

79%

576 KONZOL

BEDESKÁZOTT HEGYOLDAL

Minél inkább a mozgásra, fizikumra és ügyességre épül egy sport, annál nehezebb játék formájában megvalósítani. Akinek volt már szerencséje snowboard-hoz, az tudja, hogy a téli sportok egyik legfiatalabbik ága mennyire lendületes. Nekem az a néhány alkalom, mikor a lábam deszka kötésébe csatolhattam megmutatta, hogy micsoda teljesítmény, amit a versenyzőktől láthatunk a TV-ben, még a lankás libalegélőn is többet feküdtem, mint siklottam, nemhogy megugrottam volna egy 900 fokosat. Az Accolade játékában egész jól sikerült megragadni azt a hangulatot, amit egy lejtőn való vad száguldás vált ki az emberben, játszhatóságával sem nagyon akad probléma, de a lehet-

korló-oktató pályára is innen kerülhetünk. Gyakorlás előtt is kiválaszthatjuk a nekünk szimpatikus border dudét, az alá való deszkát, sőt az öltözködésébe is beleszólhatunk. Maga a gyakorló-pálya egy szimpla egyenes, megszórva néhány kisebb-nagyobb rámpával, a program pedig szépen sorra veszi az

gépi ellenfél lealázása, de nehéz módban kicsit olyan érzésem volt, mintha nekem egy gyalulatlan tölgyfa lécen kellett volna versenybe szállnom, míg a többiek deszkáit folyamatosan kenték langyos zsírral, hogy jobban csússzanak. Ketten is lehet egymás ellen nyomulni a há-

mellet, rá kell érezni az egyes trükkök hely- és sebességigényére, a versenyben a kiesés múlik a jó időzítésen. A snowboard igazi szépsége a trükkös légi-munka, a létező különböző alap, nehéz és mesterfigurák megszámlálhatatlan tárházát láthatjuk egy közvetítést, összefoglalót megnézve. Ezt játsz-

SAJNOS A HÓ MÁR RÉG ELOLVADT!

big air

egyes trükkök és forgások gomb-kombinációit. Könnyebb itt gyakorolni, mint a félcsőben, vagy a sáncon, és bajnokságba való belépés előtt nem árt tisztába jönni az egyes figurák pontértékével sem. Magányos játékosok öt ver-

seges mozgások, trükkök választéka talán kicsit szegényesre sikeredett. A Big Air ugyan nem pótolhatja a valódi hóban való döngetést, de a kellemes meleg szobában nagyon jókat lehet nyomulni vele.

Profi módon összevágott videók a be- és átvezető animációk, a töltés alatt pedig számos nyálcsorgató állóképben lehet gyönyörködni, a zene pedig elég érdekes számokat is felvontató, de mindenképpen lendületes háttérrel ad, mind a menükben, mind a versenyszámokban. A főmenüben az egy és kétjátékos pontok mellett nem csak a beállítási lehetőségek és a World Tour névre keresztelt bajnokság sorát találjuk meg, de igen hasznos gya-

senyszámban nyomulhatnak, lesiklásban, ahol az győz, aki előbb ér a célhoz, trükkös lesiklásban, ahol a robogás közben még figurákat is be kell mutatni, hiszen a pontok is számítanak, nem csak a célba jutás, és boardcrossban ami egy akadályokkal teletűzdelt lejtőn zajló sokrészteves futam. A félcsőben már csak a forgások és figurák számítanak, akárcsak a sánconál, ezekben a számokban ellenfél sincs. Minden versenyszámban lehet terepet választani, de a lesikló és cross számokban néhány sítérp csak akkor válik elérhetővé, ha már értünk el eredményeket a bajnokságban. Ez lehet boardcross vagy freeride (lesiklás), de minden menet után teljesíteni kell a meghatározott pontszámot egy trükkpályán, félcsőben vagy sáncon, a kiesési rendszer viszont kicsit durvára sikeredett, mert a lesiklőszámokban csak a győztes jut tovább és az elrontott trükkmenetet sem lehet megismételni. Könnyű fokozaton még nem okozhat gondot a

rom lesiklőszámában, ami tényleg megunhatatlan móka, itt azonban kicsit mások a pályák, de legalábbis jóval rövidebbek, sajnos nagy repülésre és félcsőben trükközésre nem nyílik lehetőség. A függőlegesen osztott képernyő kissé zavaró, én jobban örültem volna, ha ugyan kisebb a karakterem, de jobban beláthatom a pályát.

A játék irányítása csak annyira bonyolult, hogy az ne menjen a játszhatóság rovására, különben is jól lehet gyakorolni a már említett tréning pályán. A viszonylag könnyen megtanulható billentyűkombinációk

ható formában biztos, hogy képtelenség átültetni egy játékba, de a BigAir-ben rendelkezésre álló 12 kicsit kevésnek tűnik, persze ehhez még jönnek a pörgések, 1080 fokig. Megjelenését két szóban jellemezve azt lehet mondani, hogy nagyon csinos. Méretes, gondosan kidolgozott deszkások száguldának, mozgásuk elég élethű, nagyobb repülés után nem szálfagyenes derékkal huppannak a pályára, hanem rogyasztnak és még nyögnek is, ahogy azt kell. A bukások azonban kicsit vérszegények lettek, mert azt nehezen hiszem, hogy perecelek egyet 120 környékén, és csak annyi az eredmény, hogy kisebb hófelhő kíséretében elnyúlok a havon. A pálya mozgatásával, vagy inkább a kamera beállításával már akadnak komolyabb problémáim, mivel a versenyzőhöz igazodik és nem a pálya lejtéséhez, nem mindig lehet eldönteni, hogy az adott szakasz lejt, vagy éppen emelkedik, ami kis sebességnél igen csúnya beakadásokat okozhat, a többiek már a büfében söröznek, mire kikecmeresz egy a korlát tövében lapangó, minden irányban visszalökő gödörből. Ezek az apróbb, nagyobb hibák azonban elmosódnak a játék során, a környezet és zajok precíz és jól eltalált megoldásai feledtetik a bosszúságokat. Számomra a legszimpatikusabb a svájci pálya erdei szakasza, ahol igen jól sikerült megragadni azt a látványt, amit egy két-három méteres ösvényen való száguldás közben lát az ember (bár ekkor lendülettel nem mertem élőben bemenni az erdőbe, még sílécen sem).

Schuerue

BIG AIR

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA

12 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ JÁTSZHATÓ ÉS
ADJA A FEELINGET
× SZERÉNY TRÜKK-
VÁLASZTÉK, APRÓBB HIBÁK

80%

Manapság egyre népszerűbb a bokszt! Még soha nem volt ekkora érdeklődés az öklívívok iránt, nem is beszélve az ugrásszerűen megnőtt fizetésekről ebben a sportágban. Szerencsére mi is érdekeltek vagyunk, hiszen itt van Kokó, aki hosszú évek után végre sorjában gyepálja nagyképű "profi" ellenfeleit. A nagyvilágban is tombol a bokszhisteria, hiszen pár hete csapott össze Holyfield és Lewis. Az évtized mérkőzése természetesen meg volt bundázva, amiről mindenki tudott a két versenyzőt kivéve. Szóval,

divat a bokszt! Nem is kell sokat keresgélni, ha egy jó bunyós játékot szeretnénk találni PSX-re. Van már egy Knock Out Kings '99, amit az EA Sports kreált, és most megérkezett a rivális a Victory Boxing II is. Mivel ez a sport elég nehezen "játszható", kíváncsian vártam az EA Sports színvonal után a többiek próbálkozásait, különösen, mert a készítők mindenhol szétkürtölték, hogy több mint két évig készült a játék.

A kezelés elég könnyű, nem kell tartanunk a menüpontok végtelen rengetegétől. Négy fő pont közül választhatunk. A ROAD TO THE WORLD TITLE, gyakorlatilag a számárlétra. Itt kezdőként ugorhatunk neki a nagyvilágnak (pontosabban a közvetlen környékünkben versenyző ellenfeleknek), és lépésről lépésre egyre magasabb szintre jutva osztogathatjuk a pofonokat. Van egy roppant barátságos edzőnk is,

aki nagyritkán megmutat egy-egy használható ütést, de ne várjatok valami nagy tréninget. Megmutatja, majd kaptok másfél percet megtanulni. Utána már csak a ringben gyakorolhatjátok a dolgot. Mivel a készítők inkább a fej-

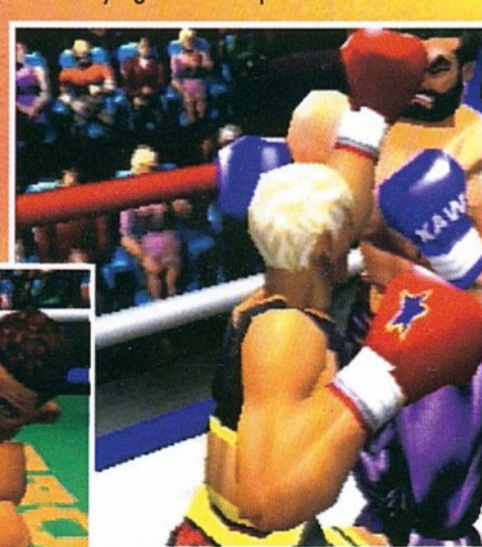
lesztésre és nem a jogdíjakra költöttek, így itt nincsenek "igazi" nevek. Csak a jól bevált hasonlóan csengő, bugyuta utánzatok. Persze nem is ez a legfontosabb, sokkal inkább a játékosok adataira érdemes odafigyelnünk. Ahol bokszolót választhatunk magunknak, ott vannak a különböző adatok feltüntetve. A magasság, a súly, az hogy milyen kezes, és a küzdelmi stílusa. A bokszban nemcsak a fizikai, hanem a lelki erőlet is fontos, ezért nem feltétlenül a legerősebb játékost kell választanunk. Hat alaptulajdonságban osztályozza a játék a versenyzőket. A GUTS a kitartást jelenti, a LIFE (mily meglepő) az energiát, a power az ütések erejét, a SPEED a sebességet (ez a védekezéseknél fontos, mivel ott gyorsan kell elhajolgatni az ütések elől), az ENDURANCE a szívósságot és a PATIENCE a játékos türelmét mutatja. Ez a kezdetek-

ben gyakorlatilag a nullával egyenlő, de lassan ahogy egyre feljebb kúszunk a ranglétrán, ezek is velünk együtt "nőnek". Ennyit a lassú menetelésről a csúcsra. A következő az EXHIBITION FIGHT. Ez amolyan kocabokszt. Egyszeri mérkőzés a gép, vagy cimboráink ellen. Erről különösebben nem érdemes írni semmit, talán annyit, hogy a készítők a versenyzők szélesebb skáláját is elének tárhatták volna, bár minél jobbak vagyunk a "számárlétra"

módban, annál több extra-figura közül választhatunk, a későbbiekben. A TOURNAMENT sem szorul különösebb magyarázatra. Itt egyenes, kieséses küzdelemben verekedhetjük el magunkat a döntőig. Az opcióknál a szokásos beállítások mellett megadhatjuk, hogy melyik sarokban szeretnénk játszani, és beállíthatjuk az esetleges technikai K.O. megítélését is. Ez mikor jobb, mikor rosszabb. Ha sokat akarunk bunyózni, nem érdemes aktiválni ezt a pontot, mert a bírónak viszonylag hamar lelépteti ellenfelünket miu-

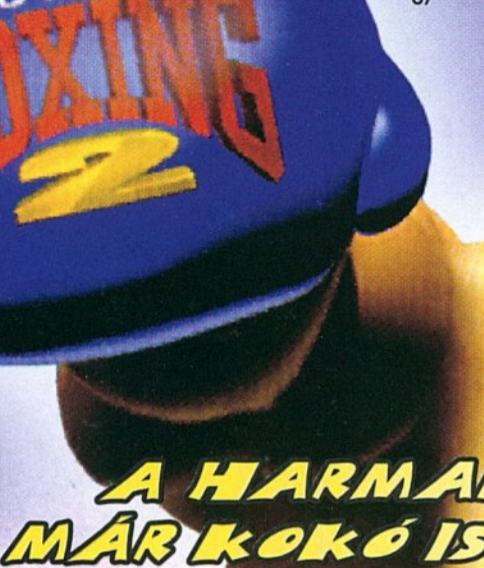
tan párszor a földre küldtük, ám ha egy nehéz ellenfelünk van, aki egy vagy két ütessel is kiüthet, akkor nekiugorva megsorozva még a mérkőzés elején, ha sikerül párszor lefektetnünk, úgyszintén nem engedik tovább verekedni (persze ez némileg különbözik az igazi küzdelmektől). A fontosabb menüpontokat ezzel gyakorlatilag ki is végeztük, most térjünk kicsit vissza az első részhez, a ranglétrás me-

neteléshez. Három osztály van a játékban, a leggyengébb a LOCAL, azt követi a NATIONAL és végül a WORLD. Természetesen a LOCAL legaljáról indulunk. A szürkével jelzett bokszolók a potenciális ellenfelek, mivel csak őket tudjuk kihívni. Természetesen minket is kihívhat bárki, ilyenkor tetszik-nem tetszik, ki kell állnunk. Minél nevesebb osztályban vagyunk, annál több menetes lesz a küzdelem. Mielőtt magáról a mérkőzésről írnék, még érdemes megemlíteni a stílusokat is. A DETROIT egy gyors, hosszú ütések használó, ám gyenge stílus. A nagyobb

Nagyon fontos, az ellenfelek földre küldése után megjelenő kis szám a kép alsó sarkában. Ez a KILLER POINT. Ha van egy ilyenünk és a következő alkalommal az ellenfelet egy speckó ütessel ütjük ki, kétszer annyi erőt veszít, mint ha csak úgy lefektettük volna. Ha a földre kerülünk, a gombok folyamatos nyomkodásával állíthatjuk fel játékunkat. Persze ez egyre nehezebb lesz, úgyhogy minél több pofont kapunk, annál többet kell szenvednünk. A START

tapasztalattal bírónak ajánlanám. Az itt használatos taktika az "üss és fuss" típusú. A bevitt ütések után rögtön mozdogjatok el, mert a választ nagyon keményen megérzitek. Az OPEN egy elég nyitott és kiegyensúlyozott stílus. A haladóknak remek. Egyszerű és hatásos. A PEEK-A-BOO, az utolsó stílus. Nem gyors, viszont nagyon erős. Ezt érdemes kezdőknek választani, az ellenfélnek nekirontani és püfölni! Nem marad el a hatás, ígérem. Persze a küzdelem stílusát nem lehet közvetlenül megadni, hanem a megfelelő játékkal lehet kiválasztani. Minden versenyzőnek megvannak a saját ütségei, saját mozgáskultúrával. Ezeket használni nem különösebben nehéz dolog, pláne, ha az edző megtanítja őket. Játék közben a kép felső részén a kitartást és az erőlet látjátok, a menet számával és a még hátralévő idővel együtt. Éleg sok kameraállás közül választhatok, én mégis az alapbeállítást ajánlanám, mivel ez a legálthatóbb (szerintem).

A HARMADIK RÉSZBEN MÁR KOKÓ IS BENNE LESZ!

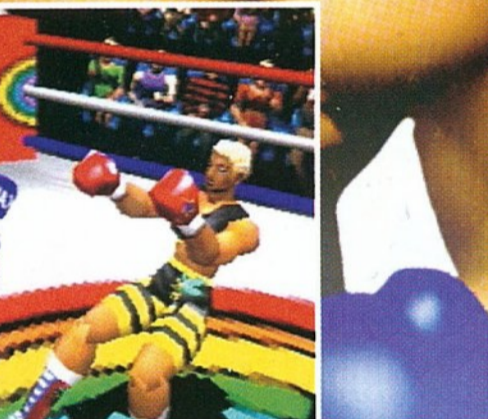
nősebb problémák nélkül. A töltése közötti üresjáratot nagyon jól megoldották a készítők, mivel érdekes információkat olvashatunk, amíg "pörög a gép". A grafika is színvonalas, nem is beszélve a folyamatos bekiabálásokról, amik már csak apró adalékok az amúgy is hangulatos és remekül játszható VICTORY BOXING II-höz.

Adam

85%

gomb megnyomásával kameraállást válthatunk, és bedobhatjuk a törülközőt. Ez utóbbira nem tudom mennyi szükség van, mivel bokszolónk fizikai állapota (ebben a játékban) nem hat ki a következő mérkőzésre.

A játék jól játszható, még azt sem lehet rá mondani, hogy nagyon nehéz. Egy kevés gyakorlással és ésszel könnyedén végigverhetünk mindenkit külö-

VICTORY BOXING 2
L Á T V Á N Y O S S Á G
J Á T S Z H A T Ó S Á G
S Z A V A T O S S Á G
Z E N E B O N A
12 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLÖKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ JÓ JÁTÉK, HANGULATOS
KÜZDELMEKSEL
× EGY KISIT KÖNNYŰ

576 KENZOL

Még ma is mosolyra görbül a szám, amikor arra gondolok, kicsoda "átütő siker" volt, amikor jó néhány évvel ezelőtt valakinek az jutott eszébe, hogy Magyarországon rendezzen pankrációt. Bizony ezt a "sportot" nem az európai ember számára találták ki, ehhez amerikai intellektus kell. Hihetetlen, hogy sok ezer nézővel tudnak megtölteni egy egész sportcsarnokot, s mindenki nagyon jól érzi magát, holott mindenki jól tudja, hogy a ringben minden egyes mozdulat előre meg van koreografálva. Bármilyen elszánt is a versenyzők arckifejezése, bármekkora előnnyel is csépelik egymást, kinosan ügyelnek rá, hogy a legcsekélyebb kárt se tegyék a másikatban.

bá besegít a versenyzők munkájába, s a ring körüli mezőbe a legképtelenebb tárgyakat dobálják be. Ezekkel aztán a pankrátoraink hathatósabban puhíthatják egymást – az eszközök skálája a vires tartálytól a stoptáblaig terjed. Természetesen ezt minősíthetjük a legfontosabb újjdonságnak: a fekvő ellenfelet egy baseballütővel egyengetve mindjárt mulatságosabb a hajcshő.

A játékban ezúttal már eleve 32 bunyós közül választhatunk, ami rögtön jelzi, hogy több lett a szereplő. A nagy ászok természetesen maradtak, sőt a speciális mozdulataikat ugyanazokkal a gombkombinációkkal hozhatjuk elő. Meghagyták a segítség hívásának (surprise attack) lehetőségét

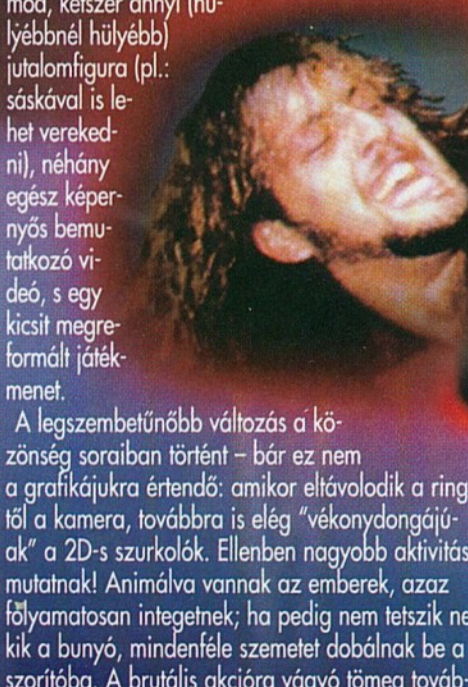
nak mozdulatok, amiket a földön fekvő ellenfélnek lehet bevinni, vannak ugrások, amiket csak a korlárról állva lehet kivitelezni (azon belül mondjuk akkor, amikor az ellenfél energiája már pirosan villog), és vannak olyan dolgok, amiket a sarokba szorított ellenfélnek lehet végrehajtani. Főként egyes speckóknál számít, hogy a meggyötört ellenfél már kábultan fekszik-e a szőnyegen, avagy a korlárról visszapattintva éppen felénk fut, stb.

De lássuk az üzemmódokat! Ezúttal nem egy, hanem három fajta bajnokság van: 10, 7, illetve 5 menetesek. A bajnoki mérkőzések után a főmenü megszokott pontjai következnek, úgymint a különálló bemutató, a kétjátékos mód, valamint a csa-

Hirtelen nem is jut eszembe semmi egyéb, amit elmondhatnék a játékról – azt hiszem, nem hagytam ki semmit. A játék készítői viszont annál inkább kihagytak egy fontos dolgot: nem értem, miért nincs továbbra sem gyakorlás. Jó, hogy a kétjátékos módban használható rongybábunak az ellenfelet, de hát elég körülményes mindig kézbe venni a másik irányítót, csak hogy talpra állítsam a pasast, valahányszor kiütöm. A gyakorlás már csak azért sem lett volna haszontalan, mert vala-

CSALÁNBA NEM CSAP A MÉNKŰ!

WCW nWo THUNDER

is, tehát ha már egyedül nem boldogulunk, a Selecttel bármikor hívhatunk egy jó barátot. Az átdobáson viszont módosítottak egy csöppet: több szerepet kapott az akciógomb. Néha először meg kell ragadni az ellenfél haját (Előre+Kör), s csak utána jöhetnek a szokásos gerinc és nyaktörések. Az alapvető kombók: (Előre+Kör) Négyzet, X Fel, Négyzet Le, Négyzet, Háromszög (Előre+Kör) Háromszög, Kör Hátra, X, Kör Az irányítást most persze nem fogom jobban részletezni, csak emlékeztetőül mondanám el, hogy sokat számít a küzdők elhelyezkedése. Van-

patmeccs. Utóbbi esetben a teamünk két tagból fog állni, s menet közben válogathatunk, melyikük legyen épp a ringben. E játéktípusnak persze szintén van kétjátékos módzata. Majd jönnek az újjdonságok: az egy-, illetve kétjátékos Battle Royal, ahol "enyém a vár" típusú tömegbunyóba keveredhetünk, s végül a ketrecben zajló bunyó. A ketrecben az a kényelmetlen, hogy nem lehet kimagaszkodni a ringből, vagy megfuttatni az ellenfelet. Ja, és az is elég kellemetlen, hogy a rácsok miatt teljesen le van bűfítva a közönség grafikája...

hogy elég nehéz jól időzíteni a megfelelő kombinációt, s csak figyelünk, hogy miért az ellenfél haját el minket, és nem fordítva. A játékot fejlesztő Inland szemléletmódját úgy gondolta, elég a Nitrohoz hozzáadni a telvehető fegyvereket, plusz a néhány új üzemmódot, s ezzel egy önálló játékot készítettek. Hogy igazuk van-e, avagy sem, azt majd az eladási statisztikák döntenek el.

V.Z.

THUNDER

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATÓSÁG
ZENE BONA

12 JÁTÉKOS
 1 MEMÓRIABLÖKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ ÓLMOS BOTTAL MÉGIS CSAK
 JOBB VEREKEDNI
 × MAJDNEM UGYANAZ,
 MINT A NITRO

75%

Vajon mi történt volna, ha '66-ban a világbajnokságon a bíró nem adja meg azt a gólt az angoloknak? Ha '86-ban Maradona nem üti be kézzel a labdát, vagy '90-ben David Platt nem "kapja el" röptében és ejti ki a belgákat, amikor a bíró már a szájába vette a sípot lefújni a meccset? A Virgin Interactive első fociprogramjában egy olyan dologhoz nyúlt hozzá, ami minden labda-szívű gondolatát izgatja: az elmúlt negyven év világbajnokságaihoz (sajnos az '54-es

JÁTSZHATÓSÁG

A játék egyetlen negatívuma itt jelentkezik, mivel a Virgin nem kívánta követni a "szakásos", mondhatni EA-Sports típusú irányítást, és ezzel sikerült jól megzavarni mindenkit, aki egy kevés gyakorlattal is rendelkezik ezen a téren. Egyszerűen arról van szó, hogy vért izzadtam az első 2-3 mérkőzés alatt, hogy egyáltalán labdához tudjak érni, azt már nem is említem, hogy még mindig vannak "fekete folatok" a lövésekkel kapcsolatban (legalábbis számomra). Persze mint minden foci-játékban, itt is van TRAINIG mód, ám ez sem segített jobban hozzá a 90-es VB leggyengébb csapata, az USA válogatottjának megveréséhez. Pedig azt hiszem náluk rosszabb nem

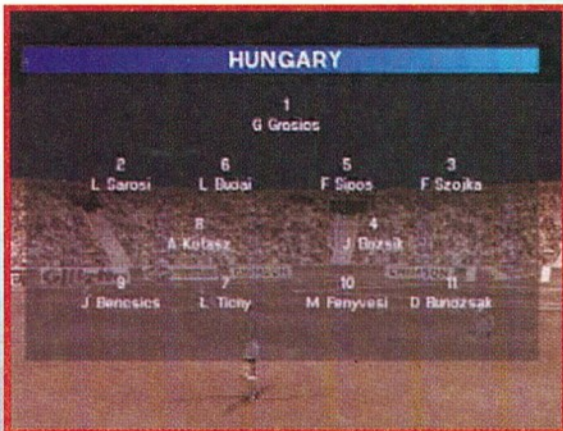

lyokat is teljesen hüen figyeli a gép az évszámától függően, úgyhogy nyugodtan adjátok haza a labdát, ha túl nagy gáz van és még nem írunk 90-et sem. Még egy apróság: a játék figyel a politikai változásokra is, így ha valaki 98-ban szeretne megmérkőzni a szovjet válogatottal, felejtse el.

a Viva Football-al. A közönség buzditása is nemzet-függő, így az olaszok dobolnak, a brazilok táncolnak, a németek bámulnak és az angolok részegen bőfögnék. A fekete-oroszok meccsein kifejezetten érdemes figyelni ezeket a hangokat, csak nehogy táncra perdüljétek!!! Persze az edzések alatt a természet és a repülőgépek hangjaiban gyönyörködhetünk. Egy apróság: A MAGYAROK ANGO-LUL BESZÉLNEK !!!! Lusta programozók?? Ezt személyes sértésnek veszem. Folyomány: -10% az értékelésnél!

GRAFIKA

A grafikával sincs semmi probléma. Gyakorlatilag a szakasos PSX színvonalon nézhetjük végig a mérkőzéseket, látványos animációkkal. A stadionok maximális élethűséggel vannak kivitelezve, bár e nélkül már nem igazán állná meg a helyét egy játék sem, a mai fociprogramok kö-

VB-ig már nem jutottak el, pedig ott elgépálhatnánk a németeket az aranycsapattal). Ezer csapat közül választhatunk, természetes a világbajnokságnak megfelelő felállításban. Az eredeti helyszíneken az akkori időjárásnak megfelelően csatázhatunk a győzelemért. Sőt, a múlt nagy csapatai megmérkőzhetnek a jelen sztárjaival, elég érdekes küzdelmet vívva. Játszunk el egy kicsit a gondolattal: egy Pelé-Shearer párbaj, vagy egy Maradona-Albert Flóri összecsapás. Bizarr, mi?? Ugyis folyton a magyar foci múltjáról dadognak a jelenlegi vezetők, hát tessék, most itt egy program, amivel tényleg visszarepülhetünk a (mostaninál) dicsőbb időkhöz. A Viva Football jövőjének titka a múltban van (jesszusom, mitket írok?!?).

NAVIGÁLÁS A MENÜKBEN

Első látásra kicsit bonyolultnak tűnhet a dolog, de idővel egész jól el lehet igazodni a menüpontokban. Van természetesen gyorskezdés is a türelmentlenebb fajtának, de érdemes kicsit beleásni magunkat a "lörténelmi" menüpontokba. Gyakorlatilag bármilyen tudású játékos tudja élvezni a játékot, mivel pillanatok alatt be lehet állítani a fontosabb nehezítő és könnyítő pontokat.

volt akkoriban. Tény: minél többet játszunk vele, annál jobban megy, de a készítőket megspórolhatták volna ezt a rengeteg szenvedést és mérgeledést, mire sikerül begyűrűnk egy gólt. Az egyik legproblémásabb dolog az irányításban a passzolások pontos kivitelezése, hiszen nem elég elrúgni a labdát, át is kell venni azal a játékosal, akinek szántuk. Ez meg fogja keseríteni az életünket, még akkor is,

ha a gép egy kis X-szel jelöli azt a pontot, ahova le fog pattanni a labda.

Némileg kárpótol a már fent említett rengeteg csapat és a 16000 játékos, nem is emlíve azt, hogy a világbajnokságokat nem csak a döntőktől játszhatjuk végig, hanem akár egész a selejtezőkig visszapörgethetjük az idő kerekét.

Egy másik nagyon hangulatos megoldás a régi mérkőzések fekete-fehér látványa, még jobban adva a "feelingnek". Nem is kell említenem, hogy a szabá-

Persze a rossz májam nem elégült volna ki, ha nem sikerül találnom egy szaftos kis logikai bukfencet: bár a sárga és piros lapot csak a 80 évek elején vezették be, a gép 58-ban is osztogatja...hehehe.

NYELVLECKE!

Remek újítás a készítőktől, hogy nem a szakasos kommentátor-szövegeket hallgathatjuk, hanem a közönség bekiabálásai mellett, csapattársainkat is, amint labdát kérnek, ránk üvöltenek ha nem fogjuk emberünket, néha még ellenfeleink anyázása is megütheti fülünket (sajnos nem lehet őket ilyenkor amolyan hokis-módrá agyonütni, de ajánlanám a játék közbeni becsúzásokat...). Szóval, ha valaki esetleg nyelveket kíván tanulni, akkor játszson két hétig

ÉLJEN A FOCI!

VIVA FOOTBALL

zött. A szakasos kameraállások közül választhatjuk ki a legszimpatikusabbat, ha a lassított felvételekben szeretnénk gyönyörködni.

ÖSSZEGEZVE

Tényleg rengeteg football-játék jelenik meg manapság, és az EA-

Sports magas mércéje után nem életbiztosítás egy új labdakergető programmal előrukkolni, pláne nem akkor, ha ez az első alkalom, ahogy a Virgin Interactive tette. Mégis sikerült színvonalas játékot összehozni, látványos és hangulatos megoldásokkal. Nem győzöm hangsúlyozni a jolly-jokert, ami a múltbéli mérkőzések újrarájátszását jelenti. Nem értem, miért nem próbálkozott ezzel valaki már előbb, hiszen mindenki szeret nosztalgiázni, főleg mi magyarok, hiszen az elmúlt pár évtizedben nem mondhattunk magunknak jelentősebb sikereket. Ha nem lenne a mérkőzés-rész annyira nehezen irányítható, nyugodtan pályázhatna az év fociprogramja címre, ám sajnos a kissé macerás iránymutatás (nem a magyarok angol nyelve!!) legalább tíz százalékot "lehúz" az én értékelésemben.

VIVA FOOTBALL

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONNA

14 JÁTEKOS
6 MEMÓRIABLÖKK
MULTI TAP ADAPTER
ANALÓG RÁNYÍTÓ

A JÓ ALAPÖTLET, MÉG JOBB KIVITELEZÉSE
× KISSÉ BONYOLULT A JÁTEKOSOK RÁNYÍTÁSA

86%

576 KONZOL

Áprilisban igazán nem panaszkodhatnak a foci szerelmesei. A Viva Football mellett megjelent még egy labdarúgó játéka, ami a bajnokok ligájának az idei sorsolását tartalmazza, a régebbi ma

tizenegyes pontra fog visszaállítani minket. Ez annyira nem logikátlan, csak erre ráébredni eltart egy ideig. Amikor tizedszer állítottam be a szabadrúgást és megint a kapus bárgyú képét kellett bámulnom szemből, akkor ejtett engem is gondolkodóba a dolog. A másik kissé szokatlan, sőt merem állítani idélen megoldás az edzéseken a visszajátzás és a gólöröm. Előbbivel csak annyi a baj, hogy teljesen értelmetlen, mivel, aki abban szeretne gyönyörködni, hogy milyen bámulatos gólt lőtt ellenfél nélkül (időnként az üres kapuba), az igencsak Norman Bates-szindrómában szenvedhet. A gól-

ligáját választjuk, akkor az 1999-es állás szerint jelenik meg előttünk a hat csoport 24 gárdája. Nem kell selejtezőket játszani, rögtön kiválasztva csapatunkat, kezdetjük a csoportmeccseket. A következő pont a PRE GAME menü. Itt állíthatjuk át csapatunk felállítását (Interesek figyelem! R.Baggio legyen kezdőember!), a taktikákról és a formációról nem is beszélve. Egészen pontosan megadhatjuk az emberfogást is, de asszem, erről felesleges bármit is írnom. És felvirrad a mérkőzés napja...
Rögtön az elején

mesek vagyunk esti mérkőzéseken még azt is megfigyelhetjük, hogy sajtóból van a hold. A stadionok kivitelezése a legpontosabb, amivel eddig találkoztam. Még a játékos-kifutók is megegyeznek az eredetikkel. A közönség buzdítása hangulatos, a lassítások kameraállásai is jól meg vannak oldva, mivel nincsenek. Teljesen szabadke-

már klasszikusnak számító mérkőzések mellett. Érdekes, hogy némileg a két focijáték kiegészíti egymást. Aki már olvasta a másik leírást, az nagyjából tudja, hogy a Viva Football inkább a tartalommal "támad", mint az irányítással és a látvánnyal. A Champions League viszont pazar átvezetővel, látványos introval és viszonylag (hangsúlyozom, viszonylag) könnyű irányítással rendelkezik, mérkőzés közben.

Meccsen kívül viszont kissé nehéz és értelmetlen a menüpontok közötti repkedés. Készüljete fel, hogy különösen két játékos esetén párszor újra kell kezdeni mindent, mire sikerül a nehézséget,

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

ŐVIG AZ UEFA KUPA REJTETELMEIBEN

zet kapunk a visszajátzások nézésében, kivéve, ha a szokásos gól-utáni lassítást nézzük.

A Champions League nagy erénye az, ami az életben is. Látványos, előkelő és színvonalas. Nem is tudom, mihez kezdene, ha véletlenül sikerülne egy Fifa '99-es színvonalú irányíthatóságot is összehozni. Hál'Istennek ez még egyik riválisnak sem sikerült, így mindig újabb és újabb kihívást jelent megbirkózni az ellenfelek új játéktípusával és az irányítások bonyolult rend-

csapatokat és az irányítást is beállítani. Tény, hogyha már egyszer megismertük, akkor nem probléma belőni a dolgokat (meg a gólokat), viszont meg kell fizetnünk a tanulópenzt. Ha már gyakorlásnál vagyunk, akkor beszéljünk rögtön a gyakorló menüpontokról. Miután megismerkedtünk az alapvetőbb mozdulatokkal, a START gomb megnyomásával kiválaszthatjuk, hogy melyik pontrúgást szeretnénk finomítani. Némileg bugyuta dolog, hogy például a szabadrúgást, csak úgy tudjuk elvégezni, ha a labdát a megfelelő helyre visszük. Pontosítva: bármilyen rúgást választunk, azt onnan végezzük el, ahol állunk. Nincsenek előre kijelölt pontok. Ebből következik, hogy nem tudunk például szabadrúgást elvégezni, ha épp a tizenhatoson belül áll játékosunk. Ilyenkor a gép a

örömmel, majdnem ugyanaz. Kinek integet a játékos?!?? Ember! Üres az egész stadion! Térjünk vissza a játék "megszokott" részéhez a menüpontokhoz. Ezek annyira megszokottak, hogy nem is

lehet róluk nagyon semmi újat írni. A barátos mérkőzésen és a normál bajnokok ligája összecsapáson kívül itt lehet a SCENARIO pontban lejátszani a régi meccseket. 24 múltbéli összecsapást lehet megidézni, de nem ez az igazi kihívás, hanem a kép alján látható feladat. Egy pár soros információt kapunk itt, a mérkőzés körülményeiről és arról, hogy milyen arányú győzelem szükséges a benmaradáshoz. Ezek a bajnokok ligájának a legizgalmasabb mérkőzéseiből vannak

összeválogatva, és nem egyszer előfordul, hogy a játék közepén, végén kapcsolódunk be pár gól hátránnyal. Lexikális tudású emberkének itt aztán kiélhetik vágyaikat, hiszen történelmi utolsó tíz percek játszhatnak újra. Érdemes figyelni az átvezető képsorok színvonalára. Ha a "sima" bajnokok

jó ötletként, kiválaszthatjuk, hogy fej vagy írás? Eredménytől függően utána a kezdést és a támadóirányt. A kommentárok (a megszólt: Ron Atkinson, Brian Moore) a szokásos színvonalon nyomják a dolgot, annyi változással, hogy egy harmadik figura (Bob Wilson) elmondja a csapatok előéletét is, azok kedvéért, akik nincsenek képen. Maga a játék a pályán könnyen elsajátítható, különösen, ha eleget látogatjuk a gyakorló pontokat. A szabályok alapbeállításai a Fifa jelenlegi szabályai. Ez vonatkozik a bírók szigorúságára is. Majdnem minden rosszul sikerült becsúzás után villan először a sárga, majd a piros lap. Persze ezen lehet állítani az opcióknál, ahol érdemes megnézni a stadionok pár másodpercenként változó képét is. Szép. Újdonságnak számít, hogy nem találjuk egyből el a labdát, így töménytelen mennyiségű lyukat fogunk rúgni. Ezt nem lehet igazán megtanulni, inkább rá kell érezni. Az ilyen rúgások viszont látványosak és eredményesek lehetnek. Remekül vannak megrajzolva a kapáslövések és az ollózások is. És ha már a grafikánál tartunk, minden elismerésem a készítőknél. Ha elég figyel-

szerével. Ettől eltekintve azonban kezdnek ezek a fránya fociprogramok is tökéletesedni, úgyhogy lassacskán már csak akkor számíthatunk valami újra, amikor megjelenik a PSX II. Addig viszont rúgjátok a bőrt, mert minden megjelenő fociprogramnak megvan a saját varázsa.

Adam

UEFA CHAMPIONS LEAGUE

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA

14 JÁTÉKOS
13 MEMÓRIABLOK
MULTI TAP ADAPTER
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ ELŐKELŐEN SZÉP
× KISBIT SZOKATLAN A NAVIGÁLÁS A MENÜPONTOKBAN

91%

Még jó pár évvel ezelőtt ment egy aranyos kis rajzfilmsorozat a TV-ben Fecsegő Tipogók névvel. A sorozat több szempontból is érdekes volt. Egyrészt nagyon eredeti módon a gyerekek világát mutatja be, mindazokkal a gondokkal, amit 1 éves korban a beszéd megkezdése előtt át lehet élni. A másik érdekes dolog, hogy az agy, a sorozat atyja egy Magyarországon élt ember műve volt. Csupó Gábor azóta Amerikában tengeti a napjait, és felmerült valakiben az ötlet: ha ez ennyire sikeres, miért ne lehetne egy mozifilm csinálni belő-

ni a 3D-s terepeken. A játék úgy kezdődik, hogy Tommy észreveszi: eltűnt a dinoszauruszos kirakója. Így ki van adva a feladat, akár az egész ház átkutatásával is, de visz-

kell fedeznünk a házat. Oda megyünk, ahová csak akarunk. Mindent megvizsgálhatunk, felvehetünk, eldobhatunk, sőt, mindezt olyan részletességgel, mint eddig még sehol sem. Például, ha kimész a kertbe és felveszed a csontot, azt dobálhatod a kutyának, aki tényleg utánauszalad és visszahozza azt. Kegyetlen. Egy küldetést úgy tudsz kiválasztani, ha egy olyan tárgyat választasz, amelyik körül sárga csillagok keringenek. Mindig ki van írva, hogy az aktuális pálya milyen ne-

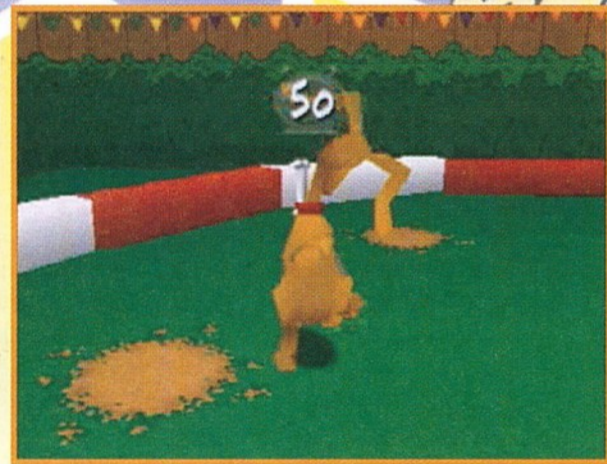
egy cumisüveg szimbolizálja, s ha ebből elfogy a papi, akkor nekünk annyi. Megijedni viszont ekkor sem kell, mert életeket nem számol a gép. Ebből is, és az alapvetően gyerekes, könnyed feladatokból következik, ez a játék főleg a kisebbek odafigyelésére számíthat. A grafikája szépen kidolgozott, kár, hogy az animációk már csak az engine-nel megegyező szinten futnak. A hangok szakasztott ugyanazok, mint a rajzfilmben, jó poén volt őket viszonthallani. A kezeléssel sem voltak különösebb gondok, teljesen átlagosnak mondható az egész. Szóval nem lenne ez egy rossz játék, csak hát nem ilyen idős korban. Inkább maradok a soro-

RUGRATS

NEHÉZ KENYÉR A BÖLCSISEKÉ!

le? Így készült el a mostanában a mozifilm, de a most bemutatásra kerülő játék csak a sorozat részein alapszik. Szóval nekem nagyon bejött a sorozat, így izgatottan vártam, mit tud felmutatni a játék. A játék, amely fejlesztője az az n-space volt, akinek a Duke Nukem 3D-t is köszönhetjük. Az intro szó se róla szépen futott. Szakasztott ugyanaz volt, mint a sorozat nyitóképe, még a zene is stimmel. Ezután jött a főmenü. Merüljünk csak gyorsan bele a játékba! A történet főszereplője Tommy, a kissrác, akivel különböző, inkább ügyességi feladatokat kell megold-

sza kell szerezni az eltűnt részeket. A keresgélésben segítenek Tommy barátai: Phil és Lil – az ikrek, Chucky – az örök jóbarát, valamint Angelica – aki mindig borsot tör hőseink orra alá. A küldetések sorrendje csak is egy tényezőtől függ, mégpedig tőlünk. Tehát csak akkor megyünk el egy bizonyos pályára, ha kedvünk tartja, s mivel sok pálya készült a játékhoz, egy végigjátszás során nem is biztos, hogy mind-egyikre sor kerül. Ugy indul az egész kaland, hogy kézbe kapjuk az irányítást, és fel-

hézségi fokozatú, s miután felszedted, egy kisebb altörténet veszi kezdetét. Például a fürdőszobában található fogsorról, egyből beugrik a nagypapa kalandja. Lerakta a kertben az asztalra és egy kacsa a közeli tóból ellopta. Máris adott a feladat, bátor kutyusunk hátára pattanva visszahódítani a fogsort. De az is előfordulhat, hogy apu golfütőit találjuk meg, ilyenkor golfozni fogunk a helyi parkban. Ezen kívül, persze sok, teljesen egyedi feladat közül választhatunk, s a feladat mindegyiken, hogy keresgéljük a dínó darabkákat. 15

zatnál, az baróbb, bár megmondom az őszintét, egyre inkább kezdek a Rém Rendes Család felé orientálódni. Meg az a fene South Park is jöhetne már, ami Amerikában pillanatok alatt tiszította le a Beavis és Butt-Head által felállított uralmat.

B.P.

RUGRATS

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENE BONA

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK

✓ A TV SZOROZAT EGY KORREKT ÁTRATA
× TÚL GYEREKESRE VETTÉK A FIGURÁT A KÉSZÍTŐK

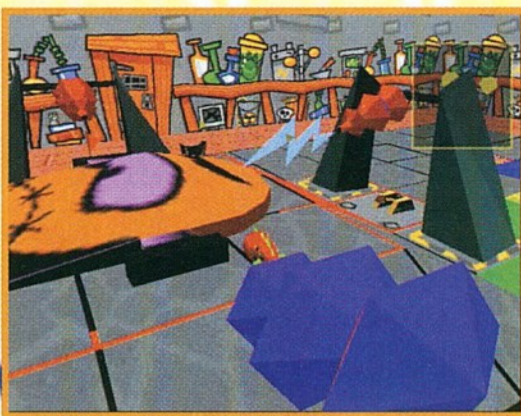
84%

576 KONZOL

Hol vannak már azok az idők amikor a "gondolkodós" játékok pusztán oszlopok és kockák ügyes pakolgatásából álltak. Azok a készítőik, akik manapság egy ilyen program megírásába kezdenek, nem a legkönnyebb feladatot választják. Csak akkor képes megállni a saját lábán a játék, ha sikerül megfelelően "becsomagolni" a logikát, és látványos körítéssel, használható hanghatásokkal tálni a feladatokat. A LIVE WIRE ebben az értelemben szerencsés próbálkozásnak mondható, mivel mind látvány, mind hangulat szempontjából elég jól sikerült, nem is beszélve a jó ötletek és szinte végtelen lehetőségek számáról. A játék amolyan klasszikus logikai alapokon fekszik kicsit felturbózza fegyverekkel, csapdákkal és roppantul zavaró ellenfelekkel.

Sid, a fiatal srác szobája kész csoda! Van itt minden, amit egy tini kívánhat ma-

gyerekjáték-lévén, egyszerű és könnyű a navigálás. Gyakorlatilag a játékos kiválasztásnál akadhat meg valaki (bár ezt is követhiném...), ahol játszhatunk párban (TEAM PLAY), és egyedül (COMPETITION GAME).

minél több idegen négyzetet visszakeríteni a saját színünkkel.

Minden helyszín több folyamatosan nehezülő pályát tartalmaz, majd a végén, ha mindenkit sikerült végigverni, kapunk egy-egy bonusz pályát a helyszínek végére. Ezekre a bonusz pályákon nem tudtok mezőket szerezni, de tele vannak tömködve mindenféle power up-okkal és fegyverekkel. Ha már itt tartunk, beszéljünk kicsit a megszerzhető dolgokról és csapdákról.

Az összeszedhető cuccok közül a leggyakoribbak a fegyverek. Ezeket ha felszedtél a bal-felső sarokban jelennek meg és az X gombbal aktiválhatjátok őket. Ebből rengeteg fajta van a játékban a kétcsőves vadászpuskától egészen a lézerpisztolyig. Csak arra figyeljete, hogy a töltények, bizony hamar elfogynak és ak-

reknél, az egyszerű gyorsítótól, az azonnal nyerő "összes mező megszerzőig". Az utolsó begyűjtendő cucc a bónusz-TV. Ezeket két lépésben kaphatjuk meg, először egy kérdőjelnek kell nekiszaladni, majd ez "kidob" egy TV-t a pályára, aminek úgyszintén neki kell rohannunk. A TV-k egy része pontot, a másik része életerőt ér.

Vannak még amolyan pálya-függő segítőségek és nehezítők. Teleportok, szellemek, hullámvasutak amik kilátnak és hasonló dolgok. Ha találat ér, keressetek egy fát vagy fagyaltot (ez is pálya-függő), kerítsétek körbe és a lehulló cuccokat egyétek meg. Ezeket majd megtanuljátok felismerni a játék közben.

A kép jobb-alsó sarkában látjátok mindig a megszerzett mezők százalékát. Nem feltétlenül az nyer, aki a legtöbb mezőt fordította meg! A pontok legalább annyira fontos

hamar elfogynak és ak-

sak, úgyhogy tessék löni, keresgélni és mindent begyűjteni, ami az utatokba kerül.

Az L és az R gombokkal a nézeteket állíthatjátok míg a Háromszög és a Kör a ki-be zoomolgatásra jó.

Egy pár tipp a játékhoz: legyetek gyorsak, mert az ellenfelek elszedik az összes jó cuccot az orrotok elöl. Érdemes sokszor nézetet váltani, mert néhány pályán így könnyebb az irányítás.

Ha szereztetek egy pisztolyt, löjétek halomra az ellenfeleket.

Ne nagyon rohangálgatok bele a hullámvasutakba, mert sok időt és energiát elvesznek.

Jól járkaljátok be a pályákat, mert rengeteg rejtett helyszín van.

A játék egyébként inkább a fiatalabb generációt fogja lázba hozni, de idősebbeknek is jó szórakozást nyújthat esténként (jobb híján...) a LIVE WIRE. Jópofa, szépen megrajzolt és hangulatos, ám én hiányolom belőle a humort.

Adam

LIVE WIRE!

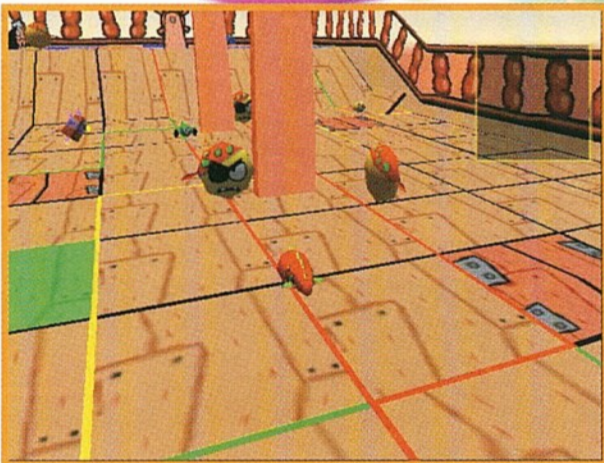
A GYFTORNÁ

gának: társasjáték, akvárium, kis vidámpark, terepasztal sőt, még úrhajós makett is. Amikor viszont Sid kiteszi a lábát a szobából, megelevenednek a játékok és életre kel minden. Megkezdődik a harc a játékok között a különböző területek meghódításáért. Itt kapcsolódunk be mi a játékba. Kis ebihal szerű figurákkal nincs más dolgunk, mint minden játékot, makettet és akváriumot megszerezni, pontosabban diadalmaskodni az ott vívott csatákban.

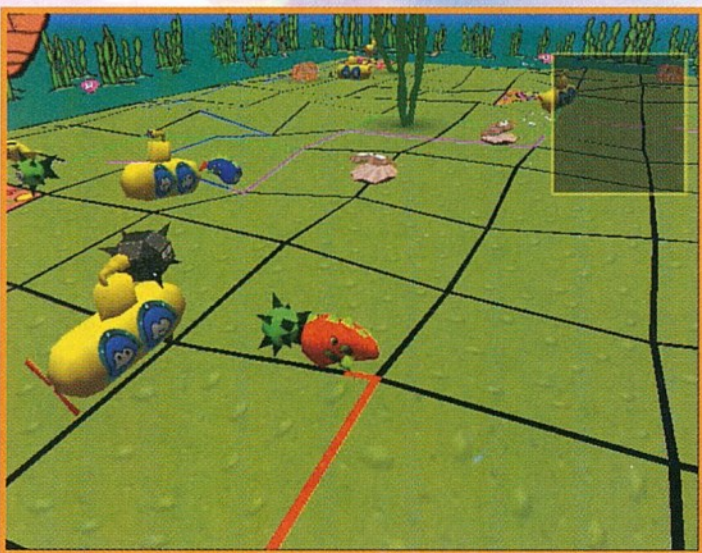
A menüpontokról csak röviden írni, mert

Ha csak az ellenfelek számát csökkentenénk le, akkor ezt is megtehetjük, nem is beszélve a külsejük megváltoztatásáról. A következő menüpontban már csak a kívánt pályát kell megadnunk, ahol próbára szeretnénk tenni tudásunkat.

A játékban három fő célunk van. Az első: minél több mezőt szerezni. Ezt úgy tehetjük meg, hogy kis ebihalunkkal a négyzetekre osztott pályán minél több négyzetet körbejárunk. Ekkor a "meghódított" mező átfordul és a mi színünkben fog pompázni a játék hátralévő részében, feltéve, hogy nem lopják el ellenfeleink, ami automatikusan adja a második feladatot: megvédeni mezőinket. Ezt különböző fegyverekkel és csapdákkal tehetjük meg, de erről inkább később. A harmadik feladat a legélvezetesebb: ellopni az ellenfeleink által meghódított, más színű mezőket. Persze szép lenne, ha csak ennyi nehézség lenne a játékban, úgyhogy minden pályán a stílusnak és helyszínnek megfelelő rosszfiúk és csapdák várnak ránc a vadnyugati indiánoktól egészen az emberevő pókokig. Még egyszer a lényeg: minél több négyzetet bekeríteni, védekezni és

kor elég kiszolgáltatott helyzetbe kerülünk a többiekkel szemben. A felszedhető dolgok következő csoportjának talán a "hasznos segítéségek" gyűjtőnevet adhatnánk. Ezek amolyan apró dolgok melyek egy része automatikusan aktiválódik a megszerzés pillanatában, egy részét viszont a jobb-felső sarokban lévő "tartóban" kell kiválasztani (Négyzet), és elsütni (X). Egyébként nem minden power-up és egyéb dolog látható már a játék kezdeténél. Néhány csak akkor kerül a szemünk elé, ha átforgattuk a mezőt, de még akkor sem a miénk! Ilyenkor még egyszer körbe kell járnunk, így megjelenik egy kis zászló a mezőnk közepén a mi színünkkel, ekkor már használhatjuk a dolgokat. Figyelem! Ezeket a cuccokat, a mezővel együtt ellophatják az ellenfelek, úgyhogy tessék elsütni őket, amíg lehet. Itt is gyakorlatilag 15-20 féle dolog van, mint a fegyve-

LIVE WIRE!

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA

12 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLÖKK

✓ SZÉP, LÁTVÁNYOS
× HOSSZÚ TÁVON UNALMAS

78%

Néha csodálkozom, hogy egy játékról kialakult első benyomásom mennyire meg tud változni. Itt van például a Wild Arms, amit kezdetben egy unalmas teljesen hétköznapi RPG-nek tartottam, ám ahogy belemélyedtem egy kicsit a játékba, egyre jobban megszerettem, és most már ott tartunk, hogy kifejezetten jónak tartom. A Wild Arms – mint arról már korábban beszámoltunk – egy RPG a klasszikus fajtából. Ez azt jelenti, hogy ebben a játékban nem az eszeveszett jó grafika számít elsősorban, hanem a játékmenet, a történet a fontos. Ennek következtében a játék nagyon hasonlít a régi kiváló SNES-es RPG-kre. Éppen ezért a nem emlithető teljes mértékben egy lapon a KIRÁLY Final Fantasy VII-tel, sokkal inkább a Breath of Fire III-mal és a többi klasszikus RPG-vel.

ANTARKTISZ

A történetről a játék elején még nem sokat tudni. Ha a Press Start képernyőn nem nyomunk semmit, akkor a játék elmeséli az előzményeket, melyeknek az elején még semmi jelentősége nincs, ám később a történet megértése szempontjából fontos lesz. Szóval a lényeg a következő: az Antarktison járunk, ahol egy királyság található. Ezt a királyságot démonok támadták meg, mivel számukra egy rendkívül érdekes és fontos dolog található itt. A király vereséget szenved, ezért menekülni kényszerül egy csapat testőrrrel, akik életük árán is védelmezik. Végül a királyt és testőroket is megölik a démonok, csak egyetlen egy testőr, pontosabban lovag jut ki élve a kastélyból. Ő Garret. Eközben a démonok megtalálják azt, amiért jöttek, ám, hogy mit, az maradjon titok – a játékból ugyanis minden ki fog derülni. A történet több évvel

unalomig kell küzdenünk, hogy a megfelelő szintet elérjük. Mielőtt azonban rátérnénk a harc és a karakterek teljes kivesésésére, lássuk, miket találhatunk az Inventoryban, melybe a Háromszöggel juthatunk. A legfelső zsákocská alakú ikon az Items-t azaz a gyógyitalaink, varázserő-töltőink és egyéb, már megszokott tárgyaink, felszerelésink rakhelye. Belépni – mint a többi menübe – az X-szel lehet, és ezzel használhatjuk is az itt lévő dolgokat. Az alatta lévő ikon a Skill menüpontot takarja, amellyel speciális fegyvereinket, varázslatainkat és támadásainkat nézhetjük át, erre még a harc kapcsán visszatérek. Ugyanis mindhárom karakter ebben a pontban különbözik a legjobban egymástól. A harmadik pajzs alakú ikon az Equip, amit gondolom gyakorlott RPG-seknek nem kell bemutatni, természetesen fegyvereinket, ruháinkat, fejvédőnket, rúnáinkat cserélhetjük itt, ezekre természetesen különféle boltokban tehetünk szert.

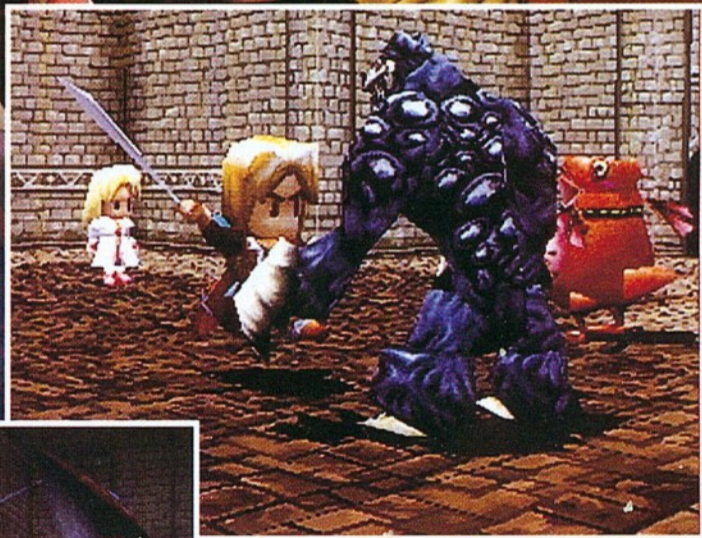
paszlatati pontot. A szív alakú ikon a Status pontot jelöli, mely alatt megnézhetjük embereink állapotát, tulajdonságait, milyen felszereléseket, rúnákat hordanak, valamint mennyi EXP pontszám kell még a szintlépéshez. Az utolsó füzet alakú ikon az Options, ahol a létező összes dolgot át- illetve beállíthatjuk, úgymint irányítás, zenék kamera mozgás, de megváltoztathatjuk az üzenetablakok és ikonok színét, sőt még képernyővédőt is bekapcsolhatunk (ez akkor lép működésbe, ha sokáig nem csinálunk semmit).

a rég elfeledet SNES-es RPG-ben, az Illusion of Time-ban láthatunk. Persze még sokáig tudnám sorolni a más ilyen stílusú RPG-ekkel történő "véletlen" egybeeséseket, de kell a hely az értékelésnek is. A Wild Arms a kisebb koppintások ellenére szerintem egy jó játék lett. Mikor nekiálltam a tesztelésnek még nem tetszett annyira, de aztán ahogy haladtam a történettel, úgy kedveltem meg a játékot, sőt nyugodtan mondhatom, hogy a kedvencemmé vált. Mondjuk kicsit keveselltem ezt a három karaktert, más RPG-ben kétszer-háromszor ennyi szokott lenni. No,

MANGA RPG, A JOBBIK FAJTÁBÓL!

WILD ARMS

később folytatódik. A Wild Arms sztorija elég érdekesen, mondhatni egyedülállóan indul, mivel a játék elején választhatunk három karakter között is, melyek természetesen eltérő tulajdonságokkal rendelkeznek.

KEZELÉS

Ahogy haladunk a történettel, a gép felkínálja a lehetőséget, hogy karaktert váltsunk (egyébként erre a játék közben is van lehetőség, csak keresünk egy állásmentő helyet – menteni a papagájoknál és a pentagrammoknál lehet). Miután mind-egyikükkel megcsináltuk a maguk kis "alaptörténetét", az lesz a feladatunk, hogy egyesítsük, vagyis összehozzuk őket, de erről inkább majd kicsit később. Mindhármuk speciális tulajdonságára szükség lesz, hogy tovább gördítsük a történet menetét. A három karakter név szerint a következő: Rudy, Jack és Cecilia. Mint említettem, mindhárman különböznek egymástól, ami a legjobban a harcban nyilvánul meg. Ez utóbbi körönként folyik, tehát mindenki operálhatunk egyet, eztán át kell adni a lehetőséget az ellenfélnek. A harc meghatározó szerepű a játékban, rengeteget, szinte már az

Az Equip-on belül van még egy pont, a Rune. Ahogy haladunk a történettel, úgy kapunk majd mindenféle varázsrúnákat, melyekkel óriási szörnyeket hívhatunk elő (szintén visszatérek rá). Az alatta lévő, trombita (?) alakú ikonnal a harcban menetén változtathatunk, ugyanis irányíthatjuk magunk is embereinket, de rábízhatjuk a gépre is, hogy hogyan harcoljanak. Ilyenkor több fajta formációt kérhetünk: harcoljon bátran, védekezve stb. Én ebbe nagyon ritkán piszkáltam bele, mindig szerettem magam osztogatni a parancsokat, meg egyébként is úgy vettem észre, hogy ha nem manual-ra van állítva, karaktereink nem kapnak ta-

mindegy, a történet kárpótol mindenért – amilyen unalmasan kezdődik, olyan jó lesz menet közben. A grafika klasszikus szinten nagyon szép kézzel rajzolt, és tetszett az is, hogy a városok és a terepek ennek köszönhetően óriásiak. A hangok és a zenék igazi RPG stílusúak, jól illeszkednek a történethez, különösen a zenék, amelyek nagyon szépek lettek. A Wild Arms tehát egy színvonalas és igen jó szerepjáték, bátran kipróbálhatja mindenkinek, főleg azoknak, akiknek nem alapfeltétel a csillogó-villogó "szilikon" grafika. Az egyetlen, kissé elszomorító dolog az, hogy most vittem végig a játékot, és a játékidő számláló 31 órát mutat – szóval egy kicsit lehetett volna hosszabb is.

Veres Miki
(Teljes leírás a mellékletben)

ÉRTÉKELJÜNK

Ahogy haladtam előre a játékkal furcsa deya vu érzésem volt, mintha a progi különböző részeit, illetve elemeit már láthattuk volna más régebbi SNES-es RPG-kben, illetve a Final Fantasy VII-ben. Lássunk néhány olyan dolgot, amit szerintem lekopiroztak. Ott van például a játék tulajdonképpeni főszereplője Rudy: ez a jellegzetes kék színű haj, tisztára a Breath of Fire sorozat főszereplőjére, Ryu-ra emlékezteti az embert. Egyébként Rudy egy eléggé misztikus figura, az egész játékban tulajdonképpen egy kezemen meg tudnám számolni, hogy hányszor szólal meg. Aztán ott vannak azok a kőrobotok, akik teljesen olyanok, mintha a FFVII Weapon-jei elevenednének meg újra, nem beszélve a játék főellenességéről, a Mother nevű szörnyről, aki Sephiroth anyával, Jenovával mutathat némi rokonságot. Persze nem csak a szereplőkkel kapcsolatban vannak hasonlóságok, hanem a történet menetében is, illetve a helyszínekben. Az egyik helyen például egy sivatag felett repülő nagy kertbe tévedünk, amely olyan, amit már

WILD ARMS

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA
1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK

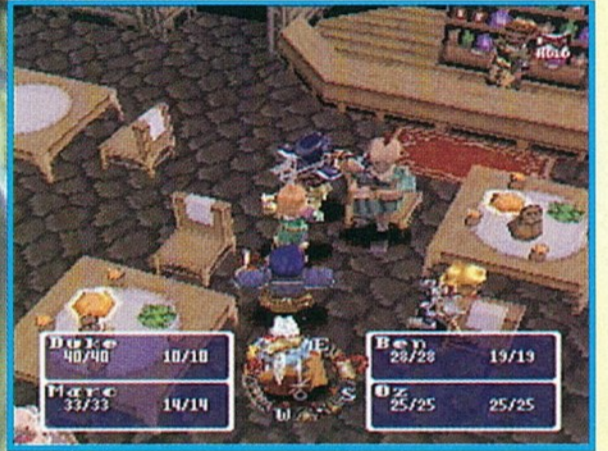
✓ KELLEMES GRAFIKA ÉS ZENÉK.
LEBLINGSZELŐ TÖRTÉNET
× KICSIT KEVÉS A HÁROM KARAKTER, LEHETNE HOSSZABB

88%

MÉG A VÉGÉN CSÖMÖRÜNK LESZ A SOK RPG-TŐL!

Az RPG-nek szerintem két fajtája van. Az egyik, ahol a történeten van a hangsúly. Ahol az ember annak örül, ha végre kiderül, mi is történik a főszereplőkkel és társaikkal és ahol a harc hatalmas hangsúlyt kap. Ilyen RPG a Final Fantasy és Breath of Fire sorozatok. A másik fajtája ennek a stílusnak az amikor nem a történet a lényeg, hanem a harc és a karakterfejlődés. Ennél a típusnál az jelenti az élvezetet, hogy minél több és jobb felszerelést gyűjtünk be, és ha mondjuk 1 ponttal megnöveljük a Strength-et, akkor 3 ponttal növekszik a sebzés, és akkor már le tudjuk győzni a nehezebb ellenfeleket is. Az ilyen RPG például a Diablo. Bár kétségtelen, hogy az előző stílushoz közelebb áll a szívemhez, azért az utóbbit

hogy mindenkivel mindig beszéljünk, hátha valami új küldetéssel bíznak meg minket. Kezdetben például a kocsmárosal kell beszélni. Ha megvan a feladat menjünk ki a világtérképre, majd a kiválasztott helyre. Egyszerre több helyre is mehetünk (később persze), csak rajtunk múlik, hogy milyen sorrendben teljesítjük a feladatokat. Harc természetesen folyamatosan megy. A megölt ellenfelek után kristályok maradnak. A lila színű a pénz, a rózsaszín a tapasztalati pont (EXP), ezeket mindenképpen szedjük fel. A Start-tal az Inventory képernyőre jutunk. Itt az első képernyőn (Ability Window) a karakterünk tulajdonságait nézhetjük meg. Balra van az "Item Window", ahol a felvett tárgyait nézhetjük meg. Itt elég kevés a hely, így ha egy felszerelés elavult, vagy az adott kaszt nem használhatja, dobjuk ki a kukával. A cuccokra ráállva láthatjuk, hogy melyik kasztba tartozó karakternek jó. Néhány új felszerelésnél sok kérdő jel látható. Ezt ki kell elemezni a kocsmában. A felső emelet egyik szobájában él egy öregember, aki megmondja, hogy milyen tulajdonságok

is nagyon kedvelem, a Diablo-val például hónapokig játszottam. Ha jól vettem észre Diablo stílusú RPG nem is nagyon jelent meg mostanában, inkább a Final Fantasy stílust erőltetik. Szerencsére azonban a Blaze & Blade az utóbbi kasztba tartozik, sőt letagadhatatlanul egy Diablo klón. A történet mondhatni a szokásos: a világot démonok fenyegetik, és csak mi – azaz a játékosok – menthetjük meg. A főmenüben négy lehetőség áll előttünk, melyek közül kezdetben a Create Character a legfontosabb. Itt választhatunk összesen 16 (!) karakter közül. A fantasy világ majd összes fontosabb szereplője megtalálható közöttük. Van itt harcos (Warrior), tolvaj (Rogue), varázsló (Sorcerer), törpe (Dwarf), tündér (Fairy), vadász (Hunter) pap (Priest) és elf. Ők választhatók férfi illetve női "változatban" is. Ha megvan a nekünk tetsző karakter, adhatunk neki nevet (ha rögtön az End-re nyomunk, a rendszer nevet kapja). Ezután a beszéd gyorsaságát határozhatjuk meg. Ezután következik annak kiválasztása, hogy karakterünk milyen speciális erővel rendelkezzen. Nyolc különböző elem közül válogathatunk, úgy mint víz (Water), tűz (Fire), föld (Earth), szél (Wind), fény (Light), sötétség (Darkness), szentség (Holiness) és végül a gonosz (Evil). A következő feladat meghatározni, hogy karakterünknek mennyi bonusz pontot kaphat. Ezeket a pontokat oszthatjuk el a különböző tulajdonságok között. Csak nyomunk rá a kártyákra. Ha véletlenül mind a három szám ugyanaz, akkor speciális bonuszt kaphatunk újabb elosztható pontokkal. Ezután szétoszthatjuk a pontokat a különböző tulajdonságok között, úgy mint STR (erő), INT (intelligencia), WIL (varázslatok elleni védő képesség), AGL (védelem), CON (gyógyítási képesség), POW (varázslás), LCK (szerencse). Ha a jobb oldalt növeljük, akkor a MP növekszik, ha a bal, akkor a HP. Persze nem mindenkinél érdemes mindent növelni. Például a harcossal, a törpénél és a tolvajnál nem érdemes a POW-ot növelni, mivel ők nem tudnak varázsolni. Ugyan ez van a vadásznál is, csak az az eltérés, hogy ő tud varázsolni de csak gyógyító növényeket tud használni.

Az elfek, papok és a tündérek mindenből közepesek, tehát kb. jó az erejük is, de a varázslási képességük is. A varázslóknál értelemszerűen inkább az MP-t kell növelni. Ha elosztottuk a pontokat még elmenthetjük a Memóriakártyára a karaktert, és végül kezdődhet is a móka. Egy pár szóra azonban térjünk vissza a főmenühöz. A Begin Game-mel folytathatjuk a már kimentett játékot. Itt akár több játékost is betölthetünk egyszerre, ugyanis megfelelő elosztó segítségével a B&B-et akár játszhatjuk négyen is, ami RPG játéknál elég szokatlan. Ha ketten (vagy többen) akarunk játszani a pontok elosztása után válasszuk

ki a következő karaktert majd a mentést, végül a "Put the party togheter" opciót, később a Begin Game-ből indíthatjuk a többjátékos módot – ez mondjuk elég körülményes egy Multiplayer opcióval egyszerűbben is meglehetően volna oldani. Egyébként ha nincs, aki irányítsa a másik (ha több játékost választottunk) három játékost, rábízhat

kal rendelkezik az adott felszerelés. Az "Equip Window"-nál felszerelésünket rakhatjuk használatba. A fegyveren, ruhán (a harcossal és törpénél pajzson kívül) még a különböző támadás ellen védő felszeréseket is felvehetünk. Még megnézhethetjük a varázslatok is – ha vannak persze.

A felső gombokkal előhozhatjuk a térképet, az állásmentést valamint az irányításba is belepiszkálhatunk. Az X-szel használhatjuk a kaszthoz tartozó speciális mozgást (varázslás, védekezés, futás). A varázslatok fejlődnek is, újakat is ki lehet fejleszteni. A játék remekül sikerült, jóleső érzés volt az RPG-k között végre egy ilyenrel is játszani. A grafika nem rossz, de lehetne jobb is. A zenék illeszkednek a játékhoz, de semmi extra. Nagyon jó pozitívum a többjátékos mód, és az hogy rengeteg a karakter melyek még különbözőek is egymástól. Igazi negatívumként csak a bonyolult menüszerkezt és az átlagosnál jóval több töltési időt tudnám felhozni. Ennek ellenére ha tetszett a Diablo ezt semmiképpen ne hagyjuk ki.

Veres Miki

jük a gépre is, és akkor a gép irányította karakter követni fog minket (harcolni fog velünk, de ilyenkor a kettes controllerrel átvehetjük az irányítást). Még van két menü: a Memory Card Utility-vel a Memóriakártyával bibelődhetünk. Jóval érdekesebb az Object Utility, amivel tárgyakat adhatunk át a másik játékosnak (Auction). Ez azért fontos, mivel a játék során előfordulhat, hogy olyan fegyvert vagy felszerelést találunk, ami csak egy adott kasztba tartozó egyénnek jó. Ezzel a mi karakterünk nem tud mit kezdeni. Ilyenkor ebben a menüben (ha a második játékos kifizeti az árát) átadhatjuk a cuccot a társunknak. Ez is elég körülményes, a Diablo-ban sokkal egyszerűbben megvolt oldva. A játék felépítése is emlékeztet a Diablo-ra. A játék központjában a fogadó áll. Itt kaphuk a feladatokat (hova kell elmenni és mit kell csinálni). A lényeg az,

BLAZE & BLADE

**LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA**

**14 JÁTEKOS
3-12 MEMÓRIABLOKK
MULTI TAP ADAPTER**

**✓ OLYAN A STÍLUSA, MINT A
DIABLONAK, TÖBBJÁTÉKOS MÓD
× BONYOLULT MENÜRENDSZER,
SOKAT TÖLT**

87%

Ugy voltam vele, ha török, ha szakad addig nem írom meg a Ridge Racer Type 4 leírásomat, amíg el nem olvastam Vári Z. NFSRC cikkét. Mert azt tudtam, hogy a Zoli NFS rajongó, és azt is sejtettem, hogy talán a kelletnél jobban el lesz ragadtatva az új résztől. De leginkább az játszott közre, hogy behatóbban megvizsgáltam az NFSRC-t, és rettentően elégedetlen voltam vele. Legalábbis az új Ridge Racer-hez képest. Egyáltalán nem akarok abba belemenni, hogy milyenek voltak az előző részek. Volt, akinek ez a sorozat az Isten, valaki viszont

vagy délután kettő. És nincs más dolgom, semmi más, csak megtanulni, KITANULNI az adott játék irányítását, rájönni arra, hogy az a japán marha hogyan képzelte el néhány hónappal ezelőtt, amikor kódolta programot. Ez hoz lázba. És a RRT4 ilyen játék. Bukli Gábor testvé-

remmel (aki egyébként szülőltő) az első perctől kezdve nyüstitük az NTSC verziót. Amikor végignéztük az intro, egymásra néztünk, és egyszerre fogalmazódott meg bennünk a gondolat: ilyen nincs. Egyszerűen nem

játszani sem hajlandó vele. Arra sem akarok kitérni, hogy milyen jó játék a Gran Turismo. Tudom, én teszteltem, kapott is százalékot rendszeren, de így utólag el kell árulnom, a körülöttem levők hangos éljenzése is befolyásolta a pozitív eredményt. Nem baj, ez így korrekt. Bevallom, hogy nálam nem fő szempont az "élethűségi" tényező. Sok olyan autós játék van – például a Toca 2, vagy a Colin McRae – amely totál élethű. Akik mondjuk otthon vannak a technikai autósportokban (ugye Győzőkém?), azok csak szuperlatívuszokban képesek ezekről a programokról beszélni. Én

kem ez már magas: hogyan képes a Namco ilyen minőségű animáció elkészítésére? Mi lesz ezután? Ilyen tartalékok vannak még a Play Sta-

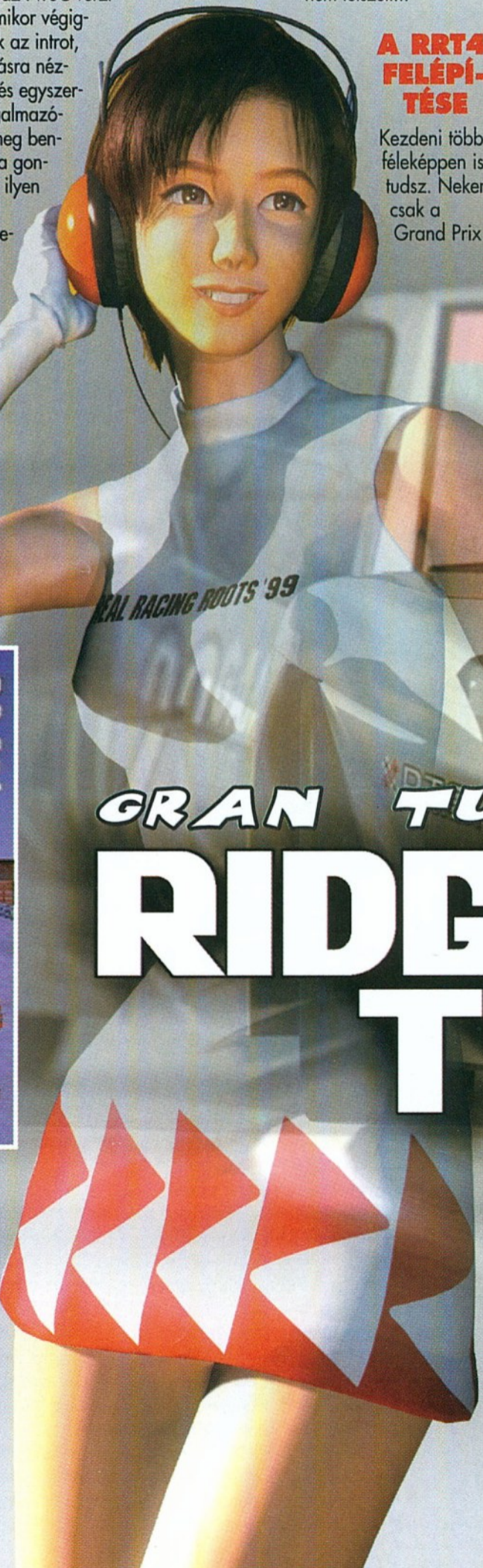
a Dual Shock, csak a közepén egy motoros "kormány"-szerű korong van. Még kalibrálni is lehet, igazán finom kis küttyű. Kipróbáltam, nem tetszett...
A RRT4 FELÉPÍTÉSE
Kezdeni többféleképpen is tudsz. Nekem csak a Grand Prix

mód jött be, mondtam, a stopper ellen küzdenek az órásmesterek (Time Attack). Társam nem volt a versenyhez (VS Battle), az opciók nem izgatnak (Options). Rekordot még nem futottam (Records), a többi meg a szokásos töltés/mentés. Van még egy pont, amit most még nem látsz, ez az Extra Trial. Ez akkor nyílik meg, ha legalább egyszer végignyomod a játékot. Viszont ott a Garage menüpont, a játék igen lényeges része! Mert itt derül ki, hogy mennyi kocsit szedtél össze a 322-ből. (Ha akarod, itt tervezhetsz saját logót a gépre, de ez egy külön világ – első-

egyszerűen gyűlölöm őket. Kiver a víz attól, ha a stopper ellen kell versenyznem, ha keréket kell cserélnem minden futam előtt, és attól is, ha 50-nel kell bevennem egy kanyart, mert azt "az életben is úgy kell". Lehet, hogy ezzel most sok olvasó előtt szegénységi bizonyítványt állítottam ki magamról, de egyszerűen így van. Én azt az autós játékot szeretem, amiben egy veszett jót tudok száguldani. Amiben tövig nyomhatom a gázt. Amiben érzem a sebességet, érzem, ha az egyik kocsit 180-nal, a másik meg 220-szal repül. Ami pont annyira nehéz, hogy még nem töröm össze az irányítót, és ha káromkodva is, de csak azért is nekifutok egy megnyerhetetlen pályának. Mindegy, hogy hajnali három van,

tion-ban? Nézzétek végig pár-szor, érdemes. A RRT4-ben 322, igen háromszázhuszonkettő autó van. Nem 322 különböző, hanem ennyi variáció. Lényegében negyven-egynéhány kasznival fogsz összeakadni, a többi ezeknek a változata. Az egész játék arra megy ki, hogy ezeket mindet megszerezd. Mielőtt belevágnék megemlítem, hogy a Namco külön ehhez a játékhoz készített egy irányítót, ami olyan, mint

GRAN TURISMO RIDGE RACER TYPE 4

sorban haladó grafikusoknak ajánlom) Belépve megnézheted az eddigi gyűjteményedet, sőt, szám szerint is láthatod ezt. Gondolom egyértelmű, hogy az itt szereplő kocsik csak a Time Attack módban választhatók.

CSAPATVÁLASZTÁS

A RRT4 Grand Prix részének felépítése a következő: adott négy versenyzőtálló (gyártó) – amerikai, olasz, japán, francia – melyek közül le kell igazolni az egyikhez. Mind-egyik cég másban erős, tehát a kocsik teljesítménye és menettulajdonságai itt dőlnek el. Kezdesnek talán érdemes a franciákat vá-

MINDEN EGYÜTT

lasztani, mert a többiek szerintem kissé szélsőségesek első nekifutásra (gyorsak ugyan, de nehezen vezethetőek). (Csak a teljesség kedvéért a fokozatok: MMM-könnyű, PRC-közepes, RTS-nehéz, DRT-profi.) Ezután megismerkedsz a menedzserrel, aki a futamok között szórakoztat majd – leginkább aktívan savazza a teljesítményedet. (Egyébiránt minden menedzsernek más a stílusa, sőt, mindnek külön kis története van, ami miatt érdemes végigküzdeni velük a versenyeket.) Végül szponzort kell választani a négy lehetséges közül.

Ez tovább módosítja a kocsik paramétereit, tehát a lényeg az, hogy minden kombinációt ki lehet próbálni. Rövid szorzás-osztás után kiderül, hogy minden istállóval 19 autót szerezhetsz be. A huszadik kocsi minden gyártónál a speciális modell, ezt akkor kapod meg, ha megnyered az Extra Trial-t is velük. Akkor ehhez jön ugye a szponzorok variálása, ez mindjárt 4x80 kocsit jelent, így jön ki a játék végén a 320. És persze nem is lenne ez a játék az igazi,

gázt, rákormányzol a kanyarra, és kellő módon fékezel, de a gázt mindvégig lenyomva tartod! Vajon miért van, hogy az igazán bika gépekkel csak Drift-ben tudsz közlekedni...

SZABÁLYOK

A Grand Prix három menetből tevődik össze (First Heat, Second Heat, Final GP), ez nyolc futamot jelent. Az első menetben két futam, a másodikban is kettő, a harmadikban négy futam kapott helyet. Amikor sikeresen túljutsz egy menetben, helyezésedtől függően jobb autót kapsz a csapattól. Adódik ugyebár, hogy a teljes Grand Prix-t négy kocsival futod végig. Továbbjutni a következőképpen lehet: az első menetben minimum harmadik, a másodikban minimum második, a harmadikban viszont első helyezést kell elérni. Ha mindet teljesíted, egy kombinációban megnyerted a játékot. Ekkor a garázsba az alapban ott lévők közé bekerül a négy új autó. Elméletben létezik egy kis táblázat, amely alapján meghatározható, hogy milyen helyezés melyik számú (lista a garázsban) autót vonja maga után. (Mittudomén, ha például mindig első vagy, akkor az 1, 5, 12, 19 számút. Ebből már vissza tudsz számolni – mint egy számegyenesen – hogy az egyel-kettővel rosszabb helyezésre melyiket kapod.) Vajon meg tudod szerezni a Nightmare (Isten), Utopia (a leggyorsabb) és Ecureuil (0-ról 190-re 2 mp alatt) kocsikat?

vényekhez semmi köze sincs, talán kissé bosszantó is, de szerintem pillanatok alatt megszokható. (Tudom, hogy a Vári Zoli például utálja, ahogy a kocsik a falról lepattannak, ahogy egymás lökik, attól meg egyenesen rosszul van, hogy nem borulnak fel. Én pont ezeket imádom.) Ha megérzed, hogy melyik kocsit hogyan kell vezetni, ha ráérezel a csúsztatásra, ütni-vern fogod a többieket. (Ez a csúsztatás is egy japán fobia. Ott van például a csak JAP NTSC verzióban leledző Toge Max 2 nevű játék, amely szerényen egy-az-egyben Gran Turismo grafikájú (!), de európai ember egyszerűen képtelen játszani vele. Ugyanis kizárólag csúsztatva, "keresztbe téve" lehet csak bevenni a kanyarokat benne, sőt, a gép arra adja a pontot, minél jobban teszi a farát a kocsi! És akkor még az Advan Racing-ről nem is beszéltem. Ja, azok a remek NTSC játékok...) Az ellenfelek...az egy külön show! A palik rettenetesen agresszívan nyomják az ipart, mindig az út közepén, vagy a legjobb íven, de legalábbis előttünk. Ha meg akarod előzni, kajak neked jön! Sőt, azt vettük észre a sok éjszakai tesztelés során, hogy a különböző ellenfeleket mindig ugyanazon a pályaszakaszon éred utol! Ez pedig attól függ, hogy hány hibát ejtettél addig. Megmagyarázom: há-

sabb kocsiknál tényleg lassú az akció (lesz olyan verda is, ami 400-zal megy). Ez legalább ösztönöz, hogy továbbjuss, és szinte ajándék, amikor végre vezetni száguldhatsz. A zene a szokásos Namco techno, jó, de a motorhang jobb. A visszajátzás betojs, annyira szép, annyira extra, hogy teljesen el vagyok ájulva tőle. És ami a lényeg: ez a játék SOHA nem szaggat, és nem is lassul le. Sokkal dinamikusabb, mint a NFSRC. Mivel az élethűségi tényező viszont nulla benne, ezért nem ragadtattam el magam a százalékolásnál.

Martin

ha nem lenne benne két rejtett kocsi is – ezeket akkor kapod meg, ha már minden egyébvel mindent megnyertél. Nem hétköznapiak, az biztos...

DRIFT ÉS GRIP STÍLUS

Még egy szót a gyártókról: két féle módon vezethetsz, csúsztatva (Drift) és tapadósan (Grip). Az Assoluto és Lizard kocsik Drift-esek, a Terrazi és Age Solo gépek Grip-esek. A Drift az, amikor a kanyar előtt felengeded a gázt, vársz egy pillanatot, majd kormányzol és egyből gázt adsz. A kocsi megcsúszik, és keresztben esik be a kanyarba. A Grip úgy működik, hogy nyomod a

MIÉRT IMÁDOM EZT A JÁTÉKOT?

Tehát a játék...mondjuk már elkezdted az első futamot. Ha túlteszed magad azon, hogy éppen most ismerkedtél meg a létező legszebb grafikájú autós programmal (a kocsik mondjuk egy picit szebbek a GT-ban, persze nem a formájuk, a rajzuk), ha elámultál azon, hogy miként képes ilyen sebességgel mozgatni ez a kis szürke masina ezt a kiborítóan szép tájat, azt veszed észre, hogy a kocsi furcsán irányítható és 160-170-nél többet nem megy. Ez Ridge Racer sajátosság. Gyakorlatilag a valós fizikai tör-

rom közös a verseny, de te akkor sem előzől meg az első körben négyenél több kocsit, ha megszakadsz. Meg van határozva, előre le van kódolva, hogy ha X hibával mész, akkor N pályarészletnél Y autóval fogsz találkozni! Éppen ezért, ha mondjuk az utolsó körben a pálya felénél éred utol az első helyezettet, akkor egyszerűen LEHETETLEN megelőzni! Akár mit csinálsz, megszakadhatsz, "be fogod őt tolni" magad előtt a célba. Majd meglátjátok, az éjszakai városos pályán például mindig MINDIG a nagy alagút kezdeténél (a dombtetőn) éred utol a fickót, és azért van ott a belső íven az a széles padka, hogy MINDIG el tudj menni mellette belül. Tök érdekes, szerintem...

RIDGE RACER TYPE 4
LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA
 12 JÁTÉKOS
 12 MEMÓRIABLOKK
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ GYÖNYÖRŰSÉGES, TOTÁL
 JÁTSZHATÓ, HOSSZÚ
 × MÉG MINDIG NEM ÉLETHŰ

92%

Szinte minden hónapban megjelenik valami új szerepjáték. Ebben a számunkban – ha jól számolom – a Guardian's Crusade a harmadik. Annyira gyorsan, annyira sok és annyira jó RPG jön ki mostanában, hogy alig győzzük őket bemutatni. A Guardian's Crusade-t – mint arról már beszámoltunk – az Activision adja ki, amely még nem dicsekedhet egyetlen egy szerepjáték megjelentetésével sem. A most bemutatásra kerülő GC az RPG-k között a humoros, szórakoztató kategóriába sorolható és szerintem nagyon jól sikerült (a Martinnak például kifejezetten tetszett, majdnem

Négyzettel Nehani-tól kérhetünk információt, például hova kéne elmenni, mit kellene csinálni stb. – ideális, ha éppen információhiányban szenvedünk, és nem tudjuk, mi legyen a következő lépés. A felső gombokkal – ha nem

rengeteg kalandon kell túlesni, hogy megtalálják, amit keresnek.

KEZELÉS

Miután lement az intro érdekes ellátogatni a Settings menüpontba és beállítani egy-két dolgot, mint például analóg támogatás, Dual Shock-os rázás stb. Ha ezzel végeztünk, indíthatjuk is a játékot. Az irányítás igen egyszerű: ha nem használunk analóg stick-et, akkor a Háromszöggel futhatunk. A

találjuk. Sajnos már első ránézésre is látszik, hogy az Item képernyő befogadó képessége véges, összesen húsz tárgy lehet nálunk, ami felettébb kevés lenne, ha nem lehetne átrakni az éppen kevésbé fontos tárgyakat Baby-nek. Ha egy tárgyra vagy gyógyitalra rányomunk, a játék felkínálja a lehetőséget arra, hogy elhasználjuk (Use), oda adjuk Baby-nek (Let Baby Carry), fel is vehetjük (Equip), illetve ki is dobhatjuk (Throw Away). Ez utóbbit inkább csak akkor használjuk, ha teljesen megteltünk és fel akarunk venni egy új fontosabb eszközt. Ha ezután vissza akarjuk adni a tárgyat Knight-nak, csak álljunk Baby-re, nyomjunk rá (illetve az aktuális tárgyra) és válasszuk a Take Back opciót. Itt az Items menüben van még egy harmadik lehetőség is, a Junk. Ide azok a tárgyak, eszközök stb. kerül-

különböző játékokat hívhatunk elő, akik aztán valamilyen formában segíteni fogják a harcunkat. Ez felel meg a varázslatoknak is, használatukhoz a már említett PP szükséges. Ilyen játékokat főleg dobozokból szerezhettünk, de találhatunk máshol is. A lényeg az, hogy minden egyes helyet vizsgáljunk át, a könyvespolctól a hordóig, hátha valamilyen értékes játékra (azaz varázslatra), illetve tárgyra lelünk. A második menü, amit megfogunk kapni a "Baby". Ezen belül a "Give Snack"-el megetethetjük Baby-t, ezzel adhatjuk oda a különböző mérgezések ellen védőszereket, illetve a gyógyításokat. A "Go Fetch"-el lopni küldhetjük Baby-t, ezzel egész jó felszereléseket szerezhettünk. Az akció után Baby-t meg lehet dicsérni, illetve szidni, a kettőtől a kedélyállapota változik. Ha jó cuccot hozott, dicsérjük meg (Praise Baby), ha rosszat vagy semmit, szidjuk meg (Scold Baby vagy Say Nothing), nehogy véletlenül elkenyelmesejjen. Egyébként

GUARDIAN'S CRUSADE EGY

ő csinálta a tesztet). Már a történet is elég debil, illetve érdekes, azon kívül szokatlan. Tudnotok kell, hogy a játék eredetileg japánban Knight & Baby címmel jött ki, de ezt értelmetlen okok miatt megváltoztatták.

MESE A LOVAGRÓL, A TÜNDÉRRŐL, ÉS A BÉBIRŐL

A játék főszereplője egy Lovag (Knight), aki egy Orgo nevű faluban él. Az ő barátja Nehani, a kis tündér, aki mindenhová követi. Egy nap Knight-ot megbízza a falu polgármestere, hogy vigyen el egy levelet a szomszéd falu főnökének. A feladatot teljesíti Knight, ám hazafelé menet egy kis szörnyet talál az úton – ő bébi (Baby), akit a rózsaszín színe miatt sokan malacnak, hosszú fülei miatt pedig nyúlak nézhetnek. **(Ha ütődöttek lennének. Martin)** Szegényt éppen kézbesítette volna a golya szüleinek, amikor néhány szörny és egy villámcsapás következtében kiesett a golya szájából. Mikor Knight és Nehani megtalálja Baby-t, megjelenik egy furu figura és elmondja Knight-nak, hogy juttassa haza – az anyjának – a kis lurkót. Baby anyja a God's Towerben (Istenek tornya) lakik. Ha nem teszi meg, akkor az összes barátja és szerettei el fognak pusztulni. Innen indul tehát a nagy kaland, amelyben haza kell juttatni a szörnyecskét. Persze a dolog nem lesz ilyen egyszerű: hőseinknek

automatára van állítva – akkor a kamerát forgathatjuk. A Select-tel a térképet vehetjük elő. A legfontosabb gomb a Kör, amivel az Inventory képernyőre jutunk. Itt kezdetben négy lehetőség áll előttünk, ám ahogy haladunk előre a játékkal, ez még kettővel bővülni fog. A bal oldalon Knight illetve – ha megnyomjuk a jobbra gombot – Baby tulajdonságait láthatjuk (utóbbit szintén később). A Level azt mutatja, hogy hányas szinten állunk. A HP az energiánk. A PP jelölés ismeretlen lehet, ez voltaképp az MP-nek felel meg, tehát a varázslatokhoz szükséges és csak Knight rendelkezik vele. A Strength, a Power és az Attack a sebzésünk erőségét határozza meg. Az Agility és a Defense a védelmet. A Luck a szerencse, minél nagyobb, annál kisebb annak a valószínűsége, hogy az ellenfél el fog találni. Az Experience a tapasztalati pontunk mennyiségét, a Next Level a következő szint eléréséhez szükséges értéket mutatja, szintlépésnél persze minden fejlődik egy kicsit. Az Items menüben természetesen tárgyainkat és különböző gyógyitalainkat

nek, melyek használatáról nem mi döntünk, hanem a játék haladtával bizonyos helyzetekben és helyeken kellene. Az Equipment nem szorul különösebb magyarázatra, itt rakhatjuk fel a harchoz szükséges felszereléseinket. Knight-nak vehetünk, illetve szerezhettünk kardot (Sword), páncélruhát (Armor), sisakot (Helmet), pajzsot (Shield), valamint van még egy ötödik hely is, ide különféle gyűrűket rakhatunk használatba, melyek az ellenfelek állapotunkat befolyásoló varázslatai ellen védenek. A Settings-ről és Nehani-ról már volt szó, lássuk a két új menüt, amit meg fogunk kapni. Az első a "Living Toys" magyarrá fordítva Élő Játékokat jelent. Ez azt jelenti, amit a neve is mutat, tehát

az se jó, ha túl sokat szidalmazzuk, mert megsértődik és nem akar lopni menni, vagy legrosszabb esetben harcban minket fog támadni. Ilyenkor etessük meg sokszor jó kajakkal és dicsérjük meg. A "Transformation" pontnál megnézhetjük, hogy Baby – harc közben – milyen szörnyé változhat át, ezeket az "ellenfél" szörnyektől tanulhatjuk meg. Összesen tizennégy féle formába változhatunk át és mindegyikük

más-más dolgokat (támadásokat, varázslatokat) tehet. Azt, hogy éppen mivé és mikor fog átalakulni teljesen a véletlen határozza meg, sajnos közvetlen parancsot a transzformációra nem adhatunk neki.

A játékban a harc körönként folyik azaz mindenkivel operálunk egyet, aztán át kell adni a kezdeményezést az ellenfélnek. Itt a következők állnak rendelkezésünkre: a "Fight"-tal támadhatunk, az "LT"-vel a varázslatainkat (tehát a játékokat) használhatjuk. Az Items-ről már volt szó, természetesen gyógyító eszközeinket vehetjük igénybe itt. A Defend-el védekezhetünk. A "Baby" opcióval Baby-nek adhatunk közvetlen utasításokat, úgy mint támadás, védekezés, segítség nyújtás, menekülés. A "Run!" parancsral, ha szerencsénk van elmenekülhetünk. Harcban itt lesz még velünk Nehani is, aki általában nagyon kis mértékben gyógyítani fog bennünket.

gásabb szinteket. Mindenhol vizsgáljunk át mindent, mivel értékes cuccokra akadhatunk. Mindig tessék a Baby-t jó kajával és lehetőség szerint sűrűn.

ÉRTÉKELÉS

Ami egyből szembetűnő a GC kapcsán, az a nagyon szép grafika. Ilyen jellegű grafikájú RPG csak a The Granstream Saga volt, ott volt ennyire letisztult és szép az összkép. Ráadásul teljesen 3D-s és nagyon szép színes is. Szerencsére a játékmenet is

kel, majd induljunk vissza Orgo-ba. A város előtt megtaláljuk Baby-t. A dolog után beszéljünk a polgármesterrel, aki azt mondja, hogy a szörnyecske nem maradhat a faluban, ezért vigyük és dobjuk el a Fear barlangba (San Clariától kelte található). Vigyük ide el Baby-t, majd menjünk vissza

Orgoba és aludjunk. Az álom után menjünk vissza a barlanghoz és menjünk be. Kutassuk át minden egyes zugát, és vegyük fel a dobozokat. Ismerkedjünk meg a kis zöld lényekkel, akik hajlandók megmondani, merre van Baby, ha elpusztítunk egy gonosz szörnyet. Keressük meg a szörny szobáját (Storage Room) és intézzük el. Ha van öngyógyításunk gye-rekjáték lesz. Ezután vásároljunk be a közeli üzletben és

vőjével, mivel szerintük Bonik rossz árút adott el nekik. A mi segítségünket kéri. Végül Bonikot túsul ejtik, és csak mi szabadíthatjuk ki.

Végül Isten-ben kötünk ki. Itt éppen egy harci tornát készülnék rendezni, ahol a polgármesterek jelöltjei vívnak meg egymással a polgármestri címért. Mivel Richten is polgármester akar lenni, minket küld a harcolni cserében Bonik szabadságáért. Beszéljünk Marco-val a házában (a legkisebb épület a városban). Beszéljünk ezen kívül Darkbeat-tel, és Governor-ral,

majd a lányával. Ezután irány a fogadó, ahol aludjunk. Másnap veszítsük el a mérkőzést – amúgy megnyerni nem lehet. Hagyjuk el a keleti főkapun a várost és kövessük az ösvényt Zed Harbor-ig, ahol talán szerezhethetünk egy hajót, ami elvisz God's Tower-be...

Veres Miki

GUARDIAN'S CRUSADE
BOVAG ÉS EGY BÉBI

egyszerű, nincs túlbonyolítva. A zenék szintén kellemesre sikerültek. A történet kellően izgalmas, változatos és fordulatos is, valamint ami fontos humoros is! A főszereplők aranyosak és érdekesek, rengeteg furcsa teremtménnyel meg fogunk ismerkedni. Igazi hibát tulajdonképpen nem is nagyon találtam a játékban, egyedül talán lehetne hosszabb is.

menjünk tovább a megnyílt átjárón. Vizsgáljuk át a barlangokat és vegyük fel Baby-t. Egy nagy madár fog ránk támadni. Őt támadjuk azzal, amivel csak lehet, és persze a gyógyító-sokról se feledkezzünk meg. Végül is sikerül magunkkal vinni Baby-t, ám a madár is felébred és elkerget minket. Végül egy házban ébredünk, ahol beszéljünk a lakókkal. Ismerkedjünk meg Bonik-kal. Ő felszereléseket árul nekünk, kérjünk tőle pár dolgot, mivel ingyen oda fogja adni őket, majd térjünk aludni. Ébredés után menjünk és beszéljünk a házban lakókkal. Induljunk el keletre, amíg meg nem találjuk Bonik-ot. Ő éppen vitázik néhány ve-

ÁLTALÁNOS TANÁCSOK

A játékmenet viszonylag egyszerűre sikerült, a történetben nehéz elakadni. A lényeg az, hogy beszéljünk mindenhol mindenkivel (néha többször is), ekkor szinte biztos, hogy tovább fog gördülni a cselekmény. A legtöbb problémát esetleg a harc jelentheti, mivel a szörnyek és a főellenségek olykor igencsak nehézre sikerültek. Vásároljunk be mindig a legjobb öngyógyításokból és felszerelésekből. Ha kevés pénzünk van, vagy esetleg egy-egy szörny legyőzéséhez gyengék vagyunk, harcoljunk sokat addig, amíg el nem érjük a ma-

KEZDETEK

Most pedig az induláshoz kapcsolódóan adnék egy-két tanácsot. Ébredés után menjünk a polgármester házához (piros tetéje van) és beszéljünk vele. Ő nekünk adja a levelet, amit a szomszéd városba kell elvinnünk. Út közben gyűjtsünk egy kis pénzt és vásároljunk be. Beszéljünk a másik főnök-

GUARDIAN'S CRUSADE

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENE BONA

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLÖKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ HUMOROS, ÖTLETES ÉS
NAGYON SZÉP
× KISIT LEHETNE HOSSZABB

94%

Ezek a franciák mindig valami furmányos dologgal tudnak előrukkolni. Ezen állításomat azt hiszem rögtön be is bizonyítja, ha elkezdnek néhány nevet sorolni, s az idősebbek szája már is széles mosolyra fakad. Hisz ki ne emlékezne Gallia két legelvetemültebb és egyben legszerencsétlenebb, s azáltal legszórakoztatóbb hőseire: Asterixre és Obelixre. Így kik mások lennének azok, akik mindezt a PlayStation képernyőjére varázsolják nekünk, mint a Francia In-

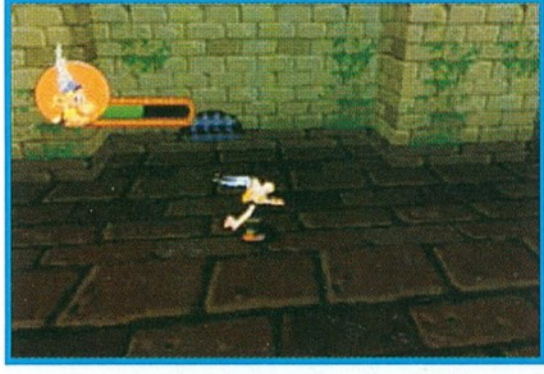
nycs bővelkedik a beállítási lehetőségekben, van lehetőség egy új játékot kezdeni, egy régit betölteni, vagy belépni a beállítások képernyőre. Itt sem kell különösebben nagy dolgokkal számolni, vannak a hangokkal, a képernyővel, a kezeléssel és a nehézséggel kapcsolatos beállításaink. A nehézség a későbbiekben fontos szerephez jut, mert itt tényleg számítani fog, hogy milyen módszerrel játszik az ellenfél.

nincs szükséged minden emberre, vagy végeztél a telepítéssel, a Háromszög gombbal léphetsz a következő fázisba. Ezután a támadási szakasz jön. Itt 4 alkalommal nyílik lehetőség arra, hogy ahány emberrel csak akarsz, megtámadd a kiválasztott szomszédos birtokot. Nagyon fontos, hogy csak a közvetlenül melletted fekvő tartományok támadhatóak, és csakis akkor győzedelmeskedhetsz, ha a több egység van, mint amennyivel a gép bír. Ha esetleg félrenyomnál, még akkor sincs semmi veszve, mert a Körrel visszavonhatod a parancsot. Miután lement a támadási szakasz, az egységek eliga-

revenni a legközelebbi leigázandó területet.

TAKTIKÁK

Én először a szomszédos falukra tettem rá a kezem, majd fokozatosan hú-

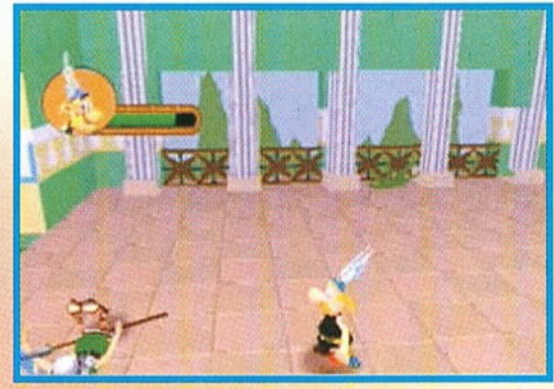
Szóval miután minden beállítás rendben, lelkileg is felkészült mindenki a játékra, vessük is magunkat az élvezetek közé. Hoppá. Hát mi ez. Ugyanis semmiféle platform részt nem lehet felfedezni, csak egy térképet, sok kis részre felosztva. Valami nincs itt rendben...

QUO VADIS, ASTERIX?

fogrames. Miután "házon belül" maradt a licenc, így a képregény eredeti rajzolója volt olyan kedves és egy új történetet talált ki a játékhoz, amit meg is rajzolt. Ennek köszönhetően a nyitó animáció egy kis rajzfilm. Melyből megtudhatjuk, hogy egy kis Gall falu varázslója egy varázsszert kotyvaszt, csak hogy elfogyott az alapanyag. Így a két barát, Asterixnek és Obelixnek jut az a feladat, hogy a római birodalommal szembeállva megszerezzék a mágusnak a szükséges alapanyagokat. A történet szempontjából lényeges, hogy a római birodalom már majdnem bekebelezte Galliát, csak az az egyetlen falu volt talpon, s ebből a helyzetből kéne valami maradandót alkotni. A különböző híradások mintha egy kicsit agyonhallgatták volna a játékot, így szinte csak annyit lehetett tudni, hogy lesz egy 3D-s platformer, de többet nem. Így aztán gondolhatjátok micsoda meglepetés volt, amikor egy stratégiai rész jelentkezett be...

A főmenü nem

Asterix

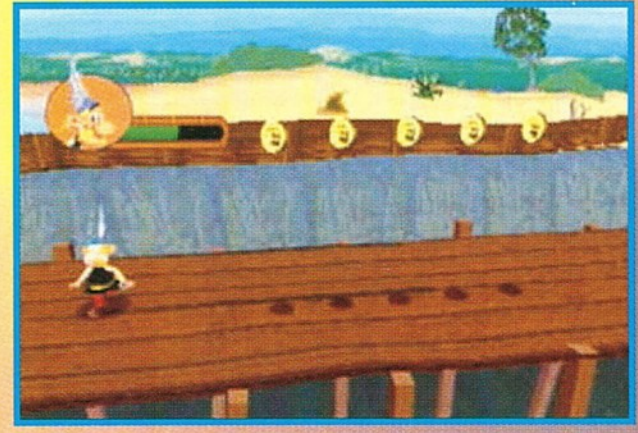
zítása következik. A Te területeidet narancssárga színnel láthatod, a közepén pedig egy nagy szám mosolyog, ez a tartományban tartózkodó harcosokat jelzi.

EZ STRATÉGIA

A játékból legfőképpen azt a 3D alapú részt fogod látni, ami a római birodalmat hivatott jelenteni. Ezen a képen folyik a nagy stratégiai párharca közted és a gép között. Ezen a képen dől el minden, itt kell helyt állnod, s innen juthatsz el a felfedező részekbe is. Nézzük tehát a legfontosabb kritériumokat, ahhoz hogy érvényesülni tudj. Az első fázisban 8 emberünket kell helyezni, az egyelőre egyetlen tartományba, a fővárosba. Ezt az X gomb lenyomásával érheted el. Ha

Egy a lényeg, hogy 1 embernek minimum lennie kell benne, persze az elengedhetetlen tartományok mellett nem árt a 6-10 fő. Szóval a csapatmozgatással a saját birtokaidon belül tudod szállítani az embereidet, így egyes erősebb pontokból elvéve embereket a gyengébbekhez csatlakoztathatsz. A Háromszög lenyomásával, pedig átadod a lépést a gépnek. Ugyanezeket a lépéseket fogja végrehajtani ő is, a taktikája azonban szerintem szárnalmas. Van még két gomb, ami segítségre lehet a nagy küzdelmekben. Az egyik az L1, amivel a beépített sűgőképernyő jelenik meg – itt minden lényegesebb taktikát felsorol a gép, a gombkiosztással együtt. Az R1-el pedig az egész birodalmat jelenítheted meg, egy képernyőre sűrítve, feltüntetve egységeket. Így egy kicsit áttekinthetőbb lesz a terep, mindjárt könnyebb lesz ész-

zódtam lefelé a bal oldalon. Arra azonban mindig különösen nagy figyelemmel voltam, hogy legyen egy hátország, ami főleg az ellenséggel nagyon közeli birtokokat ellássa a megfelelő utánpótlással. Szóval először inkább ne a fejjel a falnak effektus legyen döntő, hanem a lassú, de biztonságosabb birodalom kiépítés. Néhány területen azonban nem elég,

ha egyszerűen több fővel megtámadjuk, mint amennyivel a gép rendelkezik, egy aljátékba léphetünk.

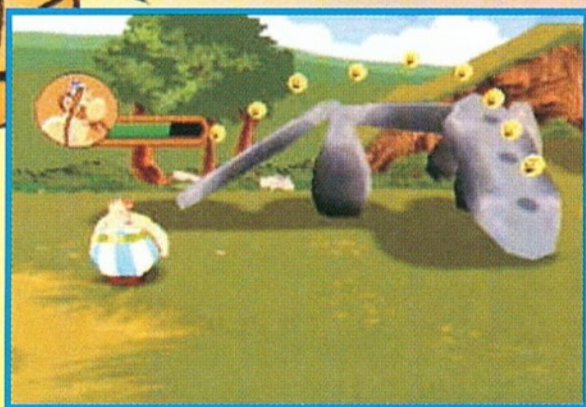
Mint mondtam 7 terület van, ahol a neked kellő összetevők rejtezik, ezeket teljesítve, egy rakás katonával gazdagodsz, tehát egyfajta központként fognak üzemelni. Innen tudod ellátni a harci területeket utánpótlással. Miután lementem a

JÁTÉKOK

1., Dobd a rómaiit

Ez egy kis szórakoztató rész lesz Obelix főszereplésével. A képen 3 darab kijelző kapott helyet. A bal oldalon egy aránylag hosszabb csík jelzi, hogy milyen messze kéne eldobnunk azt a bizonyos római katonát. Összesen 3 lehetőségünk van erre,

bal oldalon egészen végig, ideje volt, hogy elkezdjek jobbra is terjeszkedni. Lent és fent felváltva kerítettem be a központot, majd két oldalról egyszerre vettem be a várát. Immáron több mint a felét uraltam a játéktérnek, s lassan lentről mentem felfelé. Végre elfoglaltam az utolsó területet is, Julius Caesar csak pislogott, és visszatértem a falumba. Ezzel azonban még nem volt vége a megmérettetéseknek, mert következett az utolsó, mindent eldöntő és egyben legnehezebb pálya, a kalózhajó. Egy hajó kötött ki a partoknál, s az utolsó összetevőt rejtette. Két hősünk tehát felkerekedett, hogy visszaszeresse azt is...

minél hamarabb teszed meg, úgy 10 másodperc alatt. A végén nagy ováció jelzi, ha sikeresen jártál.

3., 3D-s kalandozások

Összesen 7 darab területen rejtőznek a mágusnak szükséges részletek, ezek mindegyikén sok-sok rómaiit kell majd lecsapni. Nézzük milyen gombok használhatóak itt. Az irányok egyértelműen a mozgást jelzik, az X folyamatos nyomva tartása mellett hősöd futni fog. A Körrel tudsz ugrani, míg a Négyzettel verekszel. A Háromszöggel leguggolhatsz, ez több helyen is hasznos lesz majd! A játékban nem sokat hibázhatsz, főleg a későbbi tartományokban, mert nagyon kevés az energiád,

amely végén teljesítményünk összeadódik. Jobb oldalt alul van az erőméter, amely a Négyzet folyamatos nyomogatásával maximumra tölthető, ilyenkor Obelix már nagyban lóbálja ellenfelét. Most jön az X gomb és az erőméter feletti kijelző. A dobás taktikája a következő: Nyomkodd fel a Négyzettel az erődet a maximumra, majd kezd el nyomva tartani az X-et. Amikor körülbelül közepén jár a mutató, akkor enged el. Persze azt is figyelni kell, hogy Obelix pont a meghatározott terület felé álljon. Vagyis nehogy kidobja balra a képből. Ha minden jól ment, jó messzire hajítottad a szerencsétlent. Még két dobásod van hátra, s ha megtelik a bal oldali csík, akkor tied a terület, amiért harcba szálltál. Ha nem érnél a maximumod, annyi ember vesz el, amennyit odaküldtél.

2., Hordótörés

Következő játékunk igen rövidke lesz. Asterix főszereplésével kell kiütnöd két rómaiit, majd megtalálni a nyereményt rejtő hordót. Persze minderre 50 másodperc van. Csak akkor győzedelmeskedhetsz, ha ezt

s ehhez képest sok az ellenséged. Az alábbiakban leírtam, hogy melyik város, melyik tárgyat rejti:

- The Forest fagyöngy
- The Roman Camp egy szimpla római
- Narboa egy kancsó bor
- The Alps virág
- Carnac egy mini menhír

- The Pirate City a kalózik aranyai
- Aquae Calidae fürdőszó

ÉRTÉKELÉS

Ahhoz képest, hogy egy 3D-s platformjátékot vártam, kellemes csalódás volt, hogy ezek az ugri-bugri csak kiegészítik a stratégiai részt. Mondjuk az igazsághoz hozzátartozik, hogy addig nem is volt bajom a játékkal, amíg a stratégia részt láttam csak, de amikor váltott a kép, és Asterixet, vagy Obelixet kellett irányítani, már egy kicsit égőnek éreztem. Nem igaz, hogy nem tudtak egy normális rutint megírni, mert a kezelhetőség egy nagy nulla. Kezdjük ott, hogy nem kezeli az analóg joysticket. Mondjuk ez még nem lenne egy nagy bűn, de amikor össze vissza mozog a kamera egy oldalról játszó terepen, és nekem egy ici-pici kis négyzetre kéne ráugranom átlósan egy szakadék felett. Ilyen irányítás mellett egy kicsit nehéznek tűnik ez a feladat.

Ezt a hibát leszámítva azonban egy szavam sem lehet több, mert grafikailag szép a játék, minden egyes falu teljesen más, és tökéletesen ki vannak dolgozva. A hangok terén egy dolog idegesített: amikor hőszünk ugrik egyet, mindig nyög egy nagyot és ez a huszadik után már egy kicsit idegesítő. Hát még ha végig akarod vinni a játékot...

...amit nem is olyan lehetetlen megcsinálni, mert nekem 2 nap alatt sikerült. Eléggé meglepődtem, hogy könnyű fokozaton ilyen hamar végig lehet szaladni a kalandokon, de szerencsére a nehézfokozat ennél több izzadást ígér. Ezzel együtt úgy érzem, talán egy kicsit többet vártam el az Infogrames-től, akik most csak egy kellemes kategóriát tudtak megütni, a jó, vagy a tökéletes helyett. Egy próbát vásárlás előtt ajánlok, aztán nyomás haza, harcolni.

B.P.

ASTERIX

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONNA

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOK

✓ STRATÉGIAI JÁTÉKNAK
KITŰNŐ
× PLATFORMNAK POGSÉK

83%

A BAJNOKOKNAK JÁRÓ JUTALMAK

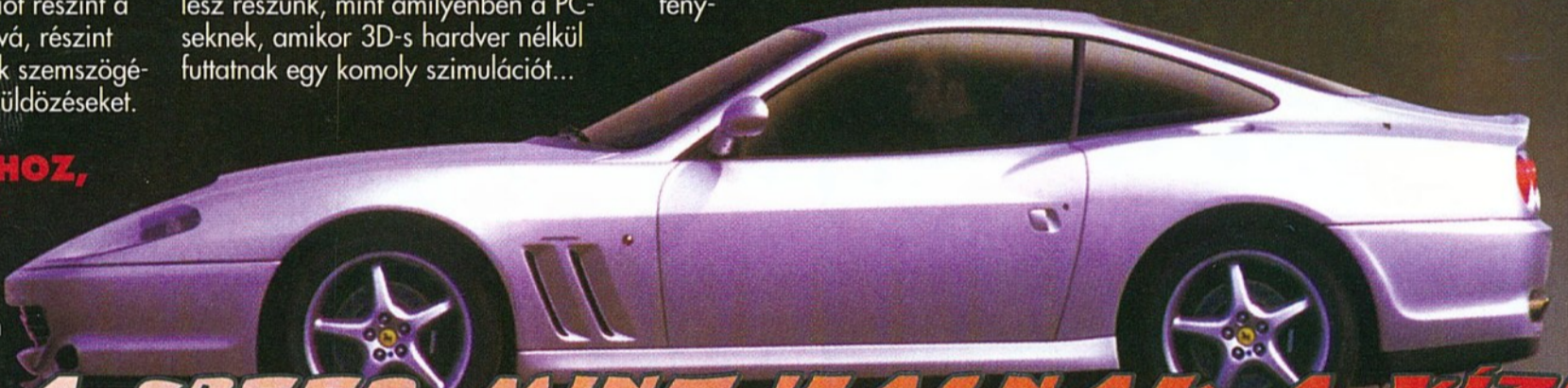
A játékmódok szintén előnyükre változtak: egy csomó új versenyzési lehetőség van, amiket a karriérista játékmennel hozhatunk be. Csak bajnokságból (Tournament) van hat darab: egyre profibb kocsikkal egyre több pályán, és egyre keményebb ellenfelekkel szem-

Jelenleg a legtökéletesebb autós szimuláció a Gran Turismo: ez kétségtelen. Mégis sok játékos akad (köztük jómagam is), akik a Turismo-láz lecsengése óta gyakrabban veszik elő a Need for Speed III-at. Hogy miért? Azt hiszem a játék hangulata ennek az oka. Míg a Gran Turismo révén az autók "tesztlaborjába" nyerünk bebecsátást, addig a Need for Speed III-mal úgy érezhetjük, hogy az országút vagányai közé állhatunk be. Tővig nyomni a gázt, és nem törődni a sebességkorlátozókkal: ez még talán nagyobb móka, mint megnyerni egy profi versenyt. Az országúti versenyjátékok közül (ahol tulajdonképpen csak a Test Drive 5 jöhet szóba, mint lehetséges rivális) vitathatatlanul a Need for Speed III a király. Az NFS III-nál csak egy jobb közúti versenyjátékot ismerek: a PC-s NFS III-at. A PC verziót részint a szépsége tette egyedülállónak, részint pedig az, hogy a rendőrök szemszögéből is ki lehet próbálni az üldözéseket.

TÚL SZÉP AHHOZ, HOGY IGAZ LEGYEN

A Road Challenge-ben most szemlátomást a PC-n

KELL A SPEED, MINT HALNAK A VÍZ!

NEED FOR SPEED ROAD CHALLENGE

nyország, Ausztrália: azt hiszem ezzel mindent fel is soroltam, bár azt hozzá kell tegyem, hogy az egyes országokban több pálya is lehet. Hogy mennyi a pályák végső száma, azt még egyelőre nem tudom, e sorok írásakor hét közúti pályánál és három (amolyan Gran Turismo-féle) versenypályánál járok – de hát még nem nyertem meg valamennyi bajnokságot. A látvány tehát gyönyörű, de sajnos van egy apró szépséghiba: az engine néha nem bírja szusszal. Úgy tűnik a kódon nem sokat modernizáltak, ezért sajnos azt kell mondjam, a csodás grafikának a képfrissítés látta kárát. Amikor három-négy fakabát üldözi az autónkat, és bemegyünk egy városba (ahol gazdagon textúrázott falakat, komplex építményeket kell kirajzolnia a gépnek), hát bizony olyan élményben lesz részünk, mint amilyenben a PC-seknek, amikor 3D-s hardver nélkül futtatnak egy komoly szimulációt...

ként ami a saját verdánk belső kiképzését illeti. Nem, sajnos belülről továbbra sem csodálhatjuk meg, viszont kívülről tökéletesen látni, ahogy mondjuk egy öltönyös faszi terpeszkedik a méregdrága sportjárgányban, avagy egy tányérsipkás zsernyák csúri a kincstári BMW kormányát. Újdonság a sérülés is. Ugyan durva horpadások most sem fogják ékteleníteni a járgányokat (erre igen kényesek az autógyárak, amikor engedélyeket adnak ki), ám apróbb "külsérelmi" nyomokból azért mindig tudni, hogy mennyire bántunk durván a szerkezettel. A fényezés megkarcolódik, pókhálósodik az üveg, kitérik egy-egy fény-

AZ AUTÓK

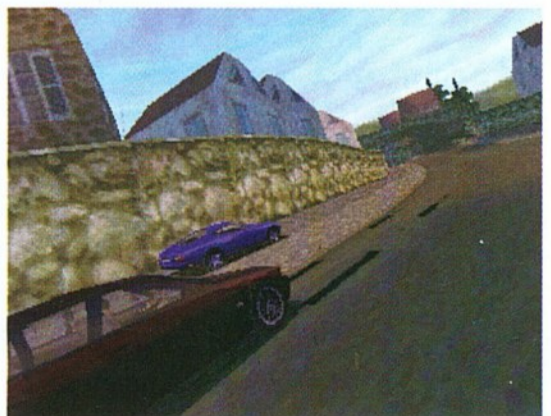
látottakhoz próbálták igazítani a színvonalat. Hogy miben más az új rész, azt már az intro is sejteti, melyben vad zenére törnek be a nyugis naplementébe a sportjárgányok. A tempó óriási, a rendőrök pedig alattomban várakoznak a beláthatatlan útszakaszoknál. A sorozat eddigi tagjai közül a legagresszívabb üldözésekben vehetünk részt, az tuti – ráadásul most már akár a törvény oldalán is. Jelentősen fejlődött a külső és a belső egyaránt. Az autók még szebben fénylenek, a pályák pedig egészen elképesztők. Két okunk is van az elképedésre: egyrészt a pályák kétszer olyan hosszúak, mint legutóbb (pedig már akkor is több kilométeres köröket kellett mennünk), másrészt pedig a grafikai kivitelezés még csinosabb. Ahogy a való életben, nincs két egyforma útszakasz, minden egyes kanyarban új és új tereptárgy bukkan fel. Kisebb városokba térhetünk be, alagutakon vezet át az út, felüljáró ível át fölöttünk, avagy mi hajthatunk át hidakon, s mindeközben néhány dolgot – mint például egy útban lévő telefonfülkét – el is sodorhatunk. A táj szépen be van árnyalva, vagyis éjszaka ugyanaz a környék teljesen más képet mutat, mint nappal. Megmaradtak a mozgó tereptárgyak is. Kanadában, egy természetvédelmi parkban például nosztalgiajvonat robog az úttal párhuzamosan. De említhetném a német szélmalomokat is, vagy az emelkedő légballont, amivel Francia hon hegyvidékeiben találkozunk. S ha már így szóba kerültek a helyszínek, az is tetszetős, hogy az apró részletekből maximálisan utalnak arra, hogy éppen merre járunk. Még a rendőrségi autók színe is országonként változó. Németország, Franciaország, Anglia, Kanada, Skócia, USA, Olaszország, Spa-

A Need for Speed sorozat mindig is híres volt az autóválasztékáról, mondanom sem kell, most is elkényeztetnek bennünket. Ha csak egy sima tesztvezetésre indulunk, már a legelején válogathatunk a következő márkák közül: Mercedes SLK 230, BMW Z3 Roadster 2.8, Camaro Z28, Firebird T/A, Aston Martin DB7, Jaguar XKR, BMW M5, Corvette, 550 Maranello, Porsche 911, Ferrari F50, Diablo SV. A Mercedes CLK-GTR és a McLaren F1 GTR mindaddig letiltva marad, amíg nem jutunk odáig, hogy GT kupán veszünk részt. A felsoroltakon kívül persze még van néhány jutalomkocsi (a jutalombajnokságokhoz), és még plusznak mondhatók a rendőrségi járgányok is. Bár ez utóbbit illetően csak az amerikai fánkszabálók gépe, a Chevrolet Caprice jelent újítményt, hiszen az európai országokba BMW-t rendszeresítették az alkotók.

Úgy tűnik, a Gran Turismóból is átvettek néhány dolgot; gondolok itt a kocsik fejlesztésére és az üzletelős játékmenetre. A próbaút (Test Drive) kivételével az autókat csak jelentős summa kicsengetése után mondhatjuk magunkénak, azaz lépésről lépésre kell építeni a karrierünket. Csak úgy vehetünk új járgányt, ha elvisszük a bajnokságon a pénzdíjakat, s csak úgy nyerhetünk, ha mindig a legtöbbet hozzuk ki az adott autóból. A Car Dealer-nél szabadon választhatunk a tetőszöveges színű és márkájú kocsik között. Mintha csak egy autószalonban járnánk, még egy rövid szöveges bemutatást is kérhetünk róluk. (Ugyanítt egyébként el is lehet adni a korábban vásárolt, vagy elnyert autóinkat.) A kocsik kidolgozása sokat javult az előd óta (pedig már ott sem volt rossz) – fő-

szóró, súlyosabb esetben pedig szikrákat vet a kanyarokban a földhöz közel ereszkedett alváz, avagy egy bukfcet követően letörik a rendőrségi villogó. A külső nyomok pedig nem elhanyagolhatóak, mivel az ütközések meglehetősen kártékony hatással vannak az autók menettulajdonságaira is. Ráadásul ami szintén új: fizetni kell a szervizelésért! Amennyiben az említett szikrákat tapasztaljuk, számíthatunk rá, hogy a javítási költségeink négy számjegyre fognak rúgni. Az egészben pedig az a kellemetlen, hogy ha nem marad lövé, nem tudjuk az autót fejleszteni, ha nem fejlesztünk, lehagynak a többiek, ha pedig lehagynak a többiek, csak minimális összeget markolhatunk fel – és ezzel a kör bezárult. Az már más kérdés, hogy a pénz szerzésének van egy rendkívül egyszerű módja, de erről majd később. A lényeg, hogy ha egyetlen karcot sem ejtettünk az autón és az első három között végzünk, megkapjuk a "balesetmentes vezető" bonuszt.

A kocsik teljesítményén javítani (Car Upgrade) három fokozatban lehet, ez tehát közel sem olyan bonyolult (de persze nem is olyan élthű), mint a Gran Turismóban. Az első fázisban lejjebb ereszthetjük a függesztéseket, és komolyabb gumikat tehetünk fel, s ezzel az autó úttartása lesz kedvezőbb. A második fázisban a kipufogó és a váltó módosításával a vége sebességre rakhatunk rá egy lapáttal. Végül a legdrágább módosításokat az aerodinamikai változtatások és a súlycsökkentések jelentik, melyekkel az autó gyorsulását, és tapadását növelhetjük.

ben kell kiállnunk. Ha ismétlődnek is a helyszínek, a tükrözés, a mostoha időjárás, s az éjszakai menet megfelelő biztosíték arra, hogy mindig más legyen az élmény. A bajnokságokon való részvételnek egyetlen feltétele, hogy rendelkezünk a szükséges kategóriájú

autóval (az autókereskedő automatikusan csak a megfelelőeket ajánlja fel). Nem úgy viszont a speciális rendezvényeken (Special Events), melyeken már részvételi díjat is kérnek. Ezek a speciális versenysorozatok a rendes bajnokságok megnyerése után lesznek aktívak. A Weekend Road Racing Classic kifejezetten Z3-as BMW-k ver-

becapcsolhatják a Local Police pontot! (A pályaválasztásnál négyzetet nyomjunk.) Kár hogy nincs magyar pálya... Az üldözésszerű versenyeknél amúgy a gyakorlati különbség tehát az, hogy most nem csak törvénytörőként kapcsolódhatunk be a fogócskába. Ha egy civil sportkocsit választunk, persze minden marad a régi: szólóban egyedül, avagy párbajban, kettesben megkínlhatunk a rendőrök előtt. Ha

majd miután eléjük kerülünk (ami már eleve kényelmetlen, hiszen hátrafelé kell pillantgatni), szépen beijesztenek minket az egyik irányba, majd kielőznek minket a másik oldalon. Az is előfordul (ha túlságosan eléjük mentünk), hogy frankón csinálnak egy kézfékes megfordulást, és az ellenkező irányba veszik az útjukat. Felhívnom rá a figyelmet, hogy a Hot Pursuit-nál egy fentebbi külső nézet is választható, ami mondjuk némileg megkönnyíti a dolgunkat.

Amennyiben sikerül fölös csípniük tehát a jómadarakat, komolyabb kocsikat kapunk, és azokkal még keményebb bünyözők után eredhetünk. Érdekességgel elmondhatom, hogy a rendőrség (ekképpen megnyerhető) legdrágább eszköze nem más, mint egy helikopter. Persze ezt csak poénnak szánták, s ezért csak a Test Drive módban lehet használni.

Recept a gyors meggazdagodáshoz
De vessünk egy pillantást a kétjátékos

A VÉGSZÓ

A még fel nem sorolt egy- illetve kétjátékos üzemmódokban nincs változás, tehát a Test Drive-nál egy-egy tesztkört futhatunk le civil forgalomban, a Single Race-nél pedig egyedül, kettesben, avagy teljes mezőnnyel rendezhetünk különálló futamokat. Az ellenfelek tudását és a pályákat persze mi választjuk meg (a későbbi pályákat csak az után, hogy eredményt értünk el egy olyan bajnokságon, ami tartalmazza őket), sőt a pálya-opsióknál időjárását, éjszakát, civil forgalmat és egyebeket is rendelhetünk.

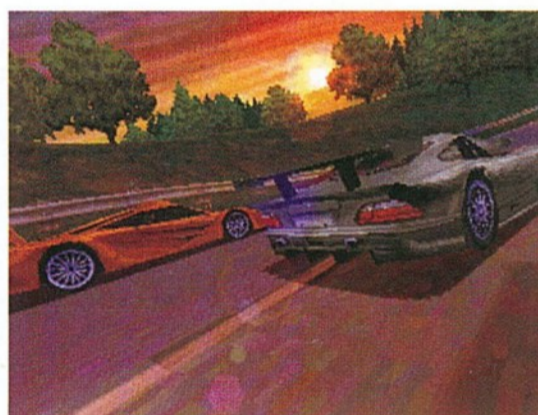
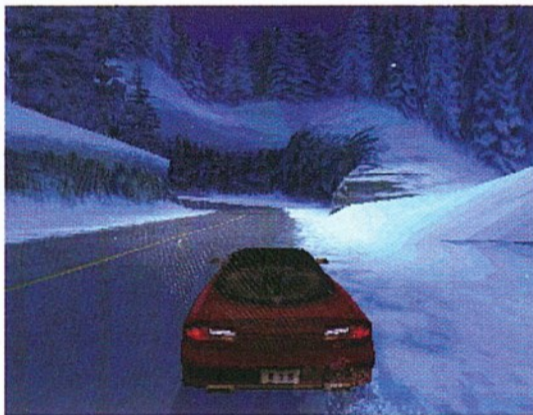
Mivel a leírás elég hosszú nyúlt, terjedős kiértékeléssel már nem fárasztom a kedves olvasót – a fentiekből azt hiszem, úgylis le lehet szűrni a konzekvenciát. Az NFS eme új epizódja ismét egy nagyon kellemes darab, de hogy valami negatívumot is említsék: számomra úgy tűnt, az autók most kevésbé viselkednek reálisan, mint legutóbb. Hihetetlen, hogy teljesen keresztbefordítom a gyorsajtót az úton, mire az egy kormánymozdulattal egyenesbe rántja az autóját és továbbhajt.

Igaz, ezzel összefüggésben a saját kocsinkra is kevésbé érvényesek a fizika törvényei – a felzúzó úton is be lehet venni teljes gázzal a kanyart... Szóval ezt leszámítva

R-SPEED CHALLENGE

senye. A Twilight Open Series-en ezzel szemben bármilyen kocsit részt vehet, csak az a dolog pikantériája, hogy minden futamot éjszaka rendeznek. Az International Road Tour-nál a civilforgalom jelent újabb kihívást – viszont rendőrök még nincsenek. Ezt a lehetőséget a Regional Club kupa megnyeréséért kapjuk. A Knockout Challenge már ismerős lehet a hármas epizódból: mindig az utolsó a kieső. A kvalifikációért a Super Sedan bajnokságot kell megnyernünk. Ezután jön néhány márkákra specializált verseny: a Corvette Pro Cup, amihez a Grand Touring bajnokságot kell megnyerni, és a Porsche Pro Cup, amihez az International Supercar sorozaton kell első helyen végeznünk. Az Open Road Knockout Challenge kiesésses meneteket jelent civil forgalom mellett. Az indulás jogát a sima Knockout Challenge megnyerésével kapjuk meg. Végül van még az Endurance Racing Competition, ami egy rendkívül hosszú bajnokságot takar, s amin a GT versenysorozat megnyerése után indulhatunk.

AKCIÓBAN A RENDŐRSÉG

Ami a legkellemesebb változás: a Hot Pursuit üzemmód most még királyabb. Az már a PC-s NFS III-ban is nagyon tetszett, hogy a rendőrök folyamatosan CB-zgetnek a diszpécserükkel, s így mindig tudni, hol vannak, mit fognak tenni; de ami még PC-n sem volt: azok a kukacoskodók, akik szerint a német rendőröknek nem illik angolul beszélni,

dig lapozunk a járgányok közt, míg nem egy megkülönböztetett jelzéshez érünk, mi eredhetünk a gyorsajtók után. A feladat: rövid időn belül 10 gyorsajtót kivonni a forgalomból. Az egész filmszerűen van megrendezve: a delikvens szépen elhúzza a várakozó vagy járórozó rendőrökkel, miközben a központból jön a parancs, hogy őt kéne elkapni... Rendőrnek beállni szintén lehet párosan, csak ahhoz muszáj kétjátékos módban játszani. Azonban egyedül sem vagyunk teljesen magunkra utalva, hiszen a kollégák segítségére mindig számíthatunk. (Vagy legalábbis majd nem mindig, ugyanis néha valamennyi járőr le van foglalva.) Csak beszélünk a CB-n a diszpécsernek (L1 nyomva tartva), és el kell mondanunk (a megfelelő gomb lenyomásával), hogy egy segítő társat kérünk-e, netán kordont vonjanak, vagy esetleg lefektessenek tüskét a gyanúsított előtt. (A negyedik gomb nem a CB-re vonatkozik: kikapcsolhatjuk vele a szirénát, amivel egyben a célpont kijelölését is töröljük.) A Hot Pursuit módnál figyelhető meg leginkább a mesterséges intelligencia. A komolyabb bünyözők nem hagyják csak úgy leszorítani magukat, hanem kacskaringóznak, a fékbe taposnak,

menübe is, ahol egy igen hasznos lehetőséget találunk. A High Stakes eredetileg arra lett kitalálva, hogy két játékos a saját kifejlesztett verdáját mérje össze. Ehelyett azonban biztos vagyok benne, hogy mindenki csak csalásra fogja használni. Az alkotók két hibát követtek el. Hiba volt, hogy a résztvevők nem pénzben, hanem csakis a kocsijukban fogadhatnak, és még nagyobb hiba volt, hogy a gép nem ellenőrzi, hogy nem-e ikerállások versenyeznek egymással. Az egyedüli kritérium, hogy a versenyen csak olyan indulhat, akinek vagy két kocsija van, vagy van annyi pénze, hogy vereség esetén egy újat tudjon venni. A képlet ezek után nagyon egyszerű: készítünk egy másolatot a saját állásunkból (egy másik kártyára), és elnyerjük onnan a saját autóját. Még csak végig se kell menni a kamu futamokat, elég, ha feladjuk őket a második játékkal. (Megjegyzem: a program a menet előtt eltávolítja a kocsikat a kártyákról, úgyhogy egy áramszünet igencsak fel tudja borzolni a kedélyeket. Javasolom, hogy az "eredeti" állásról mindig csak valami olcsó kocsit kockáztassunk.) A High Stakes-t amúgy tervezhetjük egy menetesenre (Single Race), de játszhatjuk 3 vagy 5 menetben is.

minden tetszett. A motorhangok és a környezeti zajok nagyon kidolgozottak, s a zene is profi válogatás – a pergő techno nagyban elősegíti az adrenalinszint emelkedését. Hangulatilag mellelleg hasonló az egész a Test Drive 5-höz. Olyannyira hasonló, hogy az egyik szám meg is egyezik...

V.Z.

NEED FOR SPEED ROAD CHALLENGE

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENE BONA

12 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
A RENDŐRAUTÓKBA IS BE LEHET ÜLNI. A KARRIERISTA JÁTÉKMELET JÓ ÖTLET
X NÉHA TÚL MESTERKÉLT AZ AUTÓK VISELKEDÉSE

90%

Meg kell mondjam, nem vagyok a zöld posztó ördöge. Ha nagyrítkán biliárdasztal közelébe kerülök, általában "célzóvíz" hörpintgetésével próbálom pótolni a hiányzó tehetséget, de az isteni nedű (főként ha elvetem a sulykot) sajnos nem sűrűn segít a problémámon. Na de se baj, most, hogy megérkezett az első N64-es pool-játék, talán még van remény...

A Virtual Pool 64-ről sok mindent el lehet mondani, de azt nem, hogy elrugaskodik a valóságtól. A golyók – a magas grafikai felbontásnak köszönhetően – gyönyörű kerelkednek, a rendkívül körültekintő programozás eredményeként pedig az asztalon végbemenő események a fizika törvényeinek minden betűjét betartják. A dákó irányítását maximálisan az analóg stickhez optimalizálták, ami annyit jelent, hogy dinamikusan szabályozható a lökés erőssége. Az élethűség tekintve az N64 hard-

Ennek érdekében játszhatunk egy-egy küllönálló meccset (Match) tetszőleges tudású gépi ellenféllel, vagy indulhatunk különböző nehézségű bajnokságokon (Tournament) általunk meghatározott résztvevőszámmal. Persze egyedi meccseket játszhatunk egymagunkban vagy egy másik játékos ellen is. S ezzel még nem is merítettük ki az üzemmódokat! Szórakozhatunk

rookban sokat szerepel a Scratch szó is (főként ha egy kezdő markában van az irányító): ez azt a sajnálatos eseményt jelöli, amikor a fehér golyót "sikerül" elraknunk. A játékot azonnal elvesztjük, ha a nyolcaszt a kellenél korábban tüntjük el, vagy ha kirepítjük az asztralól, illetve ha a befejezésnél nem abba a lyukba lökjük be, ahova azt előzőleg jeleztük! Nyerni ezzel

az események. Az asztalt körülvevő szobák grafikája pedig lehetne kevésbé spártai. Végül ami a legfontosabb: egyjátékos módban nem igazán érezni a megnyert játék örömet. Valami "történetes" üzemmódot illett volna fabrikálni, ahol eltérő egyéniségek színesíthették volna a játékot, s esetleg még pénzben is lehetett volna fogadni. Úgy talán egy kicsit elfelednénk, hogy nem pusztán

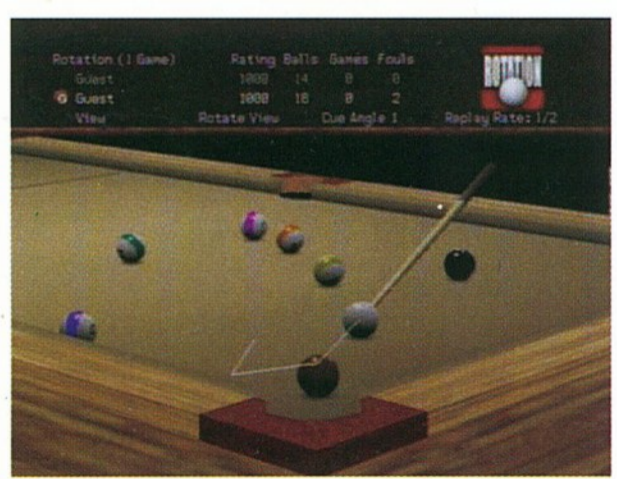
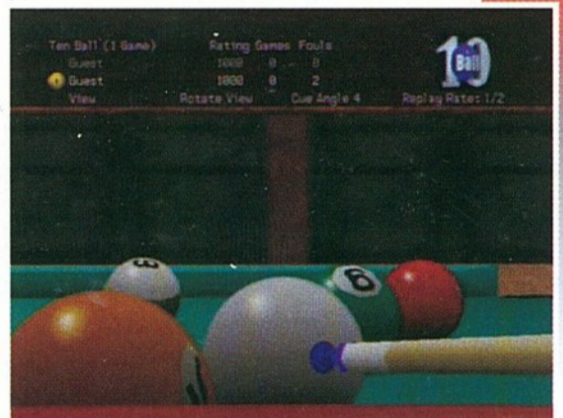
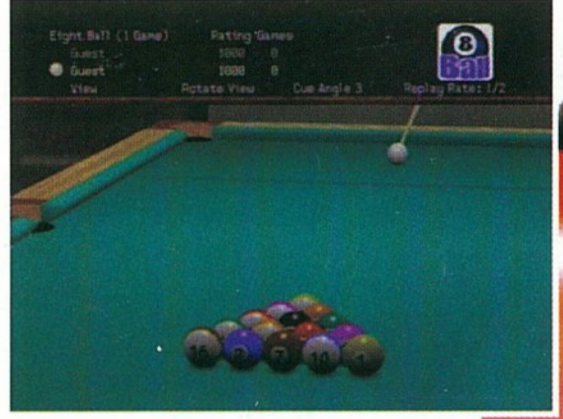
VIRTUAL POOL 64

VÉGRE

HAT

LYUKRA

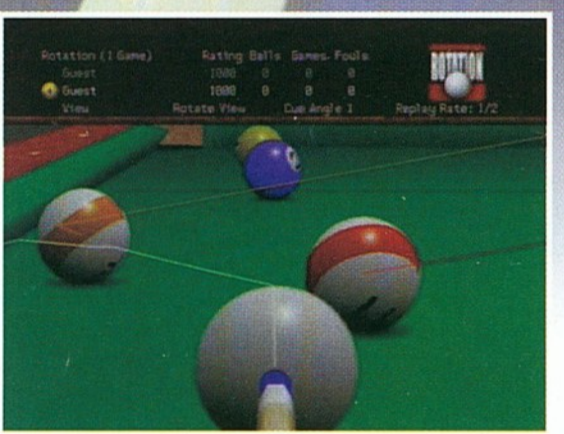
JÁTSZHATOK!

ugyanis szabad stílusban is (Free Style), ahol kisebb zsonglórmutatóványoknak rugaszkozhatunk neki (a Game Options-ból érdemes átnézni a Built-in Shot opciót), végül pedig játszhatunk Shark Skins játékot is, ami egyfajta keveréke a három, hat és kilenc golyós játékmódoknak. Az említett üzemmódokon belül kilenc játéktípust lehet megkülönböztetni, kezdve az egyszerű nyolc golyós

összefüggésben úgy lehet, ha mi rakjuk el a nyolcaszt, és nem az ellenfél.

A Virtual Pool 64-ben az, ami különösen megnyerő, hogy bárki lehet sikeres. Easy fokozaton például a gép megközelítőleg olyan precizitással küldi el a fehér golyót, mint ahogy jómagam. Humoros módon ráadásul a tudásunktól összhangban kezdetben olyan ellenfelekkel küzdhetünk meg, mint Sir Sokathibázik, majd aztán egyre pengébb hangzású nevekkkel kerülünk egy asztalhoz, mint mondjuk Vinnie Vidivici-vel. De amúgy nem csak az ellenfelek igazodnak a csekélyebb tudáshoz, hanem a körülmények is. Amatőröknek való asztalt kapcsolhatunk be (nagyobb résekkel), vagy segítségeket kérhetünk a pause menüből úgy a szabályokat, mint az aktuális lökést illetően. Ott van például

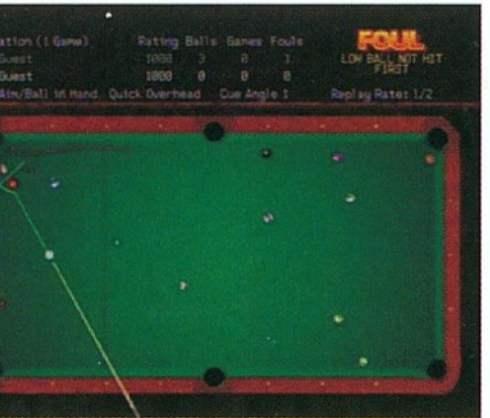
egy gép logikáján (pontosabban a nehézségi szinten) múlik, milyen esélyünk van a győzelemre. A Virtual Pool 64 tehát nem pótolhatja azt az élményt, amikor egy baráti társaság roffen össze egy partira, viszont amit bátran állíthatok: kiváló lehetőség arra, ha meg kívánjuk lepni az ellenfeleinket, s titokban akarunk gyakorolni.

verével kötve hiszem, hogy lehet ennél jobbat alkotni.

Ott sürgünk-forgunk egy igazi asztal körül – erről az illúzióról az automatikus zoom gondoskodik. Teljesen úgy érezzük, mintha tényleg ott lenne a zöld posztó előttünk – távolról figyelhetjük az ellenfél játékát, majd amikor mi következünk, odahajolunk a lökéshez. Lám, a virtuális tér milyen előnyöket rejt: még csak fel se kell állnunk a fotelemből ahhoz, hogy felmáshunak az asztalra – mert hát ugye a valóságban ezt néhány helyzet megköveteli.

A játék olyan igényes, hogy még a legprofibb bajnokok kívánalmait is teljesíti. A nevünket beírva egyben egy ranglistára iratkozunk fel, ahol 1000-es pontszámmal kezdünk, s onnan mehetünk egyre feljebb.

ha netán szakszerűtlen kifejezésekkel élénk.) Tehát maradjunk most csak a nyolc golyós játéknál, ahol az a legfőbb szabály, hogy a fekete nyolcas golyó tabunak számít – csak a többi követően szabad eltenni. A kezdésnél dől el, ki lesz a csikos és ki a teli golyókkal: amilyent elsőnek elraksz, azzal lesz. Szabályos lökésnek az minősül, ami megfelel a következő három elvárás valamelyikének: a fehér golyó érinti az asztal szélét, a saját golyó érinti az asztal szélét, és persze az is jó, ha elrakjuk az egyik golyókat. Ha a lökés ezek egyikének sem felel meg, az hibának minősül és az ellenfél – azon kívül, hogy átveszi a kezdeményezést – oda helyezheti a fehér golyót, ahova akarja. A hibákat jelző sa-

dál a Kibitz Shot, amivel valamennyi golyó útját előre kirajzoltathatjuk. Nos, dicséző szavaim hatására most nyilván azt gondoljátok, hogy a Virtual Pool 64 egy tökéletes játék. Ki kell azonban ábrándítsalak Titeket. A hangok például hibátlanok, viszont a zene förtelmes. Az automatikus zoomnál pedig nem említettem, de néha azért be kell segíteni manuálisan is a kamerának, különben a hátunk mögött zajlanak

V.Z.

VIRTUAL POOL

**L Á T V Á N Y O S S Á G
J Á T S Z H A T Ó S Á G
S Z A V A T O S S Á G
Z E N E B Ő N A**

**12 JÁTÉKOS
MENTÉS: MEMÓRIAKÁRTYA**

✓ TÖKÉLETES SZIMULÁCIÓ
× EGYJÁTÉKOS MÓDBAN NEM TÚL ISZALMAS

82%

576 KONZOL

Hullámvasutat megszegeyítő pályák, néhány bődületesen gyors jármű, ultramodern fegyverek: ezek az összetevői annak a receptnek, melynél jobbat még a Balázs familia

ez a jellemző), hogy füstös gyárépületeken, ipari létesítményeken száguldunk át. Minden pályának három fokozata létezik: attól függően, hogy a milyen nehézségi szintig jutottunk (a bajnokságon), egyes szakaszok felnyílnak, míg mások le-

merős lehet a teleport is, amivel az üldözőinket tehetjük hátrébb. Jó móka továbbá ha aknákat vagy automata ágyúkat pakolunk le az ellenfeleinknek, vagy füstfelleggel borítjuk be a pályát. A megfelelő eszközzel átkapcsolunk rakétahajtásra is, ami

Természetesen játszhatunk különálló futamokat is (Single Player), ahol van gyakorlás, időmérő edzés ellenfelek nélkül (szellemmotorossal), és ami a legjobb: Arcade mód. A játéktérmi üzemmódban rendhagyó módon kell bizonyítani az elsőbb-

sem tud prezentálni a Recept Klubban. Mint emlékeztető, ezekkel az adalékokkal készült az Extreme-G is, mely az első olyan N64 játék volt, ami fel tudta venni a versenyt a 21. századi versenyjátékok mezőnyében az akkor még csak PlayStation-re létező WipeOuttal. Igaz, egyesek szerint a Probe boszorkánykonyhájában a recept egyik összetevőjét túladagolták, s ezért végül egy fogyaszthatatlanul gyors anyag lett a címből. Bár jómagam nem tartozom az ilyen elégedetlenkedők közé, mi tagadás, ebben van valami. Az Extreme-G-ben természetes velejárói a versenyeknek, hogy a nagy sebességtől kisodródott motor gyakran a szegélynek ütközik – lehetetlen elkerülni. A második rész megalkotásakor tehát a fejlesztők elsősorban ezeken a kritikus észrevételeknek próbáltak megfelelni. Kicsit lassítottak a tempón, kicsit szélesítették a pályákat, azaz játszhatóbb, könnyebb lett a játék. Hogy jobb is lett-e, az egy más kérdés, de egyelőre ne szaladjunk annyira előre.

A kerettörténet szerint 25 évvel járunk az első részben lejátszott versenyek után. A közönség elkezd unni a virtuális futamok egyhangúságát, és már valami újat akar. Ekkor jön az ötlet: mi lenne, ha az Extreme-G-t a valóságban rendeznék meg. Valódi motorokkal, valódi fegyverekkel, valódi pilótákkal. Az eképpen különösen veszélyessé váló versenyek hamarosan mágnusként vonzzák a közönséget, minek hatására a szponzorok sem maradnak távol. Sőt, a katonaság is élénk érdeklődést mutat a versenyek iránt: csúcstechnológiájú fegyvereket fejleszteni a szponzorok pénzén, s azokat rögtön in-

ÉLJ GYORSAN, HALJ MEG GYORSAN!

ségünket: nem számít, mennyi kört megy a mezőny, a verseny az utolsó talpon (pontosabban keréken) maradt versenyzőig tart. A multiplayer játékok (melyek most sokkal élvezetesebbek mint legutóbb) közül most csak a Battle Arénát emelném ki. Ez azért más, mert itt már nem is motorokkal zajlik az élet-halál harc, hanem tankokkal – mondanom sem kell, itt sem számít a célegyenes. Külön ehhez a módhoz hat darab arénát készítettek.

Nos, értékelésként annyit mondhatok, hogy a helyszínek most valamivel komplexebbek, azaz több épület van mint legutóbb, s az is tetszetős, hogy a pálya mentén úrhajók is repkednek vagy éppen vasút megy, ám mindezek ellenére nem tűnik az egész jobbnak mint az előd – cseppet sem éreztem, hogy ez most úgymond a valóság. Ha az értékelőnkre pillantotok, nyilván fel is tűnik, hogy az XG2 most kevesebb százalékot kapott, mint az első epizód, holott jó pár pluszt felsoroltam a fentiekben. A helyzet a következő: az Extreme-G 2

ugyan jobb lett, de csak éppen annyival, amennyit az azóta eltelt egy év megkövetel. Ma már létezik ugyebár egy Wipeout 64, és meg kell mondjam, szerintem még az F-Zero X is előbb helyezkedik el a képzeletbeli ranglistán.

V.Z.

extreme G XG2

zárulnak – választási lehetőségeink magyarul nincs. A játék szabályaiiban is van némi változás: ezúttal színes korongok formájában jelennek meg a felvehető fegyverek, az egyre fogyatkozó energiáinkat pedig színes kiállósávokon tölthetjük. (A kék sáv a pajzs energiáját tölti, a piros pedig az elsődleges fegyverét.) Ezekhez a sávokhoz általában ugratón vezet az út, szóval külön oda kell figyelni, mikor érdemes felhajtani rájuk. Most pedig néhány szót a fegyverekről. Az elsődleges fegyver, azaz a lézer nem sok vizet zavar, bár ha nyomva tartjuk a tűzgombot, izdíthatjuk egy kicsit. A felvehető fegyverek már valamivel hatásosabbak –

gyen ki is próbálni igen csábító. Nem is haboznak soká: felajánlanak néhány rendkívüli verseny pályát a világ legkülönbözőbb pontjain.

A két keréken járó cirkusszal tehát most világkörű turnéra indulunk. A 12 különböző pálya között akad, ahol egy dzsungelben, fák lombkoronái között cikázik az út, és van olyan (többnyire

leszámítva persze a reflektort, ami csupán a sötét alagutak megvilágítására hivatott. A fegyverek – ahogy már megszokhattuk – egy kapszulában lévőnek ki a járgányunkhoz, s menet közben kapcsolódnak rá. Vannak különféle rakéták, köztük olyan is, ami hátrafelé tüzel, megmaradt az előzést akadályozó oldalsó lézerkorlát, valamint is-

nem csak hogy felgyorsít minket, de még meg is égeti az üldözőinket. A rakétahajtásról jut eszembe: rendelkezésünkre áll nitro is, melyből hármat kapunk egy menetbe. Ezekkel spóroljunk, s lehetőleg egyenes útszakaszon eresszük ki őket.

A három körös menetekben hét versenyzőt kell magunk mögé utasítanunk, s csak úgy léphetünk tovább a nehezebb bajnokságokra, ha elsők leszünk a pontversenyben. Bajnokságból (Extreme Contest) összesen négy van. Igaz, a negyedik, a Duel mód (amit 12 menetes Meltdown bajnoksággal értünk meg) már nem igazán nevezhető bajnokságnak, hiszen párbajokat kell vívnunk. Kedésnek amúgy csakis az Atomic bajnokság választható, ami négy futamot foglal magában.

EXTREME-G 2

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA

14 JÁTÉKOS
MENTÉS, MEMORY PAK-RE
RUMBLE PAK

✓ JÁTSZHATÓBB, KÖNYVEBB
MINT AZ ELŐD

× NINGS SEMMI BENNE, AMI A
KONKURENCIA FÖLÉ EMELNÉ

85%

LÖKD IDE A
POTROHOD, BÉBI!

A helyszín: egy vidéki táj valahol Angliában, 2010-ben. Úgy tűnik, minden békés, de ez csak a látszat!

Az emberek ugyan még nem fedezték fel, de egy természeti katasztrófa van előkészülőben. Valamilyen felelőtlenül kiöntött vegyi anyag különös mutációt hozott létre a rovarok körében, s az így megfertőzött bogarak különlegesen agresszívekké váltak. A földi rovarok teljes kihalását eredményezheti ennek a gyilkos fajnak az elterjedése, me-

lyet csak úgy neveznek: Herd. A Herd mutánsok a normális fajok módszeres kiirtásán fáradoznak, s a lemészárolt bogarokat a saját egyedikkel pótolják. A közönséges poszméhek ebben a helyzetben a titkos fegyverüket vetik be: a BUCK projektet. Egy veterán harcost választanak ki, akin genetikai módosításokat hajtanak végre, minek eredményeként egymaga képes szembeszállni több millió Herd mutánssal. A harcos neve: Buck Bumble.

A tavalyi év végén valahogy elsiklottunk a Buck Bumble mellett, pedig hát tény, hogy nem a legrosszabb shoot'em upról van szó. Bár meglehetősen furcsa egy méhecskével repkedni, de legalább egy kis változatosságot visz a lövöldözős anyagok közé. Zümmögő dongónkkal fűszálak, virágok, cserepek, kerti csapok között szalajmozhatunk, szennyvízcsatornába repülhetünk be, s meglepő módon egészen modern fegyverekkel vehetjük fel a küzdelmet. Mert hát ezek a 21. századi méhek igen fejlettek technikailag: lézerpisztollyal, golyószóróval sorozhatjuk az ellent, sőt villámfegyverrel rázhatjuk meg őket, s olykor nukleáris bombákat hurcolhatunk a Herd bázisokra. Mondjuk az ellenfelet sem kell féltetni: a földről

hangyák köpködnek savat, bogarak és hernyók lövöldöznek, míg a levegőtől darazsak próbálják a fullánkaikat belénk mélyeszteni.

Húsz küldetés vár ránk, melyek per sze egyre nehezebbek és összetettebbek. Egy teljes szektor megtisztításával kezdjük a feladatainkat, majd radarok megsemmisítésével, illetve a saját bázisunk megvédésével folytatjuk – utóbbi esetben elsőként lesz dolgunk bomb

vel választhatunk, majd a ravaszt meghúzni a Z-vel lehet. A további C gombokat számba véve: ha el akarunk kerülni egy támadást, a jobb C-vel egy hurkot írhatunk le. Végül a felső C sem marad kihasználatlanul: a segítségével közelebb hozhatjuk hősünket a kamerához, s így némileg könnyebb lesz a célzás. (Viszont nem nagyon látni be a terepet.)

Egy méh számára alapvető fontosságú a virágok nektárja, s ez Buckra is vonatkozik. Ha csökken az energiánk, a harangvirágokból kicsöpögő

teendők és szabályok begyakorlásához egyébként a Training indítása javasolt.

Befejezésül két tipp: a hosszú csövű ágyúkat igen könnyen kicselezhetjük, ha olyan közel repülünk hozzájuk, hogy egyszerűen nem tudnak becél-

lozni minket. A falra szerelt ágyúknál pedig még könnyebb a dolgunk, hiszen könnyen felfedezhetjük, hogy éles szögben nem tudnak elfordulni.

Nos, ennyit a Buck Bumble-ről – pontosabban azért még jöjjön egy sommás értékelés. A klassz irányítással a légi csaták remek hangulatúak – kiváltképp, amikor a kilőtt darazsak (mint egy második világháborús repülő) jellegzetesen bűgva csapódnak a földre. Két irányító megléte esetén ráadásul rendezhetünk párbajokat is. Kár, hogy a grafikáról már kevésbé tudok jól mondani: mindössze egy-egy talicska vagy ásó az, ami újdonságként hat a sok zöld domb között. A tereptárgyak helyett inkább a ködeffektust mérték igazán bőkezűen. Elég nagy hiányosságnak tartom továbbá azt is, hogy állást tölteni sajnos csak memóriakártyáról lehet. Főként hogy nincs folytatási lehetőség, ami nélkül pedig játszhatatlanná válik az anyag. Mellesleg az is nagy "okosság", hogy életvesztés esetén mindig előről kezdjük az adott szintet...

bával, amit történetesen a Herd harcosok helyeznek el a bázison, s nekünk kell "lakott területen kívülre" vinnünk. A bombákkal különösen kell vigyázni, ugyanis nem szabad leszállni velük – Buck csakis a célpont felett engedni el őket. Ráadásul megesik, hogy a bombák időzítővel vannak ellátva. A robbantás után aztán hasonlóképpen folytatódik

az egész: megsemmisíteni egy felderítő tornyot, mutáns hernyóknak látni el a baját, felrobbantani egy parancsnoki épületet, és így tovább.

Ha valami dicséretes a játékban, hát az az irányítás: az analóg irányítóval maradéktalan a 3D-s mozgásszabadság. Az A-vel bogarunk szárnyait hozhatjuk rezgésbe, a B-vel pedig a "féket" kapcsolhatjuk be. Ha a kettőt együtt nyomjuk, akkor emelkedünk. A fegyvereink közül bal és az alsó C-

DE HOL VAN MAYA,
A MÉHECSKE?

nedűvel tudjuk pótolni. Amint már utaltam rá, vehetünk fel fegyvereket is. A fegyverek hollétét villogó fényburkok jelzik, hasonlóan kerek pontokhoz, melyek – mily meglepő – plusz pontokat jelentenek. (10.000 pontonként egy jutaloméletrit kapunk.)

A játék valamennyi helyszíne szektorokra tagolódik, amik közt az átjárást kapuk és teleportok biztosítják. A kapuk kinyitásához vagy ki kell lőni az összes ellenfelet, vagy a kék energiapajzzsal védett eszközöket kell elpusztítani. A teleportokkal is hasonló a teendő: ezek szintén az ellenfelek megsemmisítése után lesznek aktívak. Vannak továbbá olyan kapuk is, melyeket kulcsok nyitnak: a kulcsokat ez esetben több darabból kell összerakni. Az említett

akártyáról lehet. Főként hogy nincs folytatási lehetőség, ami nélkül pedig játszhatatlanná válik az anyag. Mellesleg az is nagy "okosság", hogy életvesztés esetén mindig előről kezdjük az adott szintet...

V.Z.

BUCK BUMBLE

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENE BONA

12 JÁTÉKOS
MENTÉS: MEMORY PAK-RE
RUMBLE PAK

✓ AZ IRÁNYÍTÁS NEM IS
LEHETNE JOBB
× EGYSZERŰ GRAFIKA

77%

576 KONZOL

Kár, hogy az év 365 napból áll, és nem mondjuk hétből. Akkor az Electronic Arts hetente jelenhetne meg az új, úgy-mond "updateált" sportjátékaival. Na de tegyük félre az iróniát, ugyanis a FIFA focit illetően lehet, hogy tényleg nem ártana sűrűbben kijönnie egy-egy újabb kiadásnak – eddig minden évben egyre jobb és tökéletesebb verziók láttak napvilágot. Emlékeztek még a siralmas FIFA 64-re? Hol van attól már a tavalyi év Road to World Cup-ja, vagy még inkább a World Cup'98!

A FIFA'99 úgy tűnik, (szerencsére) folytatja az említett kedvező tendenciát. A motion captured mozgásoknak most már akkora tárházából válogat a program, hogy a játékosokról nehéz el-

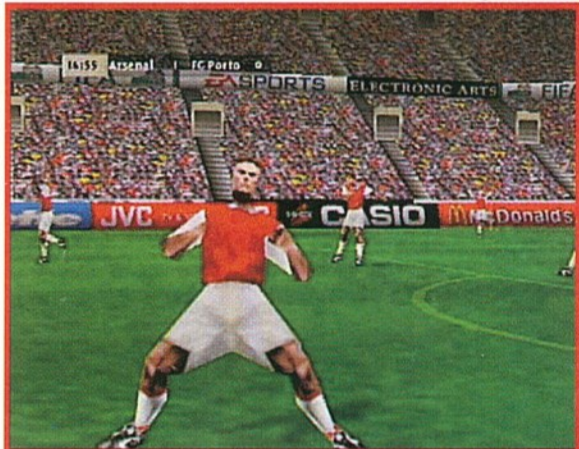
lyezkednek el. Akit teljesen hidegen hagy, milyen csapattal játszik, s csak minél előbb rúgni akarja a bőrt, annak a Quick Start opciót kell indítania. Amennyiben azonban a csapatválasztást sem akarjuk elhanyagolni, a Friendly-re, azaz a barátságos mérkőzésre kell ráböknünk, ahol aztán még stadiont, sőt napszakot, időjárást és egyebeket is beállíthatunk. A komoly játék a Seasonál kezdődik. Először is többféle kupa

akarunk lenni, majd annak megfelelően gyakorolhatjuk a büntetőket, a szabadrúgásokat és a szögleteket, továbbá edzőmérkőzést is indíthatunk. Bár tréningről van szó, ez a játékmód is teljesítményorientált: a gép minden kudarcot az ellenfél javára ír, legyen az például egy kapufára lött büntető.

látni, amint del Piero rúgja az MTK-nak a gólokat...

A főmenü az elmondottakon kívül tartalmaz még néhány extra lehetőséget is, olyanokat, amilyenekkel a kreatívabb focirajongók is kiélhetik a vágyaikat. A Team Edittel saját, új csapatokat lehet alkotni, melynél magunk választhatjuk ki a mezek színétől kezdve minden fontos jellemzőt. A Player Edittel pedig akár vadi új játékosokat nevezhetünk meg, illetve "képezhetünk ki": az emberek fizimiskáján kívül megadhatjuk, milyen pozícióban játszanak majd, vagy ami igazán emberivé teszi őket: az agresszivitásuk mértékét is meghatározhatjuk.

Az irányítás nagyjából változatlan a World Cup'98 óta, ami alapjában véve nem rossz, de talán nem ártott volna, ha az alkotók az ISS Soccer megoldásain is elgondolkodnak. Ezzel főként arra célozok, hogy a manuális játékosválasztás eléggé ide-

hinni, hogy nem hús-vér emberek. Az örömnépeken kívül például olyan kísérőjelenségeknek is tanúi lehetünk, mint amikor bosszankodnak a kapu fölé lött labda miatt, vagy amikor a gólt kapott kapus alaposan lehordja a háttédeket. Szóval még kifejezőbbek a mozgások, ami mellett ráadásul több a speciális mozdulat (például durvábban lehet lökdösődni), kisebb reakcióidő a gombok lenyomása után, még több az opció, és még jobb a kommentálás, azaz

már nem tűnik annyira beprogramozottnak a szöveg. (Bár ez a magyar ajkúaknak nem sokat jelent) Tömören számot vetve ennyi lenne a fejlődés.

A prezentálás – mint mindig – ezúttal is maximálisan profi, a zenés betétek például a Blur és a Chumbawamba után most Fatboy Slim szolgáltatja. Persze a zenénél sokkal lényegesebb, mit találunk a menüben! A lehetőségeink (pontosan azoknak az ikonjai) két körben he-

A LEGJOBB N64-ES FOCI!

FIFA 99

megnyerésével próbálkozhatunk: ezek között választható a Bajnokok Ligája, a Kupagyőztesek Ku-

pája, és az UEFA kupa. Játshatunk a nemzeti ligákon belül is: a Bundesliga-tól kezdve az English Premier League-ig tizenkét ország klubjai állnak rendelkezésünkre. (Többnyire azok az országok, amelyekben üzletileg sikert vár el az EA.) Az eredeti kupákön és ligákön kívül plusz még kreálhatunk az ízlésünknek megfelelő egyedi szezonokat is (Custom) – ez szintén egy újdonság. Na de lépünk tovább! A Golden Goal egy meglehetősen érdekes játék. Meghatározhatjuk, mennyi gólt kívánunk, és a játékidő addig fog tartani, amíg az előírt kvótát nem teljesíti valamelyik csapat. Végül a "normál" játékmódok közül az utolsó a European Dream League, ahol Európa 20 legjobb klubcsapata méri össze az erejét. A főmenü másik oldalán a Training az első. Választhatunk, hogy támadók avagy védekezők

gesítő. Nem értem, miért nem lehet a kijelölések automatikusan mindig a labdához legközelebbi fickóra ugrani. A futás gombja pedig úgy érzem, túlzottan is hasznos. Elképesztően könnyű taktika, ha lefutjuk az ellenfelet, beadjuk a szélről a labdát, mire szinte már el is könyvelhető a gól...

A FIFA'99 az eddig megjelent FIFA játékok közül nyilvánvalóan a legjobb, ám ettől függetlenül lehetett volna jobb is. Szébb játékosok, kifinomultabb árnyékok: megannyi dolog, melyek szívesebbé teszik az élményt, de nem elég csak a "homlokzatot tatarozni". Estétikai szempontból már nagyon erős a játék, ám a játszhatóságon is illene csiszolni egy kicsit, és akkor végre egy méltó vetélytársa lehetne az ISS Soccernek.

V.Z.

A játék egyik legnagyobb erőssége a Team Management, azaz a csapat menedzselése. A kezdőcsapat felállítása, a stratégia megadása, a szöglet- és szabadrúgások elvégzőinek kiválasztása, továbbá az új játékosok vétele nagyban befolyásolják a csapat teljesítményét. A program egyébként igen bőkezűen állapítja meg a klubok vagyonát, már legalábbis annyiban, hogy az egészet elkölthetjük új játékosokra. Érdekes például

FIFA'99

LÁTVÁNYOSSÁG
JÁTSZHATÓSÁG
SZAVATOSSÁG
ZENEBONA

14 JÁTÉKOS
MENTÉS: MEMORY PAK-RE
✓ RENGETEG AZ OPCIÓ ÉS A
BEÁLLÍTÁSI LEHETŐSÉG
× A MANUÁLIS JÁTÉKOS
VÁLASZTÁSON DEJE LENNE
VÁLTOZTATNI

900%

576 KBYTE SHOP

A MEGSZÁLLOTT KONZOLOSOK BOLTJA!

**A hely, ahol játszva
vásárolhatsz:**

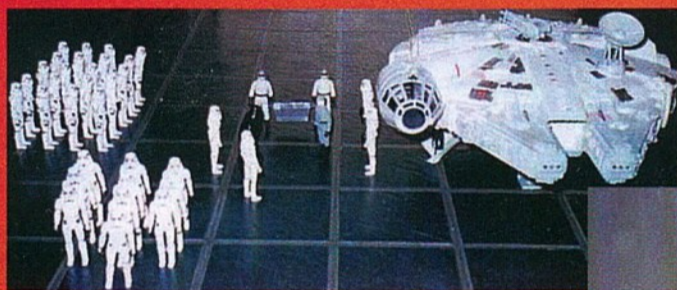
**1137 BUDAPEST,
POZSONYI U. 14.**

**TELEFONSZÁMUNK :
35-90-576**

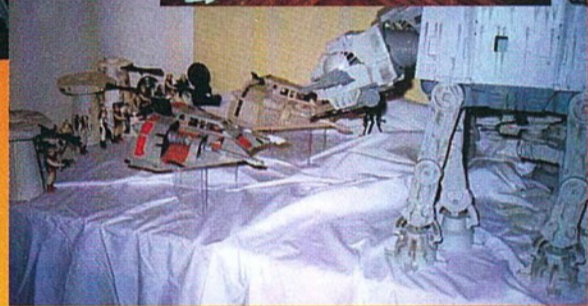

576 KBYTE A PÓLUSBAN!

Pólus Center, Center Court 237 Tel.: 419-4117 (A szökőkútnál)

STAR WARS

**Megunt Star Wars figuráidat és kiegészítőidet
megvásároljuk, vagy értékegyeztetéssel az
576 KByte shop**

áruválasztékából bármely játékra elcseréljük!

Érdeklődni hétköznap munkaidőben (8-16 óra között): 349-48-47

576 KBYTE A MAMMUT BEVÁSÁRLÓKÖZPONTBAN

**Budapest, II. kerület,
a Széna téren
2.emelet, a Libri
könyvesbolt mellett
Telefon: 345-80-76**

M E G R E N D E L Ő S Z E L V É N Y

KÉRJÜK TISZTELT ELŐFIZETŐINKET, HOGY AZ ESETLEGES LAKCÍMVÁLTOZÁST JELEZNI SZÍVESKEDJENEK!

Kedvezményes előfizetési díj:

576 Konzol

Megrendelem az **576 Konzol** című lapot.....példányban

Megrendelő neve:.....

Címe:.....

Irányítószám:.....

Az előfizetési díjat a címemre küldött csekken befizetem.

negyed évre	1600,-
fél évre	3000,-
egy évre	5760,-

Kérjük, hogy a megrendelőlapot vagy annak másolatát borítékban az alábbi címre feladni szíveskedjenek:

COMGAME "576" KFT

1389 Budapest, Postafiók 132.

AKCIÓS SZELVÉNY
Akciós árunk csak ezzel a
szelvényrel együtt érvényesek.
Egy szelvény több játék
vásárlására is jogosít!

**A LEGHÍRESEBB PC & PSX & N64 JÁTÉKOK AKCIÓ FIGURÁI
MÁJUSTÓL AZ 576 Kbyte BOLTJAIBAN!**

TACTICAL ESPIONAGE ACTION

ZELDA

MARIO KART

SPAWN

CRASH BANDICOOT

BONE

DRAGON BALL Z

FINAL FANTASY

Q U A K E

DUKE NUKEM

RESIDENT EVIL

TUROK

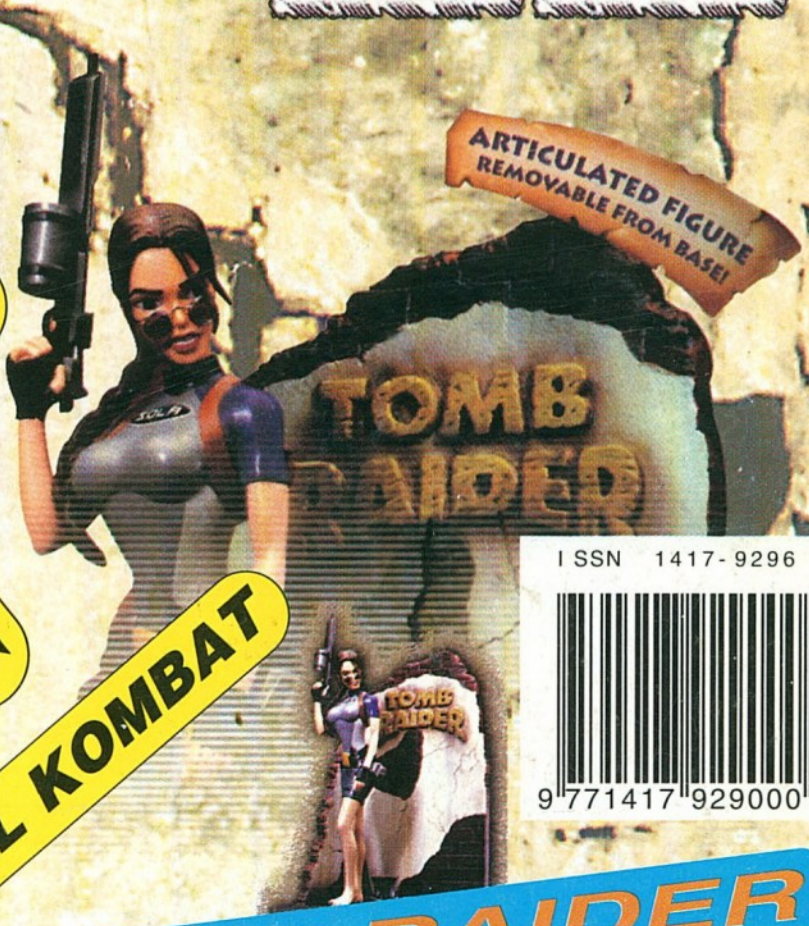
DINOSZAURUSZOK

MORTAL KOMBAT

ARTICULATED FIGURE
REMOVABLE FROM BASE!

TOMB RAIDER

ISSN 1417-9296

9 771417 929000